

ጉልቂ ምዕራፍ ዓቢይ ዘወንጌል ማርቆስ ።

የማርቆስ ወንጌል ዓቢይ ምዕራፍ ቁጥር ።

ምዕራፍ ፩። ቀዳሚሁ ለወንጌል ኢየሱስ ክርስቶስ።
 ም ፪። ወቦአ ካዕበ ሀገረ ቅርናህም።
 ም ፫። ወቦአ ካዕበ ምክራብ።
 ም ፬። ወአኅዘ ካዕበ ይምህሮሙ።
 ም ፭። ወበጽሑ ማዕዶተ ባሕር ኅብ ብሑረ
 ጌርጌሴኖን።
 ም ፮። ወወጸአ እምህየ ቦአ ሀገር።
 ም ፯። ወተጋብኦ ኅቤሁ ጸሐፍት ወፈሪሳ
 ውያን።
 ም ፱። ወይኢተ አሚረ ካዕበ ብዙኅ ሰብእ።
 ም ፲፩። ወአመ ሰዳስ ዕለት ነስአሙ።
 ም ፲፪። ወተንሢአ ሐረ እምህየ።
 ም ፲፫። ወአልጸቆሙ ለኢየሩሳሌም ቤተ ፋጌ።
 ም ፲፬። ወአኅዘ ይመስል ሎሙ።
 ም ፲፭። ወወጸአ እምክራብ።
 ም ፲፮። ወእስከ ሠኑይ መዋዕል።
 ም ፲፯። ወሶበ ጸብሐ ተማከሩ ሊቃነ ካህናት።
 ም ፲፳። ወኅለፈት ሰንበት።

የወንጌል መጀመሪያ ።
 ዳግመኛ ወደቅርናህም ገባ ።
 ዳግመኛ ወደ ምክራብ ገባ ።
 ዳግመኛ ያስተምር ጀመረ ።
 ጌርጌሴኖን ባሕር ማዶ ደረሱ ።
 ከዚያ ወጥቶ አገሩን ገባ ።
 ጸሐፍት ፈሪሳውያን ወደሱ ተሰበሰቡ ።
 በዚያ ወራት ብዙ ሰው ነበረ ።
 በስድስተኛው ቀን ወሰዳቸው ።
 ከዚያ ተነሥቶ ሔደ ።
 ኢየሩሳሌም በደረሱ ጊዜ ።
 ይመስልላቸው ጀመረ ።
 ከምክራብ በወጣ ጊዜ ።
 እስከ ሁለት ቀን ።
 በነጋ ጊዜ የካህናት አለቆች መከሩ ።
 ሰንበት ካለፈች በኋላ ።

መከሥተ ኦርአስት ዘወንጌል ግርባስ =

በእንተ ሰብከተ ዮሐንስ መ
ጥምት = ምዕራፍ ፩ ተጥር ፩
በእንተ ጥምት ወተመክር
ት ዘኢየሱስ = ተ ፱
በእንተ ዘከመ አኅዛ ኢየሱስ
ብክይስ ወይኅረይ ቀ
ደም ተሐዋርያተ = ተ ፲፭
በእንተ ዘከመ ፈወሶ ኢየሱስ
ስ በቅፍርናሆም ለዘ
ቦቱ ጋኔን = ተ ፳፩
በእንተ ሐግተ ኢየርሰ ወከ
ልግን ሕሙማን እለ
ተፈወሱ = ተ ፳፱
በእንተ ዘከመ ሐይወ መግጥዕ ም ፩ ተ ፩
በእንተ ዘከመ ተዐውግ ሌዊ = ተ ፲፫
በእንተ ጸም ዘክርስቲያን = ተ ፲፭
በእንተ ሰዊተ ሥርያይ ወሰንበት ተ ፳፫
በእንተ ዘየብሰት እደሁ = ም ፫ ተ ፩
በእንተ ካልግን ተአምራት
ዘኢየሱስ = ተ ፯
በእንተ ዘከመ ኅረዮሙ ለሐ
ዋርያት ወወሀበሙ
ሥልጣን በላዕለ ኢጋ
ንንት ወድሙያን = ተ ፲፫
በእንተ ዘከመ አስተዋደይዎ
ለኢየሱስ ከመ ያወ
ጽዕ አጋንንተ በብጌ
ል ዜቡል = ተ ፳፩
በእንተ አሃግጂሁ ለኢየሱስ፤ ተ ፳፩
በእንተ ምሳሌ ዘራኢ = ም ፩ ተ ፩
በእንተ ዘርእ ወግዕረር = ተ ፳፯
በእንተ ኅጠተ ሰናፔ = ተ ፱
በእንተ ኅድገተ ግዕበል = ተ ፳፭
ዘከመ ፈወሶ ኢየሱስ በብሔ
ረ ጌርጌሊናን ዘቦቱ ጥ
ቀ እኩያን ኢጋንንት = ም ፩ ተ ፩

የግርባስ ወንጌል ኦርአስት ግፁግ

ዮሐንስ መጥምት እንደ አስተግረ =
ስለ ጌታ መጠመቅና መፈተን =
ጌታ መጀመሪያ እንደ አስተግረና ሐዋርያትን እን
ደ መረጠ =
ጋኔን ያደረበትን በቅፍርናሆም እንደ አጻነ =
የኢየርሰ አግትን ሌሎችም በሸተዋች እንደ ጻኑ =
መግጥዕ እንደ ጻነ =
ሌዊ እንደ ተጠራ =
ስለ ክርስቲያን መጦም፤
ስለ ስንደ እሸትና ስለ ሰንበት =
እጁ ስለ ደረቀች ሰው፤
ጌታ ሌሎችን ታምራት እንዳደረገ፤
ጌታ ሐዋርያትን እንደ መረጣቸው በኢጋንንትና በ
በሸተዋችም ላይ ሥልጣን እንደ ሰጣቸው =
ኢጋንንትን በብጌል ዜቡል እንዲያወጣ ጌታን እን
ደ አካሰሱት =
ስለ ጌታ ዘመዶች =
ስለ ዘሪ ምሳሌ =
ስለ ዘርና ስለ መክር =
ስለ ሰናፍጭ ቅንጣት =
ስለ ግዕበል ጸጥታ =
ጌታ በጌርጌሊናን ከተዋች ኢጋንንት ያደሩበትን እ
ንደ አጻነ =

መከሥተ አርእስት ዘወንጌል ግርፋስ =

የግርፋስ ወንጌል አርእስት ግውጫ =

በእንተ ዘከመ ፈጠሳ ኢየሱስ
 ስለእንተ ደግ ይው
 ገዛ ወዘከመ አንሥአ
 ለወለተ ኢየሱስ = ምዕራፍ ፩ ቀጥር ፳፩

በእንተ ዘከመ ሰበክ ኢየሱስ
 በናዝሬት = ም ፯ ቀጥ ፩

በእንተ ዘከመ ፈንዎሙ ምሂ
 ር ለሐዋርያት ይስ
 ብኩ = ቀጥ ፯

በእንተ ዘከመ ስምዓን ኮነ የ
 ሐንስ መጥምቅ = ቀጥ ፲፬

በእንተ ዘከመ ተመይሎ ሐ
 ዋርያት = ቀጥ ፴

በእንተ ዘከመ አብዝኃ በቀዳ
 ሚ ፩ተ ገብስተ = ቀጥ ፴፬

በእንተ ዘከመ ሐረ በዲበ ማይ
 በእንተ ዘከመ ተገብረ መንክ
 ራተ በጌንሳሬጥ በገ
 ሲስ ጽንፈ ልብሱ = ቀጥ ፶፫

በእንተ ፈሪሳውያን ወሥርዓ
 ቶሙ = ም ፯ ቀጥ ፩

በእንተ ቀነናዊት = ቀጥ ፳፬

በእንተ ዘከመ ፈጠሶ ለበሐ
 ም ወጽሙም = ቀጥ ፴፩

በእንተ ዘከመ አብዝኃ ገብስ
 ተ ዳግመ = ም ፭ ቀጥ ፩

በእንተ ዘከመ ገሠሡ ትእም
 ርተ እምሱማይ = ቀጥ ፲፩

በእንተ ብሔሉ ፈሪሳውያን = ቀጥ ፲፭

በእንተ ዕውር ዘቤተ ሳይዳ = ቀጥ ፳፱

በእንተ ተአምናተ ኢጥርስ ፤
 በእንተ ትንቢት ዘሕማማት፤
 በእንተ ጎዲገ ርእስ ዘክርስ
 ቲያን = ቀጥ ፴፬

በእንተ ዘከመ ተወለጠ ራእ
 ዩ በደብረ ታቦር = ም ፱ ቀጥ ፩

በእንተ ዘከመ ሐይወ ዘአኂ
 ተራገዖ ጋኔኑ = ቀጥ ፲፬

በእንተ ዘከመ አቅደመ ነጊረ
 መዊቶቱ = ቀጥ ፴

ደግ የሚፈስ ሴትን እንደ አዳ የኢየሱስን
 ልጅ እንደ አስነሳት =

ጌታ በናዝሬት እንደ አስተማረ =

ሐዋርያትን አስተምሮ ያስተምሩ ዘንድ እንደሰደዳ
 ሞው =

የሐንስ መጥምቅ እንደ መሰከረ =

ሐዋርያት እንደተመለሱ =

መጀመሪያ ፩ እንጀራ እንደ አበረከተ =

በወሀ ላይ እንደ ሔደ =

በጌንሳሬጥ ልብሱን በመዳሰስ ታምራት እንደተደረገ

ስለ ፈሪሳውያንና ስለ ሥርዓታቸውም =

ስለ ቀነናዊት =

ድዳና ደንቆሮ ሰውን እንደ አዳነ =

ሁለተኛ እንጀራ እንደ አበረከተ =

ከሰማይ ምልክትን እንደ ፈለጉ =

ስለ ፈሪሳውያን እርሾ =

የሳይዳ ሰው ስለሚሆን ዕውር =

ኢጥርስ እንደ አመነ =

ጌታ ስለ መከራው ትንቢት እንደ ተናገረ =

ክርስቲያን ሰው ራሱን ስለ መጣል =

በደብረ ታቦር የጌታ መልኩ እንደ ተለወጠ =

ጋኔን የሚያንዘፈዝፈው እንደ ዳነ =

የሞቱን ነገር አስቀድሞ እንደ ተናገረ =

፪፻፳፭ መኪሥተ አርእስት ዘመንጊላ ጥርቀስ =

በእንተ ትቅግሥት ወትሐትና
ዘክርስቲያን =

ፆፅፈፍ፻ ተጥር፻፪

በእንተ ዘክመ ይደሉ አጥፍ
አተ ዕቅፍት =

ቀጥ ፵፩

በእንተ ዘክመ ተግዛው እሥ
ኢየሩሳሌም =

ፆ ፲ ቀጥ ፩

በእንተ ዘክመ ኢይደሉ ጎጂ
ገ ብእሲት ወአውስ
በ ካልዕት =

ቀጥ ፻

በእንተ ዘክመ በረከው ኢየ
ሱስ በሕፃናት እለ መ
ጽኑ ገቢሁ =

ቀጥ ፲፫

በእንተ ወረዛ በዕል =

ቀጥ ፲፯

በእንተ ዕሚቶው በእለ ደተ
ለውም በኢየሱስ =

ቀጥ ፳፭

በእንተ ካልዕ ትንቢት ዘሕ
ግግት =

ቀጥ ፵፪

በእንተ ገሥያ ትዝሕርት ዘደ
ቂቀ ዘብደምስ =

ቀጥ ፵፭

በእንተ ዕውር ወልደ በርጢ
ግሥስ =

ቀጥ ፵፯

በእንተ ዘክመ በአ ኢየሱስ
ኢየሩሳሌም =

ፆ ፲፩ ቀጥ ፩

በእንተ በለስ ዘተረገመት =

ቀጥ ፲፪

በእንተ እለ ያረከሱ ቤተ መ
ቅደስ =

ቀጥ ፲፭

በእንተ ትውክልት ገብ አምላክ =

ቀጥ ፳

በእንተ ተስእሎት ዘየሐንስ
መጥምቅ =

ቀጥ ፳፯

በእንተ እኩያን ግብተ ወይን

ፆ ፲፪ ቀጥ ፩

በእንተ ዘክመ አመክርዎ ለ
ኢየሱስ በውሃስ ጂናር

ቀጥ ፲፫

በእንተ ሰዱቃውያን ወትንሣ
ኤ መታን =

ቀጥ ፲፭

በእንተ ቀዳማዊ ትእዛዝ =

ቀጥ ፳፭

በእንተ ግስያስ ፍልደ ዳዊት =

ቀጥ ፵፭

በእንተ መደለዋን ጸሐፍት =

ቀጥ ፵፭

በእንተ ዘክመ ወደሳ ለመበለ
ት ነጻይት በውጊያታ
ጸፈት =

ቀጥ ፵፩

የግርቀስ ወንጌል አርእስት ግውጫ =

ስለ ክርስቲያን ትሕትናና መታገሥ =

ግስናክያ ስለ ግጥፋት =

ጌታ ከኢየሩሳሌም እንደ ሄደ =

ግስትን መፍታት ሌላይቱንም ግግባት እንዳ
ይገባ =

ጌታ ወደሱ የመጡ ልጆችን እንደባረከቸው =

ስለ ሀብታም ጉልግሳ =

ጌታን ስለ ግሕተሉ ሰዎች ጥጋ =

ስለ ጌታ መክራ ሁለተኛ ትንቢት =

የዘብደምስን ልጆች ትዕቢት ስለ መገሠጽ =

ስለ ዕውር የበርጢግሥስ ልጅ =

ጌታ ኢየሩሳሌም እንደ ገባ =

ስለ ተረገመች በለስ =

ቤተ መቅደስን ስለ ግያሳድቶ =

ጌታን ስለ ግመን =

የየሐንስን ነገር ስለ መጠየቅ =

ስለ ክፉዎች ወይን ጠባቂች =

ጂናር ስለ መስጠት ጌታን እንደ ተፈታተኑት =

ስለ መታን ትንሣኤና ስለ ሰዱቃውን =

ስለ መጀመሪያ ትእዛዝ =

ስለ ግስያስ ክርስቶስ የዳዊት ልጅ =

ስለ ግብዝች ጸሐፊዎች =

ድሀዬቱን ሴት ገንዘቧን በመስጠቷ እንደ አመሰ
ገናት =

መጽሐፍ አርእስት ዘወንጌል ማርቆስ ፡

የማርቆስ ወንጌል አርእስት ማውጫ ፡

ጳውሎስን ገደብህ ቤተ መቅደስ
 ስ ወዲያሩሳሌም ፡ ምዕራፍ ፲፫ ቀጥር ፩
 ጳውሎስን ካልዕት ምጽዓቱ ለወ
 ልደ እንዳለመሕያው ቀጥ ፳፬
 ዘክመ ተግክሩ ሊቃነ ካህናት
 ይቅትልዎ ለኢየሱስ ፡ ም ፲፬ ቀጥ ፩
 ጳውሎስን ዘክመ ረፈቀ በቢታ
 ንያ ለምሳሕ ፡ ቀጥ ፫
 ጳውሎስን ዘክመ ሢጦ ይሁዳ ፡ ቀጥ ፲
 ጳውሎስን ደጎሪት ድራር ወአ
 ስተዳልዎት ፡ ቀጥ ፲፪
 ጳውሎስን ዘክመ ከሠተ ለሐዋ
 ርያት ዘያገብአ ፡ ቀጥ ፲፭
 ጳውሎስን ዘክመ ሠርዓ አኩ
 ቲተ ቀጥርባን ፡ ቀጥ ፳፪
 ጳውሎስን ዘክመ ጎደግዎ ሐዋ
 ርያት ለኢየሱስ ፡ ቀጥ ፳፮
 ዘክመ ጸለየ በጌቲሲማን ፡ ቀጥ ፴፪
 ጳውሎስን ዘክመ አግብዎ ለኢ
 የሱስ ወዘክመ አግዝዎ ፡ ቀጥ ፵፫
 ጳውሎስን ዘክመ ቆመ ኢየሱስ
 በዐውድ ፡ ቀጥ ፶፫
 ጳውሎስን ክሕደተ ጴጥርስ ፡ ቀጥ ፳፯
 ጳውሎስን ዘክመ አቀምዎ ለኢየ
 ሱስ ቅድመ ጲላጦስ ፡ ም ፲፭ ቀጥ ፩
 ዘክመ አስተደጎርዎ ለኢየሱ
 ስ እምነ በርባን ወኩነንዎ ፡ ቀጥ ፯
 ጳውሎስን ዘክመ ተሣለቁ ላዕለ
 ኢየሱስ ፡ ቀጥ ፲፮
 ጳውሎስን ዘክመ አዖርዎ መስቀሉ
 ቀጥ ፳
 ጳውሎስን ዘክመ ተሰቅለ ኢየሱስ
 ቀጥ ፳፬
 ጳውሎስን ዓዕሩ ወዋቱ ለኢየሱስ
 ቀጥ ፴፫
 ጳውሎስን ዘክመ ተቀብረ ኢየሱስ
 ቀጥ ፵፪
 ጳውሎስን ትንሣኤሁ ለኢየሱስ ፡ ም ፲፮ ቀጥ ፩
 ጳውሎስን ዘክመ አስተርአዮሙ
 ኢየሱስ ለብዙኃን ፡ ቀጥ ፱
 ጳውሎስን ዘክመ ፈነዎሙ ኢየሱስ
 ለሐዋርያት ፡ ቀጥ ፲፭
 ጳውሎስን ዕርገቱ ለኢየሱስ ፡ ቀጥ ፲፱

ስለ ቤተ መቅደስና ስለ ኢየሩሳሌም መፍረስ ፡
 ስለ ክርስቶስ ሁለተኛ መምጣት ፡
 ጌታን ሊገሉት ሊቃነ ካህናት እንደ መከሩ ፡
 ጌታ በቢታንያ ለመብል እንደ ተቀመጠ ፡
 ጌታን ይሁዳ እንደ ሸጠው ፡
 ሁለተኛ አራት ስለ ማዘጋጀት ፡
 የሚያሲዘውን ለሐዋርያት እንደ ገለጠላቸው ፡
 የቁርባንን ምሥጢር እንደ ሠራ ፡
 ሐዋርያት ጌታን ጥለውት እንደ ሸሹ ፡
 በጌቲሲማኒ እንደ ጸለየ ፡
 ጌታን ይሁዳ አሳልፎ እንደ ሰጠው እንደያዙትም ፡
 ጌታ በሸንጎ እንደ ቆመ ፡
 ጲላጦስ እንደ ካደ ፡
 ጌታን ከጲላጦስ ፊት እንዳቆሙት ፡
 ጌታን ከበርባን ይልቅ እንደ ረገሙት እንደ ፈረ
 ዱበትም ፡
 በጌታ እንደ ዘበቱበት ፡
 መስቀሉን እንደ አሸከሙት ፡
 ጌታ እንደ ተሰቀለ ፡
 ስለ ጌታ ጭንቅና ስለ ሞቱ ፡
 ጌታ እንደ ተቀበረ ፡
 ስለ ጌታ ትንሣኤ ፡
 ለብዙ ሰዎች እንደ ተገለጠላቸው ፡
 ጌታ ሐዋርያትን እንደ ሰደዳቸው ፡
 ጌታ እንዳረገ ፡

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ወንጌል፤
ቅዱስ ሉቃስ እንደ ጻፈው።

ብስራተ ሉቃስ ወንጌላዊ
፩ እምነት ወይቱ አርድዕት። ጸ
ሎቱ ወበረከቱ የሃሉ ምስ
ለ ፍቁሩ ኃይለ ሥላሴ። ለዓ
ለመ ዓለም አሜን።
ሉቃስ ማለት ዓቃቤ ሥራይ
ማለት ነው። ቀድሞ ዓቃቤ
ሥራይ ዘሥጋ ነበር። ኋላ ግ
ን ዓቃቤ ሥራይ ዘነፍስ ሁኑዋ
ልና። አንድም ተንሣኢ ማለት
ነው። ለስብከተ ወንጌል ይፋጠ
ናልና። አንድም መበስር ማለት
ነው። ብስራተ መልአክን ይጽ
ፋልና። ይህ ቃል የሰለስቱ ም
እት ነው። ጥንተ ነ
ገሩ እንደምን ነው ቢሉ እን
ደ ማቴዎስ ተርክ። ዕፃ በፃ
ብለው ተከፍለው ለማስተማር
በሚወጡበት ጊዜ ለዮሐንስ
ምድረ ዕርዕ ደረሰችው፤ ለሰብ
አ አርድዕት ግን ዕፃ የላቸውም
አንዱም ሁለቱም ሁነው አን
ዱን ሐዋርያ። አንዱም ሁለቱ
ም ሁነው አንዱን ሐዋርያ ተ
ከትለው ይሄዳሉ። ሉቃስም
ዮሐንስን ተከትሎ ሃይሏ መ
ቄዶንያ የምትባል አገር ከፍ
ሎ አስተምር ብሎ ሰጥቶታል
ከዚያ ገብቶ ጌታ ከዕንስ ጀ
ምር ያደረገውን ተአምራት ያ

ስተማረውን ትምርት የወራ
ውን ትሩፋት ቢያስተምራቸ
ው ከአምልኮተ ጣዖት ወደአ
ምልኮተ እግዚአብሔር ከገቢ
ረ ኃጢአት ወደገቢረ ጽድቅ
ተመለሱ አመኑ ተጠመቁ። ት
ምርት ካልደረሰበት ለማድረ
ስ ወጥቶ በሚሄድበት ጊዜ
መኩንን እስክንድርያ ታያራላ
ይለዋል በጠገብ ያለች አገር
ናት እሱም በሱ በብከት አ
ምኑዋል። ወንጌልን ጻፍልኝ ብ
ሉት በዚህ ምክንያት ይጽፋ
ል። አንድም አንዳበትነቱ ከ
ራሱ አንቅቶ ይጽፋል። መዋ
ዕለ ጽሕፈት ሐተታ እንደ ማ
ቴዎስ፤ ጸሐፍቱም ሁለቱ ከሐ
ዋርያት ሁለቱ ከአርድዕት ና
ቸው። ሐዋርያት ጨርሰው እ
ንዲጽፉት ያላደረገ ሁለቱን ከ
አርድዕት ያጻፈ ስለምን ነው
ቢሉ ሐተታ እንደ ማቴዎስ፤
ጸሐፍቱንስ ከፍ ብሎ አምስት
ስድስት ዝቅ ብሎ ሁለት ሶስ
ት ያላደረገ ስለምን ነው ቢሉ
ሐተታ እንደ ማቴዎስ። ወንጌ
ልሂ ብለህ ተርክ። ይህን አር
እስት ሰለስቱ ምእት ሰጥተዋ
ል። እንደ ማቴዎስ ተርክ።
። ። ። ። ።

ምዕራፍ ፩።

እስመ ብዙኃን እለ ወጠኑ
ደንግሩ ወይምሐሩ በእንተ
ግብር ዘአምኑ በላዕሌነ።
በከመ መሐሩን እለ ቀደሙን
ርዕዮቶ ወተልዕክም ለቃሉ።
ወረትፃኒ ሊተኒ እትልም እም
ጥንቱ ወጥቶ ሁሉ በበመ
ትልው።
እጽሐፍ ለክ ኦአዚዝ ታያራላ
ከመ ታእምር ጥቶ በእንተ
ሁሉ ኃይለ ነገር ትምሕርተ
ዘተመሐርክ።
እስመ ብዙኃን እለ አኃዙ ሠ
ሪፃ ዜና ግብር ዘንሕነ ጠቶ
ናሁ በከመ አድድዑን እለ ቀ
ደሙን ወተልዕክም ለቃል ለ
ቃሉም ይላል። ሊተኒ ረትፃኒ
ካዕበ እጽሐፍ ለክ ኦአዚዝ ታ
ያራላ ከመ ታእምር ኃይለ ነ
ገር ትምሕርተ ዘተመሐርክ በ
አማን ኪያሁ ይላል አጭር
አብነት። ብዙኃን ያላቸው ማ
ቴዎስና ማርቆስ ናቸው። ካንድ
ከወጣ ብዙ ማለት የመጽሐ
ፍ ልማድ ነው። ወውእቱ ዘአ
ንበረ ተስናዕዎተ ሁሉ ዘአከ
ቀሊል ይረክብ ሰብእ በጎበ
ኮኑ አማልክት ብዙኃን ወአ

የሉቃስ ወንጌል ።

ኃእዝት ብዙኃን በሰማይ ወበ ምድር እንዲል ። ወፊት፤ ጽሑፍ ሲል ነው። ወወልደ እንላ እመሕያውስ የሐውር በከመ ተሠርዓ በእንቲአሁ እንዲል። ዜና፤ ወንጌል ናት። ስነ ዜና ዘ ለዓለም እንዲል። ግብር፤ ተአምራት ነው።

ለኛ የተረዳነው ተአምራቱን የምትናገር ወንጌልን ሊጽፉ የጀመሩ ብዙ ናቸው እኮን።

በከመ አይድሁን እለ ቀደሙን

ከኛ አስቀድሞ የነበሩ እንደ ነገሩን። ወተልእክም ለቃል። አከላዊ ቃልን ያገለገሉት። ወወልደ እንላ እመሕያውስ ኢመጽአ ከመ ይትለእክም ዘ እንበለ ዳዕሙ ከመ ይትለእክ እንዲል። ወተልእክም ለቃሉ ይላል፤ ወንጌልን ያስተማሩለት። ወመመነ ተልእክኒ ሠናየ በኢፈሶን ለሊከ ተአምር እንዲል። ወንጌልን ያስተማሩለት አስቀድሞ የነበሩ ሰዎች እንደነገሩን። ሊተኒ ረትግኒ። ለኒያ ቀናቸው እጽፍል ሕህ ዘንድ ለኒም ቀናኝ፤ ፫ተኛ ሁኖ ይጽፋልና። አንድም ግን ከግን ሰንፎ ብለው ወንጌልን ሊጽፉ የጀመሩ ብዙ ናቸው እኮን። ለኒያ አልቀናቸውም ሥላሴ በራቱ ኪሩቤል አምሳል አድርገውባቸው። ሊተሰለኑ ግን እጽፍልክ ዘንድ ቀናኝ፤ አፈተኛ ሁኖ ይጽፋልና ተራሳ ይሻ። አንድም እስመ ብዙኃን፤ መጻሕፍተ ሐዲሳትን ሊጽፉ የጀመሩ ብዙ ናቸው እኮን፤ ለኒያ ቀናቸው። ለኒም ቀናኝ መጽሐፈ ግብረ ሐዋርያትን

ይጽፋልና። አንድም ግን ከግን ሰንፎ ብለው መጻሕፍተ ሐዲሳትን ሊጽፉ የጀመሩ ብዙ ናቸው እኮን፤ ለኒያ አልቀናቸውም ሥላሴ ምሥጢር ከልባቸው ነገር ካንደበታቸው ብርዕ ከጃቸው አናከናውንላቸው ብለዋቸው። ሊተሰለኑ ግን ቀናኝ ሥላሴ ምሥጢር ከልቡና ዩ ብርዕ ከእጄ ነገር ካንደበቱ አከናውነውልኝ።

አከዚዝ ታዖፊላ፤ የተዛወረ ቀለም ነው ፈላታዎ ማለት ነው። ሥዩም ገናና የምትሆን መፍቀሬ አምላክ እጽፍልክ ዘንድ ለኔ ቀናኝ። ፈላ መፍቀሬ ማለት ነው። ታዖስ ማለት ስመ አምላክ ነው። ከመ ታአምር ኃይለ ነገር። ያን እውነተኛ አድርገህ የተማርከውን የወንጌል ምሥጢር ትረዳ ዘንድ።

አንድም እስመ ብዙኃን እለ አኃዙ ይውጡ ወይጽሐፉ ይንግሩ ወይም ሐሩ ይግቡ ወያንብሩ በእንተ ግብር ዘእምኑ በላዕሌን በእንተ ነገር ዘንሕነ ጠየቅናሁ በከመ አይድኡን እለ ቀደሙን ወኮ ርእየቶ እምቅድም፤ ወኮ እምቅድመ ይርአዩ ዙሉ ዘኮን ወተልእክም ለቃል ፈቃዱ ለቃል ፈቃድክ ወፈቀድኩ እትልም እምጥንቱ በበመትልው። እስመ ኮንኩ እትልም ለኩሉ ግብር በኩሉ ግብር። ወእጤይቶ በጥይቅና ሊተኒ ረትግኒ ካዕበ እጽሐፍ ለክ ለእኒዝ ለአኃዚ ታዖፊላ ከመ ታአምር ጽድቀ ኃይለ

ነገር ትምሕርተ ዘተመሐርክ በአማን ኪያሁ ይላል ረጅም አብነት። በኛ ሰብከት ያመኑትን እኛ ወንጌልን የተረዳንበትን ተአምራቱን የምትናገር ወንጌልን ጽፈው እፍፈው ይጉሰው ማገደር ሰፍታው ሊያናሩ የወደዱ ብዙ ናቸው እኮን። ጆም በኛ ሰብከት ያመኑትን ወንጌልን እኛ የተረዳንበትን ተአምራቱን ሊጽፉ የወደዱ ብዙ ናቸው እኮን። ይንግሩ፤ ለመጣላቸው። ይምሐሩ፤ ዙረው። ይግቡ፤ ለራሳቸው። ያንብሩ፤ ለሌላው።

በከመ አይድሁን፤ ከኛ አስቀድሞ የነበሩ እንደነገሩን። ወኮ እምቅድም ርዕዮቶ፤ አስቀድሞ ያደሩለት። ገፈቅድ ንርአዩ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዲል። ወኮ እምቅድም ይርአዩ ይላል፤ ሶስት ዓመት ከሶስት ወር የሚያደርገውን ተአምራት ያዩ ዘንድ ያደሩለት። ወኮ እምቅድመ ይርአዩ ዙሉ ዘኮን፤ ሠላሳ ሶስት ዓመት የሚደረገውን ታምራት ሳያዩ ያደሩለት።

ወተልእክም ለቃል ፈቃዱ፤ ወደ የሠራት። ለቃል ፈቃድክ ይላል፤ ወደህ የተቀበልክት ወንጌልን ያስተማሩለት። ወፈቀድኩ እትልም እምጥንቱ በበመትልው፤ በጀመረበት ስጀምር በጨረሰበት ስጨርሰ የሚቀድመውን ሳስቀድም የሚከተለውን ሳስከትል በጽፈት ልክተለው ወደድኩ። ኅበሂዓርን ደብረ ወኅበሂ ነበረ ወኅ

ፅንፈ ስራታቸው ፡

በሂ መሐረ = ጎበሂ ዓርገ ሐ
መረ ወጎበሂ ገሠጸ በሕረ እ
ንዲል = ከሁሉ ይልቅ ሉቃስ ተ
ራ ያቀናል ይባላልና = እስመ
ኮንኩ እተልዎ ለኩሉ ግብር
ስራውን ሁሉ እግርለት ነበር
ና = አንተስ ተለውክ ትምሕር
ትየ እንዲል = አንድም በጀመ
ረበት ስጀምር በጨረሰበት ስ
ጨርሰ የሚቀድመውን ሳስቀ
ድም የሚከተለውን ሳስከትል
ልጽፈው ወያድኩ = እስመ ኮ
ንኩ እተልዎ በኩሉ ግብር ይ
ላል፤ በስራው ሁሉ እመስለው
እከተለው ነበርና።

ሊተኔ ረትዓኒ ካዕበ እጽሐፍ ለ
 ከ ለእኒዝ፡ በአጋንንት ለመሰ
 ልጠን፡ ለአኃዘ.፤ ሰልጣና ለ
 ምትሆን ላንተ ታዖራላ ሆይ
 ጸገመኛ እጽፍልኸ ዘንድ ለኔ
 ም ቀናኝ። ከመ ታእምር ጽ
 ድቀ ኃይለ ነገር፤ ያን እውነ
 ተኛ አድርገህ የተጣርከውን
 የወንጌልን ምሥጦር መረጸ
 ትን ታውቅ ዘንድ።

በከመ አይደግ ገብርኤል ል
ደቶ ለዋሐንስ፤

ወኪሉ በመዋዕለ ሄሮድስ ንጉሥ ሀሎ አሐዱ ካህን ዘስሙ ዘካርያስ በመዋዕለ አብያ ። ፩ ጎፁ ፳፩ ፲ ።

ከነ ያለውን ሀሎ ብሎ አመጣው፤ ሂሮድስ ነግሦቡ በነበረ ዘመን አብያ ሊቀ ካህናት ነት ቡተሾመበት ወራት ዘካር ያስ የሚባል አንድ ካህን ነበር፤ አብነት ዘለምዘመድ አብያ ይላል። ከአብያ ዘመዶች ወገ

ን የሚሆን ። ዘላምላእካን ቤተ
አብያ ያላል ። ከአብያ ወገን
ተሹመው ከሚያገለግሉት ወ
ገን የሚሆን ።

ወያኔው ከመ ሕገ ቤተ ክርስቲያን ጋር ምን ዓይነት ግንኙነት አለው?

ከአብያ ወገን እንደሚሠሩት
ሥራ የሚሠራ ። ሐተታ ተራ
ካህን ነው ቢሉ የተመቸ፣ ሊ
ቀ ካህናት ነው ቢሉ ምሉኛ
ዱግ ሆነው ተሹመው ነበርና
ወብአሲቱኒ እምሐዋልዶ አ
ርን ።

“ጊዜያዊ” ከአዋልደ አሮን ወ
ገን ሄት =

ወሰን ኤልሳቤፕ ፡

ስጊዎ ኤልሳቤጥ ትባል ነበረ።
 ሐተታ የአርን ሚስት ኤልሳ
 ቤጥ ሳለች አሪት ተሠርታለች
 የዘክርያስ ሚስት ኤልሳቤጥ
 ሳለች ወንጌል ተሠራች። በኢ
 ልሳቤጥ የተሠራች ሕገ በኢ
 ልሳቤጥ አለረች ለግለት።

ወክልኤሆሙ ጸድቃን አሙ
ንቱ በቅድመ አግዚአብሔር

እግዚአብሔር በወቀው ነገር
በእግዚአብሔር ዘንድ ይላቱ

ም ሁሉ ደጋግ ነበሩ። ሐተታ እስመ መካን ይለቱ ኤልሳቤጥ ብሉ እንደሚያመጣው ምክነት በኃጢአት አይደለውምን ምክነትሰ ኢተውህ በ ለብእሲት ጽዕሙ በግብረ እዲሃ ትመውት ዘእንበለ ውሉድ እንዲል። ጻድቃን ማለቱ እንደምን ነው ቢሉ በላው እውነት ነው እሷን ግን መካን ማለቱ እስክ ትወልድ ድረስ ነውና።

ወያኔው-ፋ. በጥላ ትክክል ፡፡

**በትእዛዙ ፀንተው ይኖራሉ ወ
ነበቦ ባለው ።**

ወሐቱ ፡፡

በዘመኑ ታላቅ ።

ወጥነኛ ለእግዚአብሔር።

በኢ.ተ.ም.ልክ ፀንተው ይኖራሉ
ወንጹሐን እሙንቱ እምኃጢ
አት ።

ከሩካቤ ገጽ 43 ናቸው።

ሐተታ ይህንን ኃጢአት አይለውም፤ ቀዳስ ጳውሎስ ከቡርካውስቦ ብሉታል ብሉ ከሌላው ኃጢአት ገጽሐን ናቸው።

፯ ወአልበሙ ውሉድ።

2 ልጅ አልነበራቸውም።

እስመ መካን ይአቲ ኤልሳቤጥ
ኤልሳቤጥ መካን ነበረችና ።
ወክልኤሆመ. ልኒቃን እመ-
ንቱ ።

እሱም እሱም አርጅተው ነ
በርና ።

ወኃለፊ መዋዕሊ ሆሙ ።

**የሕፃናትቸው ዘመን አልፎ
ቸው ነበርና ።**

፳ ወለምዝ አመ ይገብር ግብረ ክህነት በዕብሬቱ ቅድመ እግዚአብሔር ። በከመ ይገብሩ ካህናት ።

ዘ ከዚህ በኋላ ካህናቱ እንደሚ
ሠሩት ሥራ ያለ በቤተ መቅደስ
ደስ ሁኖተራ ካህን ነው ቢ
ሉ በሰሞኑ ሊቀ ካህናት ነው
ዘ ቢሉ ባመት ልቀን ፤ የከህነት
ሥራ በሚሠራበት ጊዜ ።

በጽሐ ጊዜ የዐጥን ።

የሚያጥንበት ጊዜ ደረሰ። ሐ
ተታ ለእግዚአብሔር ሁሉ ፊ
ቱ ሲሆን መሥዋዕት የተሰጠ
በትን ስሙ የተጠራበትን ቅድ
መ እግዚአብሔር ይለዋል

የሉቃስ ወንጌል ፡

ወቅሉ ይተ መቅደሱ ለአገዛዚ አብራራ።

ከዚህ መቅደስ ገባ። ታሪኩ የጥቅምት ወረቀት ሆኖ በደረገ ች ባሥር ነው። ፅሁፍም ፅሁፍ የሌላው። ተሰብስበው ይጻፉ ያሉ። ወበይዘቱ ፅሁፍ አሕም ምጥ ለነፍስከው እንዲል። አባቶቻቸው በከራብ እንላት ላሕም አቁመው ነበርና። ርቤል ካባቱ ቁባት ደርሶ ነበርና። አንድም ወንድማቸውን የሌላን ሽጠው በላተው ነበርና በዚህ ሁሉ እጻ አታድርግባቸው ሲሉ።

፲ ወክሉሙ ሕዝብ ሀላጢ በምልሮም ይጸልዩ በአፍክ በጊዜ ሰንተ ዕጣን። ዘፀ ፴ ፯፤ ዘሌ ፲፮ ፻፮።

፲ ሕዝብ ሁሉ በሚያጥንበት ጊዜ ተሰብስበው በአፍክ ይጻልዩ ነበር። ሐተታ፤ ምን እያሉ ይጻልዩ ነበር ቢሉ በን ራዕይ ግለጽላት ስቡን በአቅርቦት ምሥዋዕ ምላላት እያሉ። ስቡ የመላ እንደሆነ ዘመነ ጽጋብ ይሆናል የጉደለ እንደሆነ ዘመነ ረኃብ ይሆናል። አንድም ግብዩን ናዳብን ባላወቁት ኃጢአታቸው እንደ ቀሠፋ ካቸው ባላወቀው ኃጢአቱ አትቀሠፈው እያሉ።

፲፩ ወአስተርአዮ መልአክ እግዚአብሔር እንዘ ይቀውም መንገዱ የጣን ምሥዋዕ ሰፊጣን።

፲፪ ዕጣን አለ። በመሠውያው ቀኝ በኩል ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክ ታየው። ሐተታ ለሰይጣን ቀኝ የለውም። መልአክ

ገን የጣናዊ ነውና መልአክ እንደሆነ ለግጠየት በቀኝ በኩል አለ። ጆም ሰው ሁሉ ወደ የጣናዊ ገብር የሚመለስበት ዘመን ደረሰ ሲል። ጆም ሰውን ሁሉ መክር አስተምሮ ወደቀኝ የሚመልስ ልጅ ትወልዳለህ ሲል።
፲፫ ወሶበ ርአዮ ደንገጸ ዘክርያስ።
፲፬ ዘክርያስም መልአኩን በየውጊዜ ደነገጠ።

ፍርኃት ወረዓድ ወረደ ላዕሌሁ ፍርኃት ረዓድ አደረበት። ሐተታ፤ ፍርሃት የለቡና፤ ረዓድ የጉለበት፤ ድንጋጼ የኖላ ነው። ልማድ ቢለወጥበት። ከዚህ አስቀድሞ ከምስሐል ከአዕናቀቃል ይሰማ ነበር እንጂ መልአክ አይቶ አያውቅምና። አንድም አብዩድን ናዳብን ባላወቁት ኃጢአት እንደ ቀሠፋቸው ባላወቁት ኃጢአቱ ሊቀሥፈኝ መጣ ብሎ። አንድም አጀም ያስፈራ ነበርና በአፍክ ያሉትን ዉርሶ እኔንም ሊገለኝ መጣ ብሎ።

፲፭ ወይይሉ መልአክ ኢትፍራህ ዘክርያስ፤ መልአኩ ዘክርያስን አትፍራ አለው። ሐተታ፤ ፍርኃት አርቆ መናገር ለመልአክ ልማዱ ነውና፤ ኢትፍራህ ብእሴ ፍትወት ዳንኤል ኢትፍርሂ ግርያም እንዲል፤ እስመ ናሁ ተሰምዓ ጸሎትክ ቅድመ እግዚአብሔር።

ልጅ ስጠኝ እያለ ይለምን ነበር ቢሉ ልመናህ ተሰምቷልና ብእሴትክ ኤልሳቤጥ ትፀንስ ወትወልድ ለክ ወልደ። ሚስትህ ኤልሳቤጥ ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች፤ አንድም አሪ

ትየተግረ ነበርና የተቋጠረው ሱባዔ ደረሰ የተነገረው ትንቢት ቀረ እያለ ይጻልዩ ነበርና ልመናህ ተሰምቷልና። ወብእሴ ትከፈ፤ ሚስትህም ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች አለው። ወትሰምሱ ስሞ የሐንስ። ስሙንም የሐንስ ትለዋለህ፤ የሐንስ ግለት ፍሥሐ ወኃሢት ግለት ነው።

፲፬ ወይከውነክ ትፍሥሕተ ወኃሢተ ፈጽሞ ደስ ያሰኝሃል። ወብዙኃን ይትፈሥሐ በልደቱ በመወለዱም ብዙ ሰዎች ደስ ይላዋዋል። ወሶበ ሰምዑ አዝማዲሃ ወአግዋሪሃ ከመ አዕበ የእግዚአብሔር ላዕሌሃ ሣህሉ ተፈሥሐ ባቲ እንዲል፤ አንድም በትምርቱ በትንቢቱ ደስ ይላዋዋል።

፲፭ እስመ ግጢየ ይከውን ውለቱ በቅድመ እግዚአብሔር፤

፲፭ በእግዚአብሔር ዘንድ ደገ ይባላልና።

ኢይሰቲ ወይነ ወሚሰ። የወይን ጠጅ የግር ጠጅ አይጠጣም። ሐተታ የግር ጠጅስ በሀገራቸው አጅግም ያህል ብሎጥፋ ጠጅ ጉሽ ጠጅ አይጠጣም ኢዘያሰክር። አረቄ። ወኢዘኢያሰክር። ቡን አይጠጣም፤ ይመልሰ ላዕሌሁ መንፈስ ቅዱስ እምክርወ እሙ። ከናቱ ግንፀን ጀምሮ መንፈስ ቅዱስ ተመልቶ ይኖራል፤

፲፮ ወለብዙኃን እምደቂቀ እስራኤል ይመይጠሙ ጎበ እግዚአብሔር አምላክሙ።

፲፯ መክር አስተምሮ ከእስራኤል

ወንጌል ዘሉቃስ ።

ወገን ብዙ ሰዎችን ከክምልከት ጣዖት ወደ አምልኮት እግዚአብሔር ይመልሳቸዋል፤

፲፯ ወውእቱ የሐውር ቅድሚያ በመንፈስ ቅዱስ ሚልክ ፬ ፤ ማቴ ፲፩ ፳፬።

፲፮ በፊት በፊት ይሄዳል ማለት በመንፈስ ቅዱስ ተቃኝቶ መንፈቅ ተቀድሞ ያስተምራል። ወበኃይለ ኤልያስ ።

በኤልያስ ግብር ጸንቶ ይኖራል። እንደም በመንፈስ ቅዱስ ኃይለ ኤልያስ። ኤልያስ ተቃኝቶ በባት በሚኖር በመንፈስ ቅዱስ ተቃኝቶ ይኖራል።

ከመ ይሚጥ ልብ አበው ኅብውሉድ።

የአበው የለ አብርሃምን ዕውቀት ወደ ውሉድ ወደ ሐዋርያት ይመልስ ዘንድ።

ወሕሊና ከሐድያን ኅብ አእምሮ ጸድቃን።

የከሀድያን የለ አብርሃምን አእምሮ ወደ ጸድቃን ወደ ሐዋርያት አእምሮ ይመልስ ዘንድ ሐተታ ከሀድያን አላቸው በቀደመ ግብራቸው። እንደም የአበው የጸሐፍት ፈሪሳውያን ዕውቀት ወደ ውሉድ ወደ ሐዋርያት ዕውቀት ይመልስ ዘንድ፤ የከሀድያን የፈሪሳውያንን አእምሮ ወደ ውሉድ ወደ ሐዋርያት አእምሮ ይመልስ ዘንድ አሁን የተመቸ።

ከመ ይሥራዕ ሕገ።

ሥራት ይሠራ ዘንድ።

ወሕዝበ ዘድልው ለእግዚአብሔር።

ሕዝቡን መክሮ አስተምሮ ለእግዚአብሔር ማኅደር ለመ

ሆን የበቁ ያደርግ ዘንድ። ፲፰ ወይቤሎ ዘካርያስ በምንት አእምሮ ከመ ይከውን ዝንቱ ነሉ።

፲፱ ዘካርያስም ይህ ሁሉ እንዲረግ በምን አውቀዋለሁ አለው ሐተታ! ምልክት ሽቶ። እስመ አይሁድኒ ተአምረ ይሌአሉ እንዲል። እንደም ተጠራጥሮ። ናሁ አነ ልሂቅ።

እነሆ እኔ እርጅቻለሁ።

ወብእሲትየኒ ኃለፈ መዋዕሊሃ የሲም የሕፃንነቷ ዘመን አልፋዋል።

፲፱ ወተሰጥዎ መልአክ።

፲፱ መልአኩም መለሰ።

ወይቤሎ አነ ወእቱ ገብርኤል ዘአቀውም ቅድመ እግዚአብሔር ዘተፈኖኩ ኅቤክ እንግርክ ወእዚኑከ።

ዕንሱን ልደቱን ልነግርህ ወዳንተ የተላከሁ የእግዚአብሔር ባለሟል የምሆን እኔ ገብርኤል ነኝ አለው። ሐተታ የእግዚአብሔር ባለሟል ያይደለ ሰይጣን ሐሰት ይናገራል እንጂ የእግዚአብሔር ባለሟል የምሆን እኔ ሐሰት እናገራለሁን ለማለት እንዲህ አለ። ሐተታ በምን ያውቀዋል ቢሉ በመጽሐፍ በሂኖክ በዳንኤል ሲመለከት ለምድታልና።

፳ ወናሁ ትከውን በሐመ።

፳ ምልክት ሽቶ ላለው ለዚህ ምልክት ድዳ ትሆናለህ።

ወትስእን ነቢበ እስክ አመ ይከውን ዝንቱ።

ይህ እስኪደረግ ድረስ አትናገርም።

እስመ ኢአመንከኒ ነገርየ ዘይ

ከውን ወይትፈጸም በዕድሜሁ በጊዜው ጊዜ የሚደረግ ነገረን አልተቀበልኩኝምና። አንድም ተጠራጥሮ ላለው የተግላጽ አነጋገር።

እመ ኢአመንከኒ።

በጊዜው ጊዜ የሚደረግ ነገረንስ ካልተቀበልኩኝ ድዳ ሁን አትናገር አለው።

፳፩ ወሀለዉ ሕዝብ ይጼልዩ ወይ ጸንሕዎ ለዘካርያስ።

፳፩ ሕዝቡ ግን ይመጣል እያሉ እየጠበቁት ይጸልዩለት ነበር። ወአንከሩ።

አደነቁ ራዕይ በዝቀበትን ይሆን አረጋዊ ነውና። ወድቆ የሚያነሣው አጥቶ ይሆን አብድሩን ናዳብን ባላወቁት ኃጢአታቸው እንደ ቀሠፋቸው ባላወቀው ኃጢአቱ ቀሥሮት ይሆን እያሉ።

እስመ ጉንደየ ውስተ ቤተ መቅደስ።

ቤተ መቅደስ ከገባ ብዙ ሰዓት ሁኖታልና።

፳፪ ወወጸኦ ኅቤሆሙ አፍኦ ስእነ ተናግሮቶሙ።

፳፪ ወደነሱ በወጣ ጊዜ መናገር ተሳነው።

ወአእመሩ ከመፀ ዘአስተርአዩ ውስተ ቤተ መቅደስ።

በቤተ መቅደስ ሳለ የታየው እንዳለ አወቁ የታየው አለአሉ።

ወነበረ ከማሁ እንዘ በሀም ውለቱ።

ወኩን በሀመ ወሰክን ነቢቢ እንዳለው ድዳ ሁኖ ኖረ።

ወይኤምሮሙ በእደሁ። ተርተውን ነገር በእጁ እየጠቀ

የሉቃስ ወንጌል ።

ሰ ያሳያቸው ነበር። አንድም አይነተኛውን እየጻፈ ስምዖን የሚባል ተወራጅ ሹሞላቸው ኖረ።

፳፫ ወእምዝ ፈጸሞ መዋዕለ ዕብ ሬቱ አተወ ቤቱ።

፳፪ ሊቀ ካህናት ነው ቢሉ ባመት አንድ ቀን አጥኖ ከከተማ ቤቱ ገባ። ተራ ካህንነው ቢሉ ሰሞኑን ፈጽሞ ዓርገ ደብረ ዘይት ይላል ደብረ ዘይት ወዳለ ቤቱ ገባ።

፳፩ ወእምድጎረ ከልኤ መዋዕል ይንሠት ኤልሳቤጥ ብእሲቱ።

፳፪ ከሁለት ቀን በኋላ ኤልሳቤጥ ይነሰች። ሐተታ ስለ ክብረ ዕጣን ሁለት ቀን ኑሮ ተገናኝቷል። ዛሬም ሕጋውያን ስለ ሥጋው ደሙ ሁለት ቀን ኑረው መገናኘት ይገባቸዋል።

፳፭ ወከበተት ዕንሳ ታምስተ አውራጃ እንዘ ትብል ከመዝኑ ረሰየኒ እግዚአብሔር አመሐውያሐው፤ በዝንቱ መዋዕል ያዕትት ዝንጋጋዩ እምሰብእ።

፳፭ በዚህ ወራት ስድሴን ከሰው ያርቅልኝ ዘንድ እግዚአብሔር በረድኤት በጉብኝኝ ጊዜ እንዴህ አደረገኝ ብላ አምስት ወር ዕንሷን ሰወረች። ሐተታ በደግ ሴት ልማድ። ዳግመኛ ይህች ባልቴት የበላችው ቂጣ ቢነፋት ይነሰኩ ትላለች ባሏት ነበርና። ምን እያሉ ይሰድቧት ነበር ቢሉ ዕፁተ ማኅፀን ይብስተ አጥባባት ጎጥአተ በረከት ምልዕተ መርገም የበቅሉ ዘመድ ቢወልዱት እንጂ አትወልድ እያሉ ይሰድቧት ነበርና።

በእንተ ዘእብሰራ ለማርያም ወበእንተ ሥጋዬሁ ለቃል።

፳፮ ወበሣድስ ወርጎ ተፈነወ ገብርኤል መልአክ እምነበ እግዚአብሔር ጎበ አሐቲ ሀገር ዘገሊላ እንተ ስማ ናዝሬት።

፳፯ ወከበተት ዕንሣ ፩ተ አውራጃ ብሎ ነበርና በስድስተኛው ወር መልአኩ ገብርኤል የገሊላ ክፍል ዕፃ ወደምትሆን ናዝሬት ወደምትባል አገር ከእግዚአብሔር ዘንድ ታዘሃደ።

፳፰ ጎበ ድንግል እንተ ተፍጎረት ለብእሲ ዘስሙ ዮሴፍ ዘእም ቤተ ዳዊት።

፳፯ ከዳዊት ወገን ለተወለደ ዮሴፍ ለሚባል ሰው ወደታጩኝ ወዳንዲት ድንግል። ሐተታ ብዙ ገሊላ አለና ከዚያ ሲለይ እንተ ስማ ናዝሬት ብዙ ደናግል አሉና እንተ ተፍጎረት ለብእሲ ዘስሙ ዮሴፍ። ብዙ ዮሴፍ አለና ከዚያ ሲለይ ዘእም ቤተ ዳዊት አለ። ወስማ ለይእቲ ድንግል ማርያም።

ያችም ብላቴና ማርያም ትባላለች። ታሪክ ነገረ ማርያም። የተፍጎሮስ ነገር እንደምን ነው ቢሉ ተክታ በጥሪቃ የሚባሉ ባለጸጎች ባልና ሚስት ነበሩ። ባለጸገነታቸውም የወርቅ የዕንቁ የወንድ ባሯ የሴት ባሯ የፈረስ የበቅሉ የላም የበግ የፍየል ይህ ቀራቸው የማይባሉ ነገር ግን ልጅ አልነበራቸውም ከዕለታት ባንድ ቀን ከዕቃ ቤት ገብቶ ዕቃውን አይቶ ተክታ ካንች በቀር የምወደው እንደሌለኝ አምላክ እስራኤል

ያውቃል ነገር ግን ልጅ የለንም አላት። ለልጅ ግ እኔ ምንድነኝ ወደእግዚአብሔር እናመልክት እንጂ አለችው አመለክቱ፤ ነጭ እንበላ ከማኅፀን ዋ ስትወጣ። እንበላዋ እንበላ ስትወልድ እስከ ስድስት ድረስ ጸትኛይቱ ጨረቃ። ጨረቃይቱ ፀሐይ ስትወልድ አይታ ነገረችው። በዘመናቸው መተርጉመ ሕልም አለና ሄደህ አስተርጉመህ ና አለችው። ሄዶ ቢነገረው ደግ ልጅ ትወልዱ ይሆናል አለው። ተመልሶ መጣ ምን አለህ አለችው። ልጅ ትወልዱ ይሆናል አለች አላት። የጨረቃይቱንና የፀሐይንስ ጊዜ ይተርጉመው እንጂ አልተተረጉመም አለችው። እንዲህ ሁነው ሲኖሩ ይነሰች። ወለደችም ስሟንም ሄኤሚን አለቻት፤ ረከብኩ ስእለት የማለት ነው ሄኤሚን ደርዲዕን፤ ደርዲዕ ቶናህን፤ ቶናህ ሲካርን፤ ሲካር ሄርሚላን፤ ሄርሚላ ሐናን ወለደ። ሐና ከነገደ ይሁዳ የተወለደ ኢያቂም የሚባል ሰው አግብታ መካን ሁና ስትኖር ወዳጅ ባልንጀራ አለቻት፤ ዛሬ ከቤተእግዚአብሔር ሄጀ እጅ ልነሣ እወዳለሁ። ነገር ግን ልብስ የለኝም እንጂ አለቻት፤ የኔ ልብስ ብዙ አለልኝ አንዱን ልብሰኝ ሂጂ አለቻት፤ ምን አልባት በዝመት ያመጣኸው እንዳይሆን አለቻት፤ እግዚአብሔር በምን ምክንያት ነው ልጅ የነሣኸ እያልኩ ሳዝንልኸ እኖር ነበር ለካ በትዕቢትኸ ነው አለቻት። ነገሩም አልቀረም ተ

ወንጌል ዘሉቃስ።

ውሳ ለብሳ እጅ ነሥታ ስትመለስ አርጋብ ከመንገድ ሁነው ከልጆቻቸው ጋራ ሲጫወቱ አይታ ለሁሉ ልጅ ሰጥተኸዋል ሐናን ደንጊያ ብለህ ፈጥረሃ ታልን ብላ አልቅሳ ተመልሳለች። በዚህ ሌሊት ዐንጻ ርግብ ሰባቱን ሰማያት ሰንጥቃ መጥታ በማህፀንዋ ስታድር ለእያቂም የፀምር መታጠቂያ ሲያስታጥቁት የብርሃን በትር ሲያሲዙት አይታ ነገረችው። እሱም እኔም እንጂ ከደጃችን ያለች ዛፍ ለምልማ አብባ አፍርታ ፍጥረት ሁሉ ሲመገባት አየሁ ብሎ ነገራት። ከዚህ በኋላ እመቤታችን ተፀነሠች። ርቤል የሚባል ዘመድም ወዳጁዋም ቢሉ ሞተ፤ ትወደው ነበርና ያልጋውን ሽንኮር ይዛ ስታለቅስ የሞተው ተነሥቶ ሰላም ለኪ አ እምኒውቱ ለዐሐዩ ጽድቅ ለዘገብረ ሰማየወ ምድረ ብሎ ለመተርጉመ ሕልም ያልሆነለትን ተርጉሞ አርፏል። አይሁድ ይህን ሰምተው ምቀኝነት አደረባቸው፤ ቀድሞ ከኒህ ወገን ዳዊት ስሎሞን እየተወለዱ አርባ አርባ ዘመን ገዙን። ዛሬ ደግሞ ከኒህ የሚወለድ እንደምን ያለ ይሆን ብለው ቀነባቸው። ኋላ እመቤታችን ተወለደች። ሶስት ዓመት ሲሆናት መዋዕለ ጥብ ሲፈጸም የብፅዓት ልጅናትና ወስደው ለካህናት ሰጡ ካህናቱም አክብረው ተቀብለው የምግቧን ነገር እንደት እናደርጋለን ሲሉ፤ መልአኩ ፋኑኤል ሰማያዊ ጎብስት ሰማያ

ዊ ጽዋ ይዞ ወረደ። ዘክርያስ የኔ ሀብት ነው ብሎ ሊቀበል ሄደ። ሽቅብ ይዘት ወጣ፤ ሲመለስ ይወርዳል፤ ሁሉም የኛ ሀብት ነው እያሉ ቢሄዱ ሽቅብ እየያዘው እየወጣ የማይሆን ሆነ። የዚች ብላቴና ሀብት እንደሆነ ከሰው ለይተኸ አኑረሻት ነይ አሏት። ከሰው ለይታ አኑራት ብትሄድ ከምድር ሶስት ክንድ ተስንዝር ከፍ አድርጎ ክንፉን ጋርይ መግቧት ዓረገ። በዚህ ሁሉ ምቀኝነት አድርባቸዋል። የምግቧ ስንገር ከተያዘልን ብለው ከቤተ መቅደስ አኖሯት። ሌሊት እንጣላ ታለን እያሉ ይመጣሉ የቤተ መቅደሱ ቅጽር እሳት እየሆነ ይመልሳቸዋል። መጥቁል የሚባል መሠርይ አለ እንዲህ ያለች ጠላት ተነሥታብናለችና አጥፋልን ብለው ብዙ ወርቅ ብዙ ግምጃ ብዙ ከብት ሰጡት፤ ወርቁን ብረት ብሩን ብርት አደረገችው። ግምጃውን ብል በላው። ደመ ነፍስ ያላቸው ሁሉ አልቀው አድረዋል። እንዲህ ያለች ናት ሐሰት መስሎች ብሎ ሶስት መቶ ልቡሳን ሥጋ አጋንንት በምስሐብ ስቦ እንዲህ ያለች ጠላት ተነሥታብናለችና አጥፋልኝ አላቸው፤ አንተማ ወዳጃችን ስትለን ሰማዩን ምድር ምድሩን ሰማይ አድርጉ ብትለን ይሆንልን የለምን ብለው ተሰብስበው መጡ። መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል ከመንገድ ቆይቶ በሰይፍ አርዶ አርዶ ፈጅቷቸዋል። በቤተ መቅደስ አሥራ ሁለት ዓመት ትና

ራላች፤ ከዚያ ሶስት አሥራ አምስት ዓመት ይሆናል። አይሁድ ለምቀኝነት አያርፉምና ይህች ብላቴና መጠነ አንስት አደረሰች ቤተ መቅደስ ታላድፍብናለች ትውጣልን አሉት ዘክርያስን። ሊቀ ካህናቱ እሱ ነውና እንደምን ትሆኝ አላት፤ ወደ እግዚአብሔር አመልክት ልኝ አለችው፤ ቢያመለክት ከነገደ ይሁዳ ሚስቶቻቸው የሞቱባቸውን ሰዎች በትር ሰብስቦ ህ ከቤተ መቅደስ አግብተህ ጸልይበት ምልክት እገልጽልሃለሁ አለው። ቢሰበስብ ሽህ ከዘጠኝ መቶ ሰማንያ አምስት ሆነ። ለሁለት ሽህ አሥራ አምስት የጎደለው ግለት ነው፤ ያን ከቤተ መቅደስ አግብቶ ቢያወጣው ከዮሴፍ በትር አዮሴፍ ዕቀባ ለማርያም የሚል ተቀርጾ ተገኝቷል። ርግብም መጥታ ከራሱ ላይ አርፋብታለች፤ ፅጣም ቢያወጡ ለሱ ወጥቷል። እንደሶስት ምስክር። ያም ሆነ ያም ሆነ ከእግዚአብሔር አግኝተን የሰጠንህን ከእግዚአብሔር አግኝተን እስክናሰናብትህ ወስደህ ጠብቃት አትንክ ብለው ሰጡት የተፍገሮ ነገር ይህ ነው። ማርያም ግለት መርህ ለመን ግሥተ ሰማይ ግለት ነው። ምእመናንን እየመራች ገነት መንግሥተ ሰማይ ታገባለችና። እንድም ፍጽምት ግለት ነው ለጊዜው መልክ ከደም ግባት አስተባብራ ይዛ ተገኝታለች። ፍጻሜው ግን ንጽሐ ሥጋ ንጽሐ ነፍስ ንጽሐ ልቡና እንድ አደርጋ ይዛ ተገኝታለችና

የሉቃስ ወንጌል።

አንድም ጸጋ ወሀብት ማለት ነው፤ ለጊዜው ለናት ላባቷ ጸጋ ሀብት ሁና ተሰጥታለች። ፍጹሟው ግን ለሁላችን ተሰጥታለችና። አንድም ልዕልት ማለት ነው፤ አርያም ማለት ልዑል ማለት እንደሆነ። እመቤታችንንም መትሕተ ፈጣሪ መልዕልተ ፍጡራን ይላታልና። ተፈሥሐ ቤተ ይሁዳ ወተሐሠዬ ቤተ እስራኤል ተለአኪተ እግዚአብሔር ወሰብእ ማኅበረ መሃይምናን ወሕዝብ ማለት ነው። አንድም ማሪም ማለት እግዝአተ ብዙኃን ማለት ነው፤ አብርሃም ማለት አብ ብዙኃን ማለት እንደሆነ። ያንም ዘበዕ ብራይስጢ እንጂ ይለዋል ብሎ ማርያም ማለት ቅሉ እግዝአተ ብዙኃን ማለት ነው።

፳፮ ወቦአ መልአክ ገቤሃ።
 ፳፯ መልአክ እሷ ወዳለችበት ቤት ገባ የቦታ። አንድም ባሕርዩዋን መሰለላት መስሎታያት።
 ወይቤላ ተፈሥሐ ፍሥሕት አምላክ ጸጋ እግዚአብሔርም ስሌኪ።
 እግዚአብሔር ከሥጋሽ ሥጋ፣ ከነፍሱሽ ነፍስ ነሥቶ አንድ አካል አንድ ባሕርይ ይሆናልና። በትንቢተ ነቢያት በመላእክት ተልእኮ ደስ ያለሽ ምልዕተ ክብር ሆይ ደስ ይበልሽ አላት።
 ወቡርክት አንቲ እምአንስት። ከሌቶች ተለይተሽ መርገመሥ ጋ መርገመ ነፍስ የሌለብሽ ነሽ።
 ፳፱ ወርእያ ደንገጽት እምቃሉ።

፳፱ መልአኩን አይታ ድምፁን ሰምታ ደንገጽች። አንድም ርእያቅሉ ሰሚዓ ሲል ነው፤ ወርእያሱ ሕልመ አቡሁ ገብአ ማቱሳላ እንዲል። ድምፁን ሰምታ ደንገጠች።
 ወኅለየት ወትቤ እፎኑ ዘከመዝ እንጋ ሕምኃ ይትአምኑ። እንዴት፤ እንዲህ ያለ ሰላምታ እንደምን ይቀበላሉ ብላ አስባ ተናገረች። ሐተታ፤ እናቴን ሔዋንን ያሳተ ሰይጣን ሊያስተኝ መጥቷል ብላ።
 ፴ ወይቤላ መልአክ ኢትፍርሂ ማርያም።
 ፴ መልአኩም ማርያም አይዘሽ አትፍሪ አላት፤ ሐተታ ለመልአክ ፍርኃት አርቆ መናገር ልማድ ነውና። ኢትፍራህ ብእ ሴ ፍትወት ዳንኤል ኢትፍራህ ዘክርያስ እንዲል።
 አስመረከብኪ ሞገሰ በኅብ እግዚአብሔር።
 በእግዚአብሔር ዘንድ ባለሚል ነትን አግኝተሻልና።
 ፴፩ ወናሁ ትፀንሲ ወትወልዲ ወልደ። ኢሳ ጌ ፲፱ ሉቃ ፪ ፳፩
 ፴፩ እነሆ ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ።
 ወትሰምዬሶ ስሞ ኢየሱስ። ስሙንም ኢየሱስ ትይዋለሽ።
 ፴፪ ውእቱ ዓቢይ። ዳን ፪ ፲፬።
 ፴፫ እሱ ዓቢይ እግዚአብሔር ነው ወይሰመይ ወልደ እግዚአብሔር ልዑል።
 የልዑል የእግዚአብሔር አብ የባሕርይ ልጅ ይባላል።
 ወይሁብ እግዚአብሔር መንበረዳዊት አቡሁ።
 እግዚአብሔር አብ ያባቱን የ

ዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል። ሐተታ ይህማ የተነገረ ለሰሎሞን አይደለም ቢሉ ለጊዜው ለሰሎሞን ቢሆን ፍጹሟው ለጌታ ነውና። አንድም ሰሎሞን በግዘፍ በነገሠባቸው፤ ጌታ በርቀት ይነገሥባቸዋልና። አንድም የጌታ መንግሥቱ መንበርክ እግዚአ ለዓለመ ዓለም ብሎ በተናገረለት ሥልጣን ነውና። አንድም ስምዒ ወለትየ ወርዕዬ ወአፅምዒ ብሎ መንበር አድርጎ በተናገረለት በምዕመናን ላይ ነውና። አንድም ነገሠ መባሉ ቅሉ በሥጋ ዳዊት ነውና ዲበ መንበረ ዳዊት ትፀንዕ መንግሥቱ እንዲል።
 ፴፪ ወይነግሥ ለቤተ ያዕቆብ ለዓለም።
 ፴፫ በያዕቆብ ወገን ለዘለዓለም ሠልጥኖ ይኖራል።
 ወአልቦ ማኅለቅት ለመንግሥቱ።
 ለጌትነቱ ፍጹሟ የለውም።
 ወርኢኩ በራዕዩ ሌሊት ወመጽአ ከመ ወልደ እንላ እመሕያው ወበጽሐ ኅዘ ብሉየ መዋዕል ወተውሀቦ ሉቱ መንግሥት ወምኩናን መንግሥቱኒ መንግሥት ዘለኩሉ ዓለም ወአልቦ ማኅለቅት ለመንግሥቱ እንዲል። ታሪክ ዘፍ ፳፬ ፩።
 እግዚአብሔር ሥራውን አለምክንያት አይሠራውም ለአብርሃም ኢያውብር የሚባል ዘመድ ሎሌ ነበረው በሚሞትበት ጊዜ አስጠርቶ ልጄን ይስሐቅን ሶርያ ወርደህ ከዘመዶቼ ወገን አጋባው እንጂ ከአዋልደ ከነዓን እንዳታጋባው

ወንጌል ዘሉቃስ ።

ግል እጄን ጽፋ ጉልበቴን ምታ አለው። እጄን ጽፋ ግለቱ የሰጠኸኝ አይባረከልኝ ሌላ ሲል ነው። ጉልበቴን ምታ ግለቱ የወለድኩት አይባረከልኝ በሌላ ሲል ነው። እሱም ጠንቅቆ ይምላል ያች የማመጣት ብላቴና አልመጣም ያለች እንደሆነ ወደነበርከበት እሱን ይገዢው ልሁድን አለው ውቅ አታግብኦ ለወልድየሰ ጻሕቱ ዘሐፀነኒ ወሲሰየኒ ይፈኑ ለከ መልክከ። እግዚአብሔር መንገድህን ያቃናልሀል አምጥተህ አጋባው እንጂ እሱን ስትወሰድው አለው። ከቃው መልካከውን መርጦ አስር ገመል ጭና ሄደ። ወደግታ ከወሀ ዳር አርፎ ያወጣ ያወርድ ጀመር። ወሀ ከሚቀዱት ሌቶች ከጌታዬ ዘመዶች ወገን ሁኖ መልክ ከደም ግባት አስተባብራ የያዘች ሕፃን ሁኖ ወሀ አጠጭኝ ብያት አጠጥታኝ ለግመሎቼም የምታጠጣልኝ ሁኖ። ከያሃ አስተዳሎክ ለገብርክ ይስሐቅ ባልኩ ነበር እያለ ሲያወጣ ሲያወርድ ወእምቅድመ ያጎልቅ ተናግሮ ይላል ሀልዮ ሲል ነው ይህን ተናግሮ ሳይፈጽም ርብቃ ባጭር ታጥቃ ማድጋ ነጥቃ መጣች። ቀድታ በምትሄድበት ጊዜ ወሀ አጠጭኝ አጥቶ ቀድታ አጠጣችው ለግመሎችህ ላጠጣልህን አለችው ይሁን አለክየቀዳች አጠጣችለት አተያየቷን አረጋገጧን ይመለከታል የማነሽ ልጅ አላት። ሚልክ ለናከር የወለደችለት የባቱኤል

ልጅ ነኝ አለችው። ከቤትሽ ግድርያ አይገኝምን አላት፤ ምን ታጥቆ አንተ የምትበላው ዳቦ የምትጠጣው ጠጅ የምትተኛበት አልጋው ለግመሎችህ ጋጡ ገፈረው ተርፏል አለችው። ወእምዘ ረወዩ አግማሊሁ ነሥኦ ኢያውብር አዕኑገ ዘወርቅ እንዲል፤ ያሥር ወቂት ለሁለቱ እጆቹም አምባር የሁለት ወቂት ለሁለቱ ጆሮቹም ጉትቻ አስጊጦ ሰደዳት፤ ላባ የሚባል ስሱ ወንድም አላት ማን ሰጠኸ አላት፤ እንዴህ ያለ ሰው አስጊጦ ሰደደኝ አለችው። እንደሷ የሚያገኝ መስሎት ሄደ። አንተን ያህል ሰው ከዚህ ምን አኑርሃል አንተ የምትበላው ዳቦ የምትጠጣው ጠጅ የምትተኛበት አልጋው ምንጣፉ ለግመሎችህ ጋጡ ገፈረው ተርፎ ከቤት ገብተህ እህል ቀምሰህ ወሀ ጠጥተህ አታርፍምን ብሎ ይዘት ሄደ ከገባ በኋላ እግርህን ታጥቦህ እረፍ አሉት። ጌታዬ የላክኝን ሳልናገር ሌላ ሥራ አልሠራም አለ። የንጉሥ መልክተኛ የታዘዘውን ሳያደርግ ሌላ ሥራ እንዳይሠራ። በል ተናገር አሉት፤ እሱም ጌታዬ አብርሃምን አልቆ አክብሮታል ካረጀ በኋላ የወለደው የሚወደው ልጅ አለው ከአዋልደ ሶርያ እንጂ ከአዋልደ ከነፃን እንዳታጋባው ብሎ አምሎኛል ገንዘብ ይዢ መጥቼ ከወሀ ዳር አርፌ ሳወጣ ሳወርድ ይህች ብላቴና መጣች፤ እንደምታዩት አስጊጧ

ሰደድኳት ለጌታዬ ልጅ ግለት ልትሆን ስጡኝ እናንተም ገንዘባችሁን ተቀበሉኝ አላቸው። እነሱም ገሕነሰ ኢግክል ተናግሮ ኢሠናየ ወኢ እኩየ አሉት። ነገር ወስኑልኝ ቀረጡልኝ እንጂ እኔም ቀኝሰ ገራስ ብል ምን አጥቼ አለ። አግጭ ለልማዱ የበቅሎ ከባድ የሐር ገመድ አልኝ ይላልና፤ ይሁን ተቀመጥ አሉት እደረ። ሲነጋ አሰናብቱኝ ገንዘባችሁን ተቀበሉኝ ልጅ፤ እንም ስጡኝ አለ። አሥር ቀን ትረፍ አሉት። ኢታስተድጉኑኒ፤ እግዚአብሔር ነገረን አቅንቶልኝ ሳለ አታሰናክሉኝ አላቸው። ብይሆን እሷን እንጠይቃት ብለው ጠየቁት፤ እሄዳለሁ አለች ገንዘቡን ሰጥቶ ይዞ መጣ። ይስሐቅ ወንበደ እንዳይጣላቸው ብሎ መንገድ አላፈ መስሎ ይሰልላል። አራምዳ አይታ ያማው አለችው። የምትሄድለት የጌታዬ ልጅ ነው አላት። ተራ ልብስ ለብሳ ነበርና አውርዱኝ ብላ አጊጣ ቆየች ይዟቸው ሄዷል። ይህ ሁሉ ምሳሌ ነው። አብርሃም የእግዚአብሔር አብ፤ ኢያውብር የቅዱስ ገብርኤል፤ ይስሐቅ የመለኮት፤ ርብቃ የትስብዕት፤ አሥሩ ወቂት ያሥሩ ቃላት፤ ሁለቱ ወቂት የፍቅረ ቢጽና የፍቅረ እግዚአብሔር። አንድም ቄቱ ተፈሥሐ ፍሥሕት አምልፅ ተጸጋ ቡርክት አንቲ እም አንስት ወቡሩክ ፍሬ ከርሥኪ ያለው፤ አሥሩ እርቴ ከመዝኑ እንጋ ካለው ጀምሮ ወአ

የሉቃስ ወንጌል ፡

ለይ ግንባትት ለመንግሥቱ
 እስከላው ግሥር ይሆናል የዚህ
 ሆኖላ ፡ ሣድስ ወርህ ያለ
 ውም በስድስተኛው ሽህ ሲል
 ነው ፡ እንኳን በወር በሰለት ይ
 መስለዋል ፡ በሐውስ ሰለት ወ
 በመንፈታ ለሰለት እትወለድ
 እምወለተ ወለትክ እንዲል ፡

፳፱ ትቤሉ ግርያም ለመልአክ እ
 ፎት ይከውንኒ ዝንቱ እንዘኢ
 የአምር ብእሴ ፡

፳፻ ወንድ ሳላውት መጽነስ መው
 ለድ እንደምን ይሆንልኛል፤ እ
 ምላይቲ ረከብክ ዘከመዝ ብ
 ሥራተ ዘእንበለ ምት እምድ
 ንግል ፅንስተ፤ ወዘእንበለ ዘር
 እ እምድር ፅትወተ እንዲል፤
 ምድር ያለ ዘር ታፈረ ዘንድ
 ሴት ያለወንድ ትፅንስ ዘንድ
 እንዲህ ያለ የምስራች ከግን
 አንገሽው አለችው እንዲህ
 ግለቷ ነገሩን ሽታው አይደ
 ለም ጥንቱን እንደምን ይሆን
 ልኛል ነገሩን አላደርገውም
 ስትል ነው እንጂ ፡ ዘንተ ትቤ
 ድንግል በእንተ ዘኢዓርገ ሕ
 ሊና እገለ እመሕያው ውስተ
 ልባ እንዲል ፡

፴፩ አውሥኦ መልአክ ፡

፴፪ መልአክም መለሰ ፡

ወይቤላ መንፈስ እግዚአብሔር
 ር ቅዱስ ይመጽእ ላሕሊኪ ፡
 ያንችግ ፅንስ መቼ እንደ ሌ
 ሎች ሴቶች ፅንስ ነዋ መንፈ
 ስ ቅዱስ ያድርብሻል ፡

ወኃይለ ልዑል ይጸልላኪ ፡

ኃይለ ልዑል ወልድ ሥጋሽ
 ን ይለብሳል ፡ እንድም መንፈ
 ስ ቅዱስ ያድርብሻል ኃይለ
 ልዑል ወልድ ከሰስቱ ግብራ

ት ይከለክልሻል ወውአቱኒ ን
 ጸሕ እምሰለስቱ ግብራት እለ
 ሥሩዓት በእንላ እመሕያው
 እንዲል ፡

ወዘኒ ይትወለድ እምኔኪ ቅዱ
 ስ ውእቱ ፡

ካንች የሚወለደውም ቅዱስ
 ቅዱስ ቅዱስ ተብለው ከሚ
 መሰገኑ ከሰስቱ ቅዱስ አንዱ
 ቅዱስ ነው ፡

ወይሰመይ ወልድ እግዚአብ
 ሔር ልዑል ፡

የልዑል እግዚአብሔር የባሕ
 ርይ ልጅ ይባላል ፡

፴፫ ወናሁ ኤልሳቤጥኒ እንተ እጽ
 አዝማድኪ ይእቲኒ ፅንሰት ወ
 ረከብት ወልድ በልህታቲሃ ወ
 በርስአቲሃ ፡

፴፭ ከዘመዶችሽ ወገን የምትሆን
 ኤልሳቤጥ ስንኳ በፍጹም እ
 ርጅናዋ ልጅ አግኝታ ፅንሳለ
 ች ፡ ሐተታ ኤልሳቤጥ ስንኳ
 ግለቱ ስለ ምን ነው ቢሉ እ
 መቤታችን ምንም በድንግል
 ና ቢሆን መቀት ልምላሚ አ
 ልተለያትም ፡ ኤልሳቤጥ ግን
 ምንም በዘር በሩካቤ ቢሆን
 መቀት ልምላሚ ተለይቷት ነ
 በርና ፡ ይህግ መቀት ልምላ
 ሚ ሳለ በድንግልና እንዲወ
 ልዱ ፡ መቀት ልምላሚ ከተለ
 የ በኋላ በዘር በሩካቤ እንዲ
 ወልዱ የሚያደርግ እሱ አይ
 ደለምን ብሎ ፡ መጽሐፍ ያለበ
 ትን ግፅናት ልማድ ነው እ
 ንዲህ አለ ፡ እንድም ከዘመዶ
 ችሽ ወገን የምትሆን ኤልሳ
 ቤጥ በል ፡

ወናሁ ሣድስ ዝንቱ ወርህ ለ
 እንተ ይብልዋ መከን ፡

መከን ለሚሏት ለኤልሳቤጥ
 ከፀንሰች እነሆ ይህ ወር ስድ
 ስተኛ ነው ፡

፴፯ እስመ አልቦ ነገር ዘይሰለፍ
 ለእግዚአብሔር ፡

፴፰ መቀት ልምላሚ ሳለ እንበለ
 ዘርእ እንዲወልዱ ቢያደርግ
 ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነ
 ገር የለምና መንፈስ ቅዱስ
 ይመጽእ ላሕሊኪ ላለው ፡ እ
 ንድም መቀት ልምላሚ ከተ
 ለየ በኋላ በዘር በሩካቤ እን
 ዲወልዱ ቢያደርግ የሚሳነው
 ነገር የለምና ወናሁ ኤልሳቤ
 ጥኒ ላለው ፡

፴፱ ትቤሉ ግርያም ለመልአክ ነየ
 አመተ እግዚአብሔር ይኩንኒ
 በከመ ትቤለኒ ፡

፵፩ እንዲህ ባላት ጊዜ እመቤታ
 ችን ለመልአኩ የእግዚአብ
 ሔር ገረዱ እነሆ አለሁ እን
 ዳልክ ይሁንልኝ አለችው ፡ በ
 ዜህ ጊዜ ቃሏን ምክንያት አ
 ድርጊ አካላዊ ቃል በማገፅ
 ኑዋ ተቀርጾዋል ፡ ሐተታ እ
 ንደ እደ ፀሐፊ ሥልጣን እግ
 ዚአብሔር ፡ እንደ ብርሐ ፀሐፊ
 የመንፈስ ቅዱስ ፡ በተንዱ ያለ
 ቀለም የሌሎች ሴቶች ባሕ
 ርይ ፡ በብርዑ ያለ ቀለም የመቤ
 ታችን ባሕርይ ምሳሌ ፡ እስትን
 ፋሱ የመንፈስ ቅዱስ አልወ
 ርድ ሲለው እፍ እያለ ያወር
 ደዋል ፡ የፈጠረ የከፈለ ያዋ
 ሐደ መንፈስ ቅዱስ ነውና ፡
 ምሥጢሩ የአካላዊ ቃል ፡ ቀ
 ለመ የትስብፅት ፡ ረቂቅ ምሥ
 ጢር ከልቡና ሳይለይ በቀለም
 ገዝሮ እንዲታይ ፡ ረቂቅ አካ
 ላዊ ቃልም ከአብ አንድነት

ወንጌል ዘሉቃስ።

ሳይለይ በሥጋ ገዝሮ ታይቷል። አንድም ወሀየንተ እድዝዝዩ ያገኘድ ከመ እግዝእ ትን ግርያም ይእቲ ይላል ብሎ እንደ እደ ጸሐፊ ይኩነኒ ያለችው የቃሏ ምሳሌ። ሐረ ወገለፈ እምኃሌሃ መልአክ። የቦታ ላለው እሷ ከለችበት ሄደ፡ ባሕርይዋን መሰለላት ላለው ተሰወራት።

በእንተ ብጽሐት ገብ ኤልሳቤጥ
 ወተንሥአት ግርያም ፍጡን በውእቱ መዋዕል ወሐረት ደወለ ዓይነ ከርም።

እመቤታችን በዚያ ወራት ፈጥሮ ደጋ ደጋውን ሄደች። አንድም ሙቱ ሙቱውን የክረምት ግብር ባለበት ጉም በሚሰበበት ዝናም በሚዘንብበት ለተክል የሚያጠጡት ወሀ በሚሄድበት በስርጥ ጉዳና ሄደች። ሐተታ ስለ ሶስት ነገር ትሄዳለች ኤልሳቤጥ ዐነሆች በሷታልና የኤልሳቤጥን ዕንስ ለመረዳት። ዘካርያስ ታመመ ብለዋታልና ለመጠየቅ፤ ምስክር ሶስት ለማድረግ መልአኩ መስክሯል፤ የሐንስ በማገፀን የሚሰገድ ነው። ኤልሳቤጥም እመ ለእግዚአብሔር የምትል ናትና።

ወበጽሐት ሀገረ ዳዊት ዘይሁዳ። ይሁዳ ከሚባል አገር ደረሰች ወቦለት ቤተ ዘካርያስ ወአምኃታ ለኤልሳቤጥ። ከዘካርያስ ቤት ገብታ ኤልሳ

ቤጥን እንዴት ነሽ አለቻት ወሶበ ሰምዓት ኤልሳቤጥ ቃላ ለማርያም እንዘ ትትአምኃ አንፈርዓል እንል በውስተ ከርሣ እመቤታችን እንዴት ነሽ ስትላት ኤልሳቤጥ በሰማች ጊዜ በማገፀቱ ያለ ብላቴና ሰገደ ሐተታ፤ ሐዋርያት በሲናዶስ ሰገደ ብለውታል። ያፈድም ሰገደ ብሎታል።

ዓፄ ወመልአ መንፈስ ቅዱስ ላዕል ኤልሳቤጥ።

ዓፄ በኤልሳቤጥ መንፈስ ቅዱስ አደረባት ተለይቷትን ያውቃል ሥራ አሠራት ሲል ነው።

ዓፄ ወክልሐት በዓቢይ ቃል።

ዓፄ ቃሏን ከፍ አድርጋ አሰምታ ተናገረች።

ወትቤ ቡርክት አንቲ እምአንስት።

ከሌቶች ተለይተሽ መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የሌለ ብሽ በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስ እያማለድሽ የምታሰጭ ነሽ።

ወበፋክ ፍሬ ከርሥኪ። የማገፀንሽም ፍሬ መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የሌለበት በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስ የሚያድል ነው።

ዓፄ ወምንትኑ አነ ከመ ትምጽኢ ገቢየ እመ ለእግዚአብሔር።

ዓፄ የጌታዬ እናቱ እመቤቴ ወደኔ ትመጭ ዘንድ እኔ ምን ድንኻ፤ ለልማዱ ገረድ ወደ እመቤቴ ትሄዳለች እንጂ እመቤት ወደገረዱዋ ትመጣለች ነ አለቻት።

ዓፄ እስመ ናሁ ሶበ ሰማዕኩ እንዘ ትትአምኃኒ አንፈርዓል እ

ንል በውስተ ከርሥየ በፍሥሐ ወበኃሄት።

ዓፄ እንዴት ነሽ ስትዪኝ በሰማሁ ጊዜ በማገፀኔ ያለ ብላቴና ደስ ብሎት ሰገደልና።

ዓፄ ወብዕዕት አንቲ እንተ ተአምኒ ከመ ይከውን ቃል ዘንገፋኪ እምገብ እግዚአብሔር።

ዓፄ ከእግዚአብሔር አገኝተው የነገሩሽን ነገር እንዲደረግ የምታምኚ። አንድም ከመ ይከውን ቃል፤ ከእግዚአብሔር አገኝተው የነገሩሽ ነገር እንዲደረግ የምታምኝ አንቺ ንዕድት ከብርት ነሽ። ሐተታ መጽሐፍ ስም ካልጠራ ግብዛት ልማዱ ነውና የነገራት አንድ ገብርኤል ሲሆን አብዝታ ተናገረች። በተለምኖ አመ ነገርም ለኖገ በእንተ ዘኢያስተርኢ ግብር ዘንቡዕ ፈርሃ እንዲል፤ የነገረው አንድ ሱር ያል ሲሆን።

ዓፄ ወትቤ ግርያም ታዓብዮ ነፍስየ ለእግዚአብሔር።

ዓፄ እመቤታችን ሰውነቲ እግዚአብሔርን ታከብረዋለች።

ዓፄ ወትትኃሠይ መንፈስየ በአምላኪየ ወመድኃንየ፤

ዓፄ ልቡናዬም በፈጣሪየ በመድኃኒቲ አምና ደስ ይላታል አለች። ሐተታ ከምን አድኑዋታል ቢሉ ከንደተ ሀላፄ ከልማደ አንስት።

እስመ ርአየ ሕግግ ለአመቱ የገረዱን የሐዋንን መከራዋን አይቷልና። አንድም ትሕትናዋን በእግረ አጋንንት መረገጧን አይቷልና። አንድም የኔን የገረዱን ትሕትናዬን አይቷ

የሱታስ ወንጌል።

ለና ። ሐተታ ይህስ እንደምን
 ነው ቢሉ መጽሐፈ ኢሳይያ
 ስ ስትመለከት ። ናሁ ድንግል
 ትጽግስ ወትወልድ ወልድ ከ
 ግለው አንቀጽ ብትደርስ ድ
 ንግልና እያላት ምንው እኔ በ
 ሆንኩ አላለችም ። እንደህ ካ
 ለቸዱቀስ ከጊዜዋ ደርሼ ወጥ
 ቼ ወርጂአንልገያት ብላ ተ
 መኝታለች እንጂ ። ኃዘኔን ሰም
 ቷልና ። ምን እያለች ታዘን ነ
 በረ ቢሉ የተፈጠረው ሱባዔ
 ደረሰ የተነገረው ትንቢት ቀ
 ረ እያለች ታዘን ነበረ
 ፵፭ ናሁ እምይእኬስ ያስተበዕውኒ
 ዘሉ ትውልድ ።
 ፵፭ ከንግዲህስ ወዲህ ትውልድ
 ሁሉ ያመሰገንኛል ። ሐተታ ባ
 ንድ መልአክና ባንዲት ባልቲት
 ቃል ባቻ ተመስገን እቀራለሁ
 ን ትውልድ ሺም ትውልድ ካም
 ትውልድ ያረት ሁሉ ያመሰ
 ገኙኛል ስትል እንዲህ አለች
 ዘሉ አለ ከኒህ የወጣ ትው
 ልድ የለምና ። አንድም ፍጥ
 ረት ሲል ነው ። አሪት ዘልደት
 እንዲል ፍጥረት ሁሉ ያመሰ
 ገኙኛል ።
 ፵፭ እስመ ንብረ ሊተ ኃይለ ዓቢ
 ያተ።
 ፵፭ ደግነገር ሥራ ወርቀልኛልና
 ሐተታ! አብ ቢሉ ለጁን ። ወ
 ልድ ቢሉ አካሉን ። በገቱም
 ድንግልና ጸንጄ ጸገቱም ድን
 ግልና እንድወልደው አድርጎ
 ነገልና ።
 ወትላስ ስሙ ።
 ይህን ያደረገልኝ ስሙ ለዩ ነ
 ው ። ሐተታ! አብ ደባላል እን
 ጂ ። ወልድ መንፈስ ቅዱስ አ

ደባልም ። ወልድ ደባላል እን
 ጂ አብ መንፈስ ቅዱስ አይባ
 ልም ። መንፈስ ቅዱስ ደባላል
 እንጂ አብ ወልድ አይባልም፤
 ፶ ወግህሉኒ ለትውልድ ትውልድ
 ፶ ደቅርታውም ለልጅ ልጅ ነው
 ለእለ ይፈርህም ።
 ያው ንን ለግደመልኩት ለ
 ግፈሩት ። ሐተታ! አባቷ ዳዊ
 ት ግህሉስ ለእግዚአብሔር እ
 ምዓለም ወእስከ ለዓለም ዲበ
 እለ ይፈርህም ብሉ ነበርና ከ
 ዚያ አያይዛ እንዲህ አለች ።
 ፶፩ ወንብረ ኃይለ በመዝራዕቱ ።
 ኢሳ ፶፩ ዘ ።
 ፶፩ አብ ቢሉ በልጁ ወልድ ቢሉ
 በሥልጣኑ ደጋግ ተአምራት
 አደረገ ።
 ወዘረዎሙ ለእለ ያንዝዩ ሕሊ
 ፍ ልበሙ ።
 ትዕቢተኞች ጸሐፍት ፈሪሳው
 ያንን ። አጋንንትን በተናቸው ።
 ፶፪ ወነሠቶሙ ለኃያላን እመናብ
 ርቲሆሙ ።
 ፶፪ ኃያላን ጸሐፍት ፈሪሳውያንን
 ከሹመታቸው ሻራቸው ከልዕ
 ልናቸው አዋረዳቸው ። አንድ
 ም ኃያላን አጋንንትን ከግደ
 ሪያቸው ከሰው ለያቸው ።
 አዕበዮሙ ለትሑታን ።
 ትሑታን ሐዋርያትን አሥራት
 በዙፈት ቀዳምያት ሰጥቶ ትሑ
 ታን ነፍሳትን ለዕልና ነፍስ
 ሰጥቶ አከበራቸው ።
 ፶፫ ወአጽገዐሙ እምበረከቱ ለር
 ሀብን ። ፩ ነገ ፪ ፭ ። መዝ ፱፻፲
 ፶፫ ዓሣ ወጋሪ ልብደ ሠፊ የነበ
 ሩ ርሀብን ሐዋርያትን አሥራ
 ት በዙፈት ቀዳምያት ሰጥቶ አ
 ጸገባቸው ። ርሀብን ነፍሳትን ሥ

ጋውን ደሙን ለጅነትን ሰጥቶ
 ደስ አሰኛቸው ።
 ወፈነዎሙ ዕራቆሙ ለብዑላን
 አሥራት በዙፈት ቀዳምያት
 ተቀብለው ይናሩ የነበሩ ጸሐ
 ፍት ፈሪሳውያንን ባዶ እጃቸው
 ን ሰደዳቸው ብዑላን አጋንንትን
 ባደቸውን ሰደዳቸው ።
 ፶፬ ወተወከሮ ለእስራኤል ቀላ
 ጌሁ ።
 ፶፬ እንዲህ አድርጎም እስራኤል ዘ
 ሥጋን ተዋሐደ ። ገብ ያዕቆብ
 ጎድሪ ወገበ እስራኤል ተዋረ
 ሲ እንዲል ።
 ፶፭ ወተዘከረ ግህሉ ዘይቤሉሙ
 ለአባዊን ለአብርሃም ወለዘርኡ
 እስከ ለዓለም ። ዘፍ ፲፯ ዘ ። መ
 ዝ ፲፱፩ ዘ ። ኢሳ ፵፩ ፭ ።
 ፶፭ ላባቶቻችን ለአብርሃም ለይስ
 ሐቅ ለያዕቆብ የነገራቸውን ይ
 ቅርታውን እስከ ዘለዓለም አ
 ሰበ ።
 ፶፮ ወነበረት ግርያም ጎቤሃ መ
 ጣነ ሰለስቱ አውራገ፤
 ፶፮ እመቤታችን ሶስት ወር ከኤል
 ሳቤጥ ዘንድ ኖረች፤
 ወእምድጎራሁ አተወት ቤታ
 ከሶስት ወር በኋላ ወደ ቤቷ
 ተመለሰች፤
 በእንተ ልደተ የሐንስ
 መጥምቅ፤
 ፶፯ ወበጽሐ ወርኃ ለኤልሳቤጥ
 ከመ ትለድ፤
 ፶፯ ኤልሳቤጥ ልጅ የምትወልድ
 በት ጊዜው ደረሰ፤ ሐተታ ከ
 ዚያ ኑራ ቢሆን የመለከት አ
 ናት ተልእኮ ባገኘት ነበርና፤ ይ
 ህግ እንዳይሆን ጌታ የመጣ

ወንጌል ዘሉቃስ ።

ው ለትሕትና ነው እንደ ለልዕልና ነው ብሎ እመቤታችን አማናዊት ቤተ መቅደስ ነችና ጎርስ ርስሐት እንዳያገኛት ።

ወወለደት ወልደ ።
 ወንድ ልጅ ወለደች ።

ወሰባ ሰምዎ አዝማዲሃ ወአግዋሪሃ ከመ አዕባዩ እግዚአብሔር ሣህሎ ላዕሌሃ ።

ጉረቤቶቿና ዘመዶቿ እግዚአብሔር ይቅርታውን አንዳበዛላት ማለት ልጅ እንደሰጣት በሰሙ ጊዜ ።

ተፈሥሖ ላቲ ።
 በሷ ደስ አላቸው ። እንድም ምስሌሃ ከሷ ጋራ እንደሷ ደስ አላቸው ። ሐተታ በትምርቱ በትንቢቱ ደስ ያሰኛቸዋልና ።

ወአምዝ አመ ሰሙን ዕለት መጽኡ ይግዝርዎ ለሕፃን ።

ከዚህ በኋላ በስምንተኛው ቀን ሊገዝሩት መጡ ። የሊቀ ከሀናት ልጅ ነውና አክብረው ሊገዝሩት መጡ አለ ። ሌሎቹ ንግን እያመጡላቸው ይገዝሩ ነበር ። ሐተታ ወይም ዝቅ ብሎ ቢሆን ሰውነቱ ልሕሉሕ ይሆናል ወይም ከፍ ብሎ ቢሆን ሰውነቱ ይጠናል ይሰማዋልና አማካይ ቀን ሽተው ። ምስጢሩ ግን የስምንቱ ብሔረ ኦሪት ምግብና ሲፈጸም ግዝረተ ነፍስ ። የስምንቱ ሽህ ምግብና ሲፈጸም ግዝረተ ሥጋ ለሰው እንዲሰጠው ለማጠየቅ ።

ወይስምደዎ በስመ አቡሁ ዘክርያስ ።

በባቱ ስም ዘክርያስ ይሉት ዘንድ ። ሐተታ እኛ ዛሬ ለወንድ

ልጅ ባርባ ቀን ለሌት ልጅ በሰማንያ ቀን በዕለተ ጥምቀት ስም እንድናወጣ እነሱም በዕለተ ግዝረት ስም ያወጡ ነበርና ።

ወአውሥኦት እሙ ።
 እናቱም መለሰች ።
 ወትቤ አልቦ ። አይሆንም አላ ዮሐንስ ይሰመዶ ስሙ ። ስሙ ዮሐንስ ይባል እንጂ አለች ።

ወይቤልዋ አልቦ እምአዝማድ ኪ ዘከማሁ ስሙ ።

ከዘመዶችሽ ወገን እንዲህ ያለ ስም የለ እንደምን ይሆናል አሏት ።

ወቀጽብዎ ለአቡሁ ።
 አባቱን ጠቀሱት ።

ወይቤልዎ መነ ትፈቅድ ይስምደዎ ።

ሴት ብታውቅ በወንድ ያልቅ ነውና ማን ቢሉት ትወዳለህ አሉት ።

ወሰአለ ለውሐ ። ሉቃ ፩ ፲፫
 ዓይነት ንግድ ያሉ እንደሆነ ጸፈ አልፋው አ ነው ያሉ እንደሆነ ብር ቀርጸችሁ ብረና ደምጸችሁ ቀለም በጥብጣችሁ ስጡኝ ብሎ ለመነ ።

ወጸሐፈ እንዘ ይብል ዮሐንስ ይሰመዶ ስሙ ።

ስሙ ዮሐንስ ይባል ብሎ ጸፈ ። ዮሐንስ ይሰመዶ ስምንቱን ቀለም ጽፎ ከዚህ በኋላ ተናግሯል ሰው ሁሉ የስምንቱ ብሔረ ኦሪት የስምንቱ ሽህ ምግብና ሲፈጸም በልሳነ ነፍስ እንዲናገር ያጠይቃል ። እንድም ዮሐንስ ይሰመዶ ስሙ ብሎ ፲ን ጽፎ ተናግሯል ። ያሥሩ ቃላት ምግብና ሲፈጸም ሰው ሁሉ

በልሳነ ነፍስ እንዲናገር ያጠይቃል ።

ወአንከሩ ውሎ ።

ሁሉም አደነቁ ።
 ወከሠተ አፋሁ ወነበበ ።
 እንደበቱ ረቶ ተናገረ ።
 ወባረኮ ለእግዚአብሔር ።
 እሱም እግዚአብሔርን አመሰገነ ። ሐተታ ከዚህ ጊዜ ያደረሰኸኝ ብሎ ።

ወኮነ ፍርሃት ላዕለ ውሎ ሰብእ ዘውእቱ ብሔር ወላዕለ ውሎ ደወለ ይሁዳ ።

በይሁዳና በዚያ አገር ባሉ ሰዎች ሁሉ የአንከር ፍርሃት አደረባቸው ።

ወተናገርዎ ለዝንቱ ነገር ላዕለ ውሎ ደወለ ይሁዳ ።
 በይሁዳ አውራጃ ሁሉ ይህን ነገር ተጫወቱት ።

ወዓቀብዎ በልቦሙ አለ ስምዕዎ የሰሙት ሁሉ በልቡናቸው አስተዋሉት ። ወእሙስ ተዓቅብ ዘንተ ውሎ ነገረ ወትወደዮ ውስተ ልባ እንዲል ።

ወይቤሉ ምንትኑ ይከውን እምዝንቱ ሕፃን ።

ከዚህ ሕፃን የተነሣ ምን ይሆን ፤ እንድም ይህ ብላቴና እንደምን ያለ ይሆን ። እንደ ኖሳ አበ አንጋድ እንደ ሙሴ ጠላት ይገድል ባሕር ይከፍል ደመና ይጋርድ መና ያወርድ ። እንደ ኢያሱ በረድ ያዘንም ዐሐይ ያፋም ። እንደ ጌዴዎን ፀምር ይዘረጋ ጠል ያወርድ ። እንደ ኤልያስ ሰማይ ይለጉም እሳት ያዘንም ይሆን አሉ ።

እስመ እደ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ።

የሉቃስ ወንጌል።

የእግዚአብሔር ኃይል አድርጎ ሰታልና።

፳፯ ወመልአ መንፈስ ቅዱስ ላዕላ ዘክርያስ አቡሁ።

፳፰ በዘክርያስ መንፈስ ቅዱስ አደረሰት። ሐተታ ተለዩቶትን ያውቃል ቢሉ ሥራ አሠራው ሲል ነው።

ተነበየ ወደቤ። ተነበየ ብሎ ስድ አርእስት (ይቤ ብሎ) ይት አርእስት ተናገረ፤ ለዚህም ያመጣል፤

፳፱ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላክ እስራኤል ዘተሣህለን ወገብረ መድኃኒት ለሕዝብ ዘአሁ መዝ ርዥ ፲፪።

፳፳ ይቅር ያለን ለወገኖቹ ደህንነትን ያደረገልን የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር ይከበር ይመስገን ብሎ ተናገረ።

፳፻ አንሥአ ለነ ቀርነ መድኃኒት ነ እምቤተ ዳዊት ገብሩ። መዝ ርዥ ፲፭።

፳፻፱ ከበለጧሉ ከዳዊት ወገን የምንድንበት ክርስቶስን ያሥነ ሣልን። ሐተታ ቀርን አለው እንስላት በቀንዳቸው ድል እንዲያደርጉ ምእመናንም በሱ አጋንንትን መናፍቃንን ድል ይነሱበታልና ብክ ንወግሦሙ ለኩሎ ፀርን እንዲል። አንድም አራት ሽቱ አምስተኛ በዘይት አጣፍጠው በቀንድ አድርገው ያናፈሱ፤ መንግሥት የሚገባቸው ከቤተ ይሁዳ የተወለዱ ቀኝ አካላቸውን ተቀብተው መንግሥትን። ከህነት የሚገባቸው ከቤተ ሌዊ የተወለዱ ቀኝ አካላቸውን ተቀብተው ከህነትን እጅ ያደርጋሉ እሱም እንደ አራት ሽቱ አ

ራቱን ባሕርያት ሥጋ እንደ አምስተኛ ዘይት ባሕርይ ነፍስን ነሥቶ ከህነትን መንግሥትን ለራሱ ገንዘብ አድርጎ ለምዕመናን የሚያድል ሁኑዋልና።

፳፻፱ በከመ ነበበ በአፈ ነቢያተሁ ቅዱሳን እለ እምግለም። ኤር ሸፒ ፯።

፳፻፱ እለ እምሰብእ እለ እምጥንት ሲል ነው። ከሰው ወገን በሚሆኑ ከጥንት በነበሩ ንዑዳን ክቡራን በሚሆኑ በነቢያት አድር እንደተናገረ።

፳፻፱ ከመ ያድነነ እምአደ ፀርነ።

፳፻፱ ከጠላቶቻችን እጅ ያድነን ዘንድ።

ወእምአደ ኩሎሙ እለ ይጸልኩን።

ከሚጠሉንም ሁሉ እጅ ማለት ከእኩያት ፍትወታት ኃጣውአ ያድነን ዘንድ። ሐተታ የሚያጣሉን ስለሆነ ይጸልኩ ነ አለ።

፳፻፱ ከመ ይግበር ሣህሎ ምስለ አበዊነ።

፳፻፱ ላባቶቻችን ያደረገውን ላባቶቻችን እንዳደረገላቸው ከባቶቻችን ጋራ ይቅርታውን ያደርግ ዘንድ።

ወከመ ይዘክር ኪዳነ ቅዱስ ሶኑዕ መሐላውን ያስብ ዘንድ።

፳፻፱ መሐላሁ ዘመሐለ ለአብርሃም አቡነ። ዘፍ ሸፒ ኢር ፴፩ ፴፫ ዕብ ፩ ፲፫።

፳፻፱ መሐላውም ላባታችን ለአብርሃም የማለው ነው።

፳፻፱ ከመ የሀበነ በዘኢንፈርህ እምአደ ፀርነ።

፳፻፱ በጠላቶቻችን በአጋንንት እጅ የተወረወረው ጦር የተጣለው

ጠጠር ያገኘናል ብለን በማንፈራ ገንዘብ የማንፈራበትን ሥጋውን ደሙን ልጅነትን ይሰጠን ዘንድ።

፳፻፱ ያድነነ ናምልኮ በጽድቅ ወበርትዕ።

፳፻፱ በጽድቅ አሚን ፀንተን ባንጽሐ ጠባይዕ ሁነን እንናምነው ዘንድ። አንድም በወንጌል በአሪት ሁነን እናምልከው ያድነን።

በቅድሚያ።

እሱ ባለበት ዘመን ሶስት ዓመት ከሶስት ወር።

ወበኩሉ መዋዕሊነ።

እኛ ባለንበትም ዘመን ሁሉ አንድም በቅድሚያ በኩሉ መዋዕሊነ። እሱ ባወቀው ባለንበት ዘመን ሁሉ አምልከነው ያድነን ዘንድ።

፳፻፱ ወአንተኒ ሕፃን ነቢየ ልዑል ትሰመይ። ሚል ፱ ፳ ሉቃ ፩ ፲፯።

፳፻፱ ይቤ ላለው ጨርሶ ተነበየ ላለው አመጣ። አንተም ብላቴና ልዑል እግዚአብሔር የሾመህ መምሕር ትባላለህ።

እስመ ተሐውር ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ትጸሕፍናቶ መንገድ ልትጸርግ በእግዚአብሔር ፊት ትሔዳለህ ማለት ሰውን ከኃጢአት ከጣዖት ትለይ ዘንድ መንፈቅ ተቀድመሕ ታስተምራለሕና።

፳፻፱ ከመ ተሀበሙ ያእምሩ መድኃኒቶሙ።

፳፻፱ ተሀበሙ መድኃኒቶሙ ብለሕ ግጦም። መድኃኒታቸው ክርስቶስን ነዋ በግዑ ብለህ ትጸርጋ

ወንጌል ዘሉቃስ።

ቸው ዘንድ። ያለምሩ ሊያውቁ
አንድም መድኃኒታቸው ክር
ስቶስን ሊያውቁ። ታስተምራ
ቸው ዘንድ።

፳፭ በዘይትኃደግ ሎሙ ኃጢአቶ
ሙ በሣህሉ ወበምሕረቱ ለአ
ምላክነ ለዘሐውፀነ እምሐርያም
ዘካ ፫ ፱ ሚል ፪ ፪።

፳፭ ለና ለ አንድ ወገን ከአር
ያም ወርዶ በጉበኝን በፈጣ
ሪያችን ይቅርታና ሞርኝት ኃ
ጢአታቸውን በሚሠረደላቸ
ው ገንዘብ ይሠረደላቸው ዘ
ንድ።

፳፭ ወሠረተ ከመ ያርዕዮሙ ብር
ሃና ለእለ ይነቡሩ ውስተ ጽ
ልሙት ወጽላሉተ ሞት።

፳፭ በድንቁርና በቀቢዳ ተስፋ ላሉ
ዕውቀትን ይገልጽ ዘንድ ተ
ወለደ።

ከመ ያርትዕ እገሪነ ውስተ ፍ
ናተ ሰላም።

እገረ ሕሊናችንን ወደወንጌል
ጉዳና ያቃናልን ዘንድ።

ሀ ወልሳቀ ሕፃን።
ብላቴናው አደገ።

ሀ ወፀንዐ በመንፈስ ቅዱስ።
በመንፈስ ቅዱስ ጸና። ሐተታ
ልጅ የሚያሳድግ ብቻ ጣቢታ
አይደለም። ኃይል አልሳቂተ
ኖሉ አለችና። ዐንዐ በመንፈ
ስ ቅዱስ አለ።

ወነበረ ኃቅለ አስከ አመ ያ
ገደሥዎ ኃበ እስራኤል።

ምኪራቸው አስተምራቸው ብ
ለው ሥላሴ ወደ እስራኤል
በመምሕርነት እስኪያግልጹት
ድረስ። አንድም እስራኤል ም
ክረን አስተምረን ብለው ዘመ
ምሕርነት እስኪያግልጹት ድ

ረስ በበረሃ ኖረ። አንድም አ
ስከ አመ ያስተርኢ ሎሙ ለ
እስራኤል ይላል አብነት። ለእ
ስራኤል በመምሕርነት እስኪ
ገለጽ ድረስ በበረሃ ኖረ።

በእንተ ልደተ ኢየሱስ።

ምዕራፍ ፪።

፩ ወከነ በውለቱ ሙዋል ወዕለ
ትእዛዝ እምሳበ አውግሥጦ
ስ ቄሣር ከመ ያጸሐፍ ዙሉ
ኃለም።

፪ ከነ ያለውን ወጽኦ ብሉ አመ
ጣው ሰው ሁሉ ከገብር ይቂ
ጦር ዘንድ። በዚያ ወራት ከአ
ውግሥጦስ ቄሣር ትእዛዝ ወጣ
ጸሐፊዮ ለውለቱ ብእሲ ከመ
ዘሞተ እንዲል። ሐተታ አው
ግሥጦስ ግለት ሠጣጤ ከር
ሥ። ቄሣር ግለት ፀጃል ግለት
ነው። ይሕስ እንዳይሆን ጌታ
በዘመኑ ተወልዷል ብሉ አው
ግሥጦስ ግለት ፀጃል ግለት
ነው። ቄሣር ግለት ሠጣጤ ከ
ርሥ ግለት ነው። ታሪክ የር
ም ንጉሥ ካንድ ጉልግሳ ሚ
ስት ያለ ፈቃዷ ደረሰባት ባ
ሏን ትወድ ነበርና ያለ ፈቃ
ዷ ደረሰብኝ ብላ ታንታ ሞ
ተች። ወንድሞቼዋ እኅታችን
የሞተች እንጂ በሱ ምክንያ
ት ነው ብለው ከቤተ ጣዖት
ገብቶ ሲወጣ ሸምቀው ገደ
ሉት። ኋላ ሕዝቡ እሱስ እቧስ
የሞቱ አንድ ሰው ብናሠለጥን
አይደለም ብለው ነገር የሚወ
ስኑላቸው መቶ ሀያ በውላ
፹መዋል። ከመቶ ሀያው በው
ላ ያንዱ በውላ ሚስት ፀንሳ

ሳለች በምትወልድበት ጊዜ
ሞተች። ገንዘው እንቀጠራለን
ሲሉ ዕንስ ተንተሳተሰ ሕያው
ን ከምውት ኃራ እንቀጠራለን
ብለው ሆዱን ቀደው አወጡ
ት። አደገ ኃያል ምሐረ ጸብኦ
ሆነ። እኔህን ሁሉ አጥፍቶ ነገ
ሷል። አንድም ኃይለኛ ጠላት
ተነሥቶባቸው አጥፋለንና እ
ናነግሥላለን ብለውት አጥፍ
ቶላቸው አንገሠውታል። ከባ
ውላው ወገን ስለ ተወለደ ብ
ልዮስ ቄሣር ብለውታል። ብል
ዮስ ቄሣር ኃብዮስ ቄሣር። ኃ
ብዮስ ቄሣር አውግሥጦስ ቄ
ሣር። ይወልዳል። ይህ ሰስተኛ
ቄሣር ነው።

፫ ወውለቱ ጸሐፍ ቀዳሚ።

፬ ይህ ተጽር መጀመሪያ ነው።
አመ ቄረኔዎስ መስፍን ለሶርያ
ቄረኔዎስ ለሶርያ ደጃዝማች
ተፎሞ በነበረ ጊዜ። አንድም
ወውለቱ ጸሐፊ ቀዳሚ ያላል
አብነት። እሱ መጀመሪያ ቂጠረ
፫ ወሐረ ዙሉ ሰብኦ ይጸሐፍ በ
በ ሀገሩ።

፭ ሰው ሁሉ በየሀገሩ ከገብር
ይቂጦር ዘንድ ሕደ።

፮ ወንርገ የሴፍኒ እምገሊላ እም
ሀገረ ናዝሬት መንገሉ ይሁዳ
ኅበ ሀገረ ዳዊት እንተ ሰማ
ቤተ ልሔም። ፩ ነገ ጽጂ። ሚክ
፭ ፪። ማቴ ፪ ፮።

፯ የሴፍም ናዝሬት ከምትባል
ሀገር ከገሊላ ቤተ ልሔም ወ
ደምትባል የዳዊት ሀገር ወደ
ምትሆን ወደ ይሁዳ መጣ።
እስመ ውለቱ ከነ እምጽተ ዳ
ዊት ውለቱ።
ከዳዊት ወገን ነውና።

የሉቃስ ወንጌል።

ወእምአዝማደ ቤቱ ውለቱ።
 ከዘመዶቹ ወገን ነውና።
 ሹ ወሐረ ይጸሐፍ ምስለ ማርያም እንተ ፈታሩ ሎቱ እንዘ ፅንስት ይእቲ።
 ሐረ ምስለ ማርያም ይጸሐፍ ምስለ ማርያም ብለህ ግጦም
 ሹ ከሙኛው ከመቤታችን ጋራ ጸንሳ ሳለች ይቂጠር ዘንድ ሄደ
 ሹ ወእምዝ እንዘ ሀለዉ ሀዩ በጽሐ ፅለተ ወለደታ።
 ሹ ከዚህ በኋላ በዚያ ሳሉ የምትወልድበት ጊዜ ደረሰ።
 ሹ ወወለደት ወልደ ዘበዙራ።
 ሹ የበክር ልጁዋን ወለደች።
 ወአሠረቶ መንኮብያቲሁ።
 አውራ ጣቱን አሠረችው። ሐተታ፤ ያጸናዋልና፤ ምትሐት እንዳይደለ ለማጠየቅ። አንድም በዛራ ልማድ፤ አንድም ዮሴፍ ረቆዲሞስ እንደህ አድርገው ይገንዙሃል ስትል።
 ወአስከበቶ ውስተ ጎል።
 በበረት አኖረችው እስመ አልበሙ መካን ለማጎደርሙ ብሎ እንዲያመጣው፤ ቦታ የላቸውምና። አንድም ላሕምኒ አእመረ ዘአጥረዮ አድግኒ ምቅማሆ ይላል፤ እህያ ላህም አምኃ እስትንፋስን ገበሩ የሚል ነውና። አስተማወቅዎ እስትንፋስ አድግ ወላህም በመዋዕለ ቊር እንዲል።
 ወጠበለለቶ በአጽርቅት።
 በጨርቅ ጠቀለለችው ብታጣ አንድም ምትሐት እንዳይደለ ለማጠየቅ። አንድም ዮሴፍ ረቆዲሞስ በድርብ በፍታ እንደህ ይገንዙሃል ስትል። አንድም ካህናት ዕለት ዕለት

ሥጋህን ይጠቀልሉታል ስትል እስመ አልበሙ መካን ውስተ ማጎደርሙ።
 ለማደሪያቸው ቦታ አልነበራቸውምና አስከበቶ ላለው።
 ሹ ወሀለዉ ኖሎት ውስተ ውለቱ ብሔር ይተግሑ ወይሄልዉ
 ሹ በዚያ አገር ተግተው የሚጠብቁ ጠባቂዎች ነበሩ።
 ወየዓቅቡ መራዕዪሆሙ ሌሊተ በበዕብሬቶሙ።
 በየፈረቃቸው ተግተው መንጋቸውን የሚጠብቁ፤ ሐተታ ቀዳማይ አካች። ካልዓይ አካች። ሣልሳይ አካች። ራብዓይ አካች። እንዲሉ አሥራ ሁለቱን ሰዓተ መዓልት ካራት ተካፍለው ይጠብቃሉ ሶስት ሶስት ይደርሳቸዋልና በበዕብሬቶሙ አለ።
 ሹ ወደሁ ቆመ መልአክ እግዚአብሔር ጎቤሆሙ።
 ሹ እነሆ ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክ በጠገባቸው ቆመ።
 ወስብሐተ እግዚአብሔር ሠረቀ ላዕሌሆሙ።
 ከቤተ ልሔም አሳቸው እስካሉበት ድረስ በሕረ ብርሃን ፈሰሰላቸው። አንድም በረቀ ይላል አልፎ አልፎ እንደ መስቀል መብራት በግ በግ ብሎ ታየ።
 ወፈርሁ ዓቢየ ፍርሃተ።
 ፈጽመው ፈሩ።
 ሹ ወይሴሎሙ መልአክ ኢትፍርሁ።
 ሹ መልአኩ አይዟችሁ አትፍሩ አላቸው።
 እስመ ናሁ እዜንወክሙ ዐቢየዜና ዘይክውን ፍሥሐ ለክሙ ወለዙሉ ሕዝብ።

ሐተታ ለመልአኩ ፍርሃት አርቆ መናገር ልማድ ነው ኢትፍራህ ዘክርያስ እንዲል። እናንተንም ሰውንም ሁሉ ደስ የሚያሰኝ ነገር እነገራችኋለሁ።
 ሹ እስመ ናሁ ተወልደ ለክሙ ዮም መድኅን ዘውለቱ ክርስቶስ እግዚአብሔር ከብሩክ በሀገረ ዳዊት።
 ሹ መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የሌለበት በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስ የሚያድል የዓለም መድኅኒት የሚሆን የባሕርይ አምላክ ክርስቶስ በዳዊት ከተማ በዳዊት ባሕርይ ተወልዷልና።
 ሹ ወከመዝ ትእምርቱ ለክሙ።
 ሹ ምልክቱ ይህ ነው።
 ትረክቡ ሕዋኝ እሱረ መንኮብያቲሁ።
 ሕዋኝ አውራ ጣቱን ታሥር ወጥብሉል በአጽርቅት።
 በጨርቅ ተጠቅሎ።
 ወስኩበ ውስተ ጎል።
 በበረት ተጥሎ ታገኙታላችሁ ወግብተ መጽሐ ምስለ ውለቱ መልአክ ብዙኃን ሐራ ሰማይ።
 ሹ ከዚያ መልአክ ጋራ ብዙ መላእክት ነጉደው ሲመጡ ተሰሙ።
 ይሴብሕዎ ለእግዚአብሔር።
 እግዚአብሔርን እያመሰገኑ።
 ሹ ወይብሉ ስብሐት ለእግዚአብሔር በሰማያት።
 ሹ አምላክ ለሆነ ሥጋ ከሥላሴ ጋራ በንድነት ምስጋና ይገባዋል ወሰላም በምድር ለእጓለ እመሕያው ሥምረቱ።
 የሰው ግዕዝ ይሰጠው ዘንድ በምድርም ዕርቅ ተወጠነ አያሉ

ወንጌል ዘሉቃስ።

፩ም ስብሐት ለእግዚአብሔር
እያልክ መልስ ንባብ እትሻ
አምላክ ሰው ሆነ።

ወሰላም በምድር።

ሰው አምላክ ሆነ እያሉ።

ሥምረቱ ለሰብእ።

የሰው ፍቅር አገብሮት አም

ላክ ሰው ቢሆን ሰው አምላክ

ሆነ ላለው። አንድም ስብሐት

ለእግዚአብሔር በሰማያት በ

መላእክት ዘንድ ምስጋና ተ

ደረገ በቦታቸው በልዕልና

ቸው ሰማያት አላቸው። ወሰ

ላም በምድር። በደቂቀ አዳም

ዘንድ አንድነት ሆነ። የም አ

ሐደ መርዒተ ኮኑ መላእክት

ወሰብእ ከመ ይሰብሕዎ ለክር

ስቶስ በቃለ አሚን እንዲል።

መላእክት ከኖሎት። ኖሎት ከ

መላእክት ጋራ እንድ ሁነው

አመስግነዋልና። ለእኔላ እመ

ሕይወ ሥምረቱ። የሰው ፍቅር

አገብሮት አምላክ ሰው ቢሆን

የሁለቱም መፍቻ።

፲፮ ወእምዝ ዓሪጎሙ መላእክት

እምጎቤሆሙ ውስተ ሰማይ።

፲፭ መላእክት ከሳቸው ተለይተው

ወደሰማይ ከወጡ በኋላ።

ይቤሉ እሙንቱ ሰብእ ኖ

ሎት ንሑር እስከ ቤተ ል

ሔም።

እነዚያ ጠባቆች እስከ ቤተ ል

ሔም ድረስ እንሂድ።

ወናእምር ዘንተ ነገረ ዘአርአ

የነ እግዚአብሔር።

እግዚአብሔር የገለጸልንን ነ

ገር እንወቅ አሉ። ሐተታ ከ

ዚያ መልአክ አለ ከዚህ እ

ግዚአብሔር አለ እንደምን

ነው አይጣላም ቢሉ አይጣ

ላም። መልአክ ካለበት እግዚአ
ብሔር፤ እግዚአብሔር ካለበት
መልአክ አይለይምና።

፲፯ ወሐሩ ፍጡነ።

፲፮ ፈጥነው ሄዱ።

ወረከብዎሙ ለማርያም ወለዮ
ሴፍ።

የሴፍንና አመቤታችንን።

ወሕፃንኒ ይሰክብ ውስተ ጎል

ሕፃኑም በጎል ተኝቶ አገኙ

ዋቸው።

፲፯ ወርእዮሙ አእመሩ ከመ በእ

ንተ ሕፃን ዘነገርዎሙ።

፲፱ አይተው የነገሯቸው ስለ ሕፃ

ኑ እንደ ሆነ አወቁ።

፲፳ ወክሎሙ እለ ሰምዑ አን

ከሩ ዘነገርዎሙ ኖሎት።

፲፳፱ መላእክት የነገሯቸው ኖሎት

አይተው። አንድም የነገሯቸው

ኖሎት አይተው። አንድም ኖ

ሎት የነገሯቸው ሌሎች ሰም

ተው አደነቁ።

፲፱ ወማርያምስ ተዓቅብ ዘንተ

ክሎ ነገረ ወትወደዮ ውስተ

ልባ።

፲፱ እመቤታችን ግን ይህን ነገር

ታስተውለው ነበር፤ በልቡናዋ

ም ታኖረው ነበር።

፳ ወተመይጡ ኖሎት እንዘ ይ

ሴብሕዎ ወየአክትዎ ለእግዚ

አብሔር በእንተ ክሉ ዘርእዩ

ወሰምዑ ዘከመ ይቤልዎሙ።

፳ እንደ ነገሯቸው ሰላዩት ስለ

ሰሙት ነገር ሁሉ እግዚአብ

ሔርን እያመሰገኑት ጠባቆች

ተመለሱ። እንዲህ ያለ ምሥ

ጢር የገለጽክልን ተመስገን

እያሉ።

ዘከመ ተገዝረ ኢየሱስ ወዘ
ከመ አቀምዎ ውስተ ቤተ
መቅደስ።

፳፩ ወአመ ተፈጸመ ሰሙን ዕለት
ወሰድዎ ለሕፃን ከመ ይገዝርዎ
ዘፀ ፲፯ ፲፪ ዘሌዋ ፲፪ ፫ ግቴ ፩
፳፩ ሉቃ ፩ ፴፩።

በስምንተኛው ቀን ሊገዝሩት
ወሰዱት።

ወሰመይዎ ስሞ ኢየሱስ በ
ከመ ሰመዮ መልአክ እምቅ
ድመ ትጽንሶ በከርሣ።

መልአኩ ሳትጸንሰው ኢየሱስ

ትዩዋለሽ ብሎ እንደ ተናገረ

ሰሙንም ኢየሱስ ይሉት ዘን

ድ። ሐተታ ዮሐንስን የሊቀ ካ

ህናት ልጅ ነው ብለው አክብ

ረው ሊገዝሩት መጡ አለ፤ ጌታ

ግን መምጣቱ ለትሕትና ነው

እንጂ ለልዕልና አይደለምና

ወሰዱት አለ፤ ሃይማኖተ አበው

ዝንቱ ዘተገዝረ እመ ሳምን

ዕለት ዝንቱ ዘገዝርዎ በሥርዓ

ተ ሕፃናት ይላል። ስንክሣር

አልተገዝረም አለ። እንደምን

ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላ

ም። ስንክሣር ምን ቁም ነገር

ነው ነገር እንደ ሃይማኖተ አ

በው ነው፤ ይህስ ትንክሣርን መን

ቀፍ ሃይማኖተ አበውንም መን

ቀፍ ነው መላሻቸው አንድ ነው

ብሎ። ገዛሪው ምላጭ ይዘ ቀር

ቧል ወዳጁ ልትገዝረኝ መጣ

ሀ ቢለው ምላጩ እንደ ሰም

ቀልጦበታል ከዕለተ ዓርብ አ

ስቀድሞ ደሙ አይፈስምና እሱ

በተአምራት ተገዝሯል። ሃይማ

ኖተ አበው መገዛሩን ሲያይ

ተገዝረ አለ። ስንክሣር በገዛሪ

የሉቃስ ወንጌል ፡

እጅ አለመገዛፋን ሲያይ አል ተገዝረም አለ።

ጳጳ ወአመ ተፈጸመ ዕድሜ ገጽ ሐሙስ ዘፀ ፲፪ ደ ዘጉ ፩ ፲፩።

ጳጳ ከሕርስ ደም የሚነጹበት ቀን በደረሰ ጊዜ። ሐተታ በሌሎች ሴቶች ልማድ መናገር ነው እንጂ በመቤታችን ይህ ሁሉ የለባትም። እንደም ከሰው የሚለዩበት ቀን በተፈጸመ ጊዜ ለወንድ ባርባ ቀን ለሴት በሰማንያ ቀን።

በከመ ሕገ ሙሴ ወሰድም አፋሪሳም ያቅም ቅድመ እግዚአብሔር።

ከእግዚአብሔር ፊት ሊያቀሙት ማለት እንደ አሪት ሥርዓት እጅ ያስነሱት ዘንድ ወደ ቤተ መቅደስ ወሰዱት።

ጳጳ በከመ ጽሑፍ ውስተ ሕገ እግዚአብሔር ዘሉ ተባዕት ዘይፈትሕ ማገፅ እው ቅዱስ ይሰመይ ለእግዚአብሔር።

ጳጳ በዙር ሁኖ የሚወለደው ሁሉ የእግዚአብሔር ልዩ አገልጋይ ይባላል ተብሎ በአሪት እንደተጻፈ። ሐተታ ፈታሒውስ አባቱ ነው መገለጫውን ሲያይ እንዲህ አለ እንጂ።

ጳጳ ወከመ ያብሉ መሥዋዕተ በከመ ተባህለ ውስተ ሕገ እግዚአብሔር።

ጳጳ በአሪት እንደ ተነገረ ስለ አሉ መሥዋዕት ያቀርቡለት ዘንድ።

ዘውገ ማዕነት።

የዋናስ ወገን ቡላል፤ የቡላል ወገን ዋናስ። እንደም ሁለት

ቡላል ሁለት ዋናስ። ዘውገ አልባስ እንዲል።

ወእመ አኮ ክልኢቲ ዕጉለር ግብ።

ይህም ባይገኝ ሁለት ርግብ ሊሠወሉት። ሐተታ ሸቱን ሠውቶ ውህ በብርት አድርጎ ደሟን ይቀበለዋል ባንዲቱ እየነከረ ይረግባታል ስሚዛ እንደድ አውባን ቅጠል የተጉነጉነ ሐርጽሕመ ጠሊ ጨምሮ ይረግባታል ኋላ ፈትቶ ከበረሐ ወስዶ ይጥላታል። የተሰዋችዬቱ የጽድቅ የወንጌል ያልተሠዋችዬቱ የአሪት የኃጢአት ምሳሌ።

ጳጳ ወሀሉ ሸዱ ብእስ በኢየሩሳሌም ዘስሙ ስምዖን።

ጳጳ በኢየሩሳሌም ስምዖን የሚባል አንድ ሰው ነበረ።

ወውአቱ ጸድቅ።

እሱም ደግ።

ወየዋህ።

ቅን ኃዳጌ በቀል ነበረ።

ወይሒፈው ይርአይ ፍሥሐሆ ሙ ወመድኃኒቱ ለእስራኤል።

የእስራኤልን ድንነት ያይ ዘንድ ተስፋ ያደርግ ነበረ።

ወመንፈስ ቅዱስ ላዕሌሁ።

መንፈስ ቅዱስ አድርባታል ያደረበት ነበር።

ጳጳ ወአርአዮ መንፈስ ቅዱስ ከመኢይሙት ዘእንበለ ይርአይ መሢሐ ለእግዚአብሔር።

ጳጳ እግዚአብሔር በተዋሕዶ ያከበረው ወልድን ሳያይ እንዳይሞት መንፈስ ቅዱስ ነግሮት ነበር።

ታሪክ፤ በጥሊጦስ የሚባል

ገናና ገጉሥ ነበረ ከገናን

ነቱ የተነሣ ይህን ዓለም እንደ

ደ ሰም አቅልጦ እንደ ገልቀ

ተጥቅጦ ገዝቶታል። ያገሩን

ሁሉ ቋንቋ ያውቅ ነበር። ምን

ቀረኝ ብሎ ጠየቀ ብዙ ጥበብ

ብዙ ምሳሌ ያለባቸው አርባ ስድስቱ

መጻሕፍተ ብሉያት ቀርተውሃል

አሉት። በዚያ ወሬት በእስራኤል

ሠልጥናባቸዋልና ጸሐፍቱንም

መጻሕፍቱንም ስድዱልኝ

ብሎ ላከ። አርባ ስድስቱን

መጻሕፍተ ብሉያት ሰባ ሁለት

ጸሐፍት አድርገው ስድዱለት

ሁለቱ። ሁለቱ ከመንገድ ሙተው

ቀርተዋል ለሰባው የሚላኩቸው

አንድ አንድ ብላቴና እያደረገ

ለሁለት ለሁለት እንዳንድ ድንኳን

ሰጣቸው ሠላሳ አምስት

ይሆናል ታናናቹን እንዳንድ ደጋጉን

ለሁለት ለሁለት የዕብራይስጡን

በጽርዕ ቋንቋ ጻፉ ብሎ ሰጣቸው።

መጽሐፈ ኢሳይያስ ለስምዖን ደረሰው

ሲጽፍ ናሁ ድንግል ትጽንስ

ወትወልድ ወልደ ከሚለው

አንቀጽ ደረሰ። ድንግል በድንግልና

ትጽንሳለች በድንግልና ትወልዳለች

ብዬ ብጽፍ ስንኳን የአሕዛብ ገጉሥ

የእስራኤልን ገጉሥ ቢሆን ይቀበለኛል

ብሎ ወለት ትጽንስ ብሎ ጻፈ

። እንቅልፍ መጥቶ በት ተኝቶ

ቢነቃ ወለትን ፍቶ ድንግልን

ጽፎ አገኘ። ድንግልን ፍቶ ወለት

ብሎ ጻፈ። ሁለተኛ እንቅልፍ

መጥቶበት ተኛ ቢነቃ ወለትን

ፍቶ ድንግልን ጽፎ አገኘው

ድንግልን

ወንጌል ዘሉቃስ።

ፍቆ ወለትን ጽፎ ሶስተኛ እንቅልፍ መጥቶበት ተኛ። ቢነቃ ወለትን ፍቆ ድንግልን ጽፎ አገኘው። እፍቃሉሁ ሲል ኢት መውት ዘእንበለ ትርክይ መሢሐ ለእግዚአብሔር ብሎ ይህን ነግሮታል። እንዲህ መሆኑ ስለ ምን ነው ቢሉ ውስጡ ጥበበ እግዚአብሔር ነው። በዕብራይስጥ የተጻፉትን ዓላውያን የሚያቃጽሏቸው ናቸውና በዕብራይስጥ የተጻፉት ሲጠፉ በጽርዕ የተጻፉት እንዲገኙ አድርጓል። ዘመኑ አምስት መቶ ነው ያሉ እንደሆነ ይህን ሲጽፍ ሁለት መቶ አምስት ሁኖት ነበር ይህን ከጻፈ በኋላ ሁለት መቶ አምስት ሁኖት ሆኖት ነበር ይህን ከጻፈ በኋላ መቶ አምስት ዘመን ኖሯል። መምር አስድርሰን ይህን ሲጽፍ ያስረዳል። ስት ጠላቴና ነበር ብለዋል።

፳፯ ወወሰዶ መንፈስ ምክራብ። ፳፰ ካልጋ ተጣብቆ ሲኖር መንፈስ ቅዱስ እነሣሥቶ አፀናንቶ ወደምክራብ ወሰደው። ወሰብ አብዕም አገማግሏል። ለሕግ እንደ ታዘዘ ያደርጉለት ዘንድ ጠላቴናውን የሴፍና እመቤታችን ወደ ቤተ መቅደስ ባገቡት ጊዜ።

፳፯ ተወክሮ ውለቱኒ ወአንበር ውስተ ሕፃኑ። ፳፰ እሱ ተቀብሎ አቀፈው። ወባረኮ ለእግዚአብሔር።

ከዚህ ጊዜ ያደረሰኝ ከደዌ ዩ የፈወሰኝ ብሎ እግዚአብሔርን አመሰግነው።

፳፱ ወይቤ ያኔዜ ትሥዕሮ ለገብርክ። ፳፱ በታቀፈው ጊዜ ታደሷል ወደኸው እንደሆነ ከዚህ ላኑርህ አለው ባሯህን ዛሬ በሞት ታሰናብተዋለህ ትሥዕሮ፤ ለታሰናብተው ይገባል ሠንድ አሰናብተው በሰላም።

፳፱ ገር ጋር ሳይፀናብኝ፤ በሸግግሌ ገር ጋር ይፀናልና። እግዚአብሔር በከመ አዘገዝ። ሰሚው አብ ነው ያሉ እንደሆነ አቤቱ ኢትመውት ዘእንበለ ትርክይ መሢሐ ለእግዚአብሔር ብለህ እንደ ተናገርክ።

፳፱ እስመ ርእያ አዕይንትየ አድግኖተክ። ዘእስተዳሉክ ቅድመኩሉ ሕዝብክ።

፳፱ ለወገኖችህ ፊት ያዘጋጀኸውን አድገኖትህ ወልድን አይቻለህና። ሁና። አንድም ሶስት አመት ከሶስት ወር ከሚያዩት አስቀድሞ ያዘጋጀኸው አድገኖትህ ወልድን አይቻለህና። አንድም ሶስት ዓመት ከሶስት ወር ከሚያዩት ተአምራት አስቀድሞ ያዘጋጀኸውን አድገኖትኸን አይቻለህና።

፳፱ ከመ ትክሥት ብርሃን ለአሕዛብ።

፳፱ ለአሕዛብ ትንቢትን ተሰፋን ትገልጽ ዘንድ። ወክብረ ለሕዝብክ እስራኤል። ለእስራኤል ሃይማኖትን ልጅነትን ትገልጽ ዘንድ። ሐተታ እንዲህ ግለት ግካፈል አይደለም በወንጌል ካመኑ በኋላ ሁሉም በሁሉ ያሉ ናቸው የሌለ የሌላቸውን ሰጥቶ መናገር ነው እንጂ።

፳፱ ወዮሴፍስ ወእመ ያኸሩ በእንተ ዘነበበ ላዕሌሁ። ፳፱ እመቤታችንና የሴፍ ግን ስለሚናገረው ነገር የሚናገረውን ነገር ያደንቃሉ። ሐተታ ይህ አረጋዊ ፀንቶ እንዲህ ያለ ነገር ይናገራል ብለው። አንድም ስለዚህ ሕፃን እንዲህ ይናገራል ብለው ለጌታ ስለሚናገረው አደነቁ።

፳፱ ወባረከመ ስምዖን። ፳፱ ስምዖን መረቃቸው። ኢሳ ጌ፤ ሮሜ ፱ ማቴ ፩ ዴፕ ፩፤ ወይቤላ ለእመ ግርያም ናሁ ዝንቱ ሕፃን ሥዩም ለድቀቶሙ ወለትን ሥላቶሙ ለብዙኃን እምውስተ እስራኤል። እናቱን ግርያም ሆይ ይህ ሕፃን ከእስራኤል ወገን ለብዙ ሰዎች ለልማታቸው ለጥፋታውም ንቡር ድልው ነው። ወለት እምርት በዘይት ወቀሱ በሚፈረድባቸው ገንዘብ ይፈረድባቸው ዘንድ።

፳፱ ወለኪስ ይበውለውስተ ነፍስኪ ኩናተ ነፋቂ። ፳፱ ባንቺ ግን ባንቺም እንደ ጦር የሚከፍል ኃዘን በልብሽ ያድራልና። አንድም ወለኛሱ እንተ ትበውለው ኩናተ ይላል አ

የሉቃስ ወንጌል ፡

በነት የጌታ ሞት እንደ ጦር
የምትሰማ ኃዘን ናት። እንደም
ወለነፍስ እንተ ትበውእ ው
ስተ ኩናት ይላል አብነት
በጥጦስ ጦር ለምትከበብ ለአ
ይሁድ ሰውነት ለልማታቸው
ም ለጥፋታቸውም ንቡር ድ
ልው ነው ግለት የተዘጋጀ
ነው።
ከመ ይክሥት ሕሊና ልበሙ
ለብዙኃን ።
የብዙ ሰዎችን ሕሊና ይገል
ጽ ዘንድ ግለት የምዕመናን
ልቡና በደስታ ይገልጽ ዘንድ
፴፯ ወሀለወት ሐና ነቢይት ወለ
ተ ፋኑኤል እንተ እምነገደ አ
ሴር ።
፴፰ ከነገደ አሴር የተወለደች የፋ
ኑኤል ልጅ ሐና የምትባል ነ
ቢይት ነበረች ።
ወኃለፈ መዋዕሊሃ ።
የሕፃንነቷ ዘመን አልፏል ።
ወምስለ ምታስ ነበረት ሰብአ
ተ ክረምተ እምድገረ ነበረት
በድንገልናሃ ።
በድገልና አስራምስት ዓመት
ከኖረች በኋላ ባል አግብታ
ሰባት ዓመት ኖረች።
፴፯ ወኮነት መአስብተ ሰማንያ ወ
አርባዕተ ክረምተ ።
፴፰ ሰማንያ አራት ዓመት ፈት ሁ
ና ኖረች ። ሐተታ መላው መ
ቶ ስድስት ዓመት ይሆናል በ
ጎ የበላች ባልቴት ናት።
ወኢትወጽእ እምከራብ መግ
ልተ ወሌሊተ እንዘ ትትቀነ
ይ በጸም ወበጽሉት ።
በጸም በጽሉት ተወስና እግዚ
ሉቤሔርን ስታገለግል በመግ
ልትም በሌሊትም ከምከራብ

አትወጣም ነበር ። ሕገ ሥጋ ጠ
ፍቶላታል ቢሉ የተመቸ አ
ልጠፋላትም ቢሉ እየወጣች
እየገባች ፡
፴፰ ወተንሥአት ሶቤሃ ወገንየት ።
፴፰ ፈጥና ተነሥታ አመነች።
ወአእኩተቶ ለእግዚአብሔር
እግዚአብሔርን አመሰግነችው።
ወነገረት በእንቲአሁ ለኩሉ
ሙ አለ ይሴፈወ መድኃኒታ
ለኢየሩሳሌም ።
የኢየሩሳሌምን ድኅነት ተስፋ
ለሚያደርጉ ሁሉ የብላቴናው
ን ነገር ተናገረች ።
በእንተ ኢየሱስ ሕፃን ።
፴፱ ወፊጺሞሙ ኩሉ ዘበሕገ አሪ
ት አተወ። ገሊላ ሀገሮሙ ናዝ
ሬተ ።
፴፱ በአሪት የታዘዘውን በዓል አ
ክብረው ከሠራሱ በኋላ ወደ
ሀገራቸው ተመለሱ ።
፵ ወልገቀ ሕፃን
፵ ሕፃኑ አደገ።
ወፀንዓ በመንፈስ ቅዱስ ።
የሚያሳድግ ብቻ ጣቢታ አይ
ደለም ኃይል አልጎቂተ ኩሉ
አለችና በመንፈስ ቅዱስ ፀና።
ወምሉዕ ጥበበ ።
ጥበብን ተመልቶ ።
ወፍጹም በጸጋ እግዚአብሔር
ዘላላቢሁ
የእግዚአብሔር ጸጋ በርሱ
ነበረች ግለት በርትዓተ መለ
ያልይ አደገ። እንደም ወም
ሉዕ ጥበበ፤ ጥበብ መንፈሳዊን
ተመልቶ። ወበጸጋ ልሕቃንስ በ
አካል ዘሥጋ ነፍሱኒ ትበርህ በ
ጥበብ ወበጸጋ ዝኒ ከመ አ
ዳም ቀዳማዊ ባለው አደገ ።

ዘበመ ረፈቀ ኢየሱስ ግእከ
ለ ሊቃውንት ።
፶፩ ወየሐውሩ አዝማዲሁ ኢየሩሳ
ሌም ለለዓመት ለበዓለ ፋሲ
ካ። ዘፀ ጳጅ ፲፭። ዘዳ ፲፮ ፪።
፶፩ እመቤታችንና ዮሴፍ ባመት
ባመት በዓል ለማክበር ኢየ
ሩሳሌም ይሄዱ ነበር።
፶፪ ወአመ ከኖ ፍጹመ ሎቱ ፲ቱ
ወዪቱ ክረምቱ።
፶፫ አሥራሁለት ዓመት ሲመላው።
ዓርቱ ለበዓል ኢየሩሳሌም በ
ከመ ያለምዱ።
እንዳለመዱ በዓለ ፋሲካውን
ለማክበር ኢየሩሳሌም ወጡ።
፶፫ ወሠሊጦሙ ግብሮሙ አተወ
ገሊላ ሀገሮሙ።
፶፫ በዓሉን ካከበሩ በኋላ ወደሀገ
ራቸው ተመለሱ።
ወሕፃንስ ኢየሱስ ነበረ ኢ
የሩሳሌም።
ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ግን
በኢየሩሳሌም ቀረ። ነበረ ውስተ
ገሊላ እንዲል ተርፈ ሲል።
ወኢያክመሩ ዮሴፍ ወአሙ።
እመቤታችንና ዮሴፍ ግን እን
ደቀረ አላወቁም።
፶፮ ወይመስሉሙ ከመ ዘበፍናት
ሀሉ ምስለ ሰብእ።
፶፯ በፊት ከሄዱ ሰዎች ጋራ ያለ
መስሏቸው ነበር። ሐተታ፤ ያገ
ኘው ሁሉ ይነጣጠቀው ነበርና
ወበጺሖሙ ኃሠሥዎ በዕለታ
ኅበ አዝማዲሁ ወኅበ አለ የ
አምርዎ። በደረሱም
ጊዜ ከዘመዶቹና ከሚያውቁት
ዘንድ ዕለቱን ፈለጉት።
ወኢረከብዎ። አላገኙትም።
፶፮ ወሶበ ኢረከብዎ ተሠውጡ አ

ወንጌል ዘሉቃስ ።

የሩሳሌም እንደ የኃሥሥም።
 ማጽ ባያገኙት እየፈለጉ ወደኢ
 የሩሳሌም ተመለሱ።
 ወእምዝ በሣልስታ ረከብም
 ማጽ እንደ ይነብር በማእከል ሊቃናት
 ማጽ ከዚህ በኋላ በሶስተኛው ቀን
 በሊቃነ ካህናት መካከል ተቀ
 ምጦ አገኙት።
 ወያጸም ሆሙ።
 ሲሰማቸው።
 ወይሴአሉሙ።
 ሲጠይቃቸው። አንድም ያጸም
 ሆሙ አጥብቅ ሲያሰማቸው ሲ
 ጠይቃቸው፤
 ማጽ ወያነክርም ዙሉሙ እለ ሰም
 ዑ ጥበቦ ወአውሥኦቶ፤
 ማጽ ጥያቄውን ምላሹን የሰሙ ሁ
 ሉ ያደንቁት ነበር፤
 ማጽ ወሶበ ርእይዎ ደንገዱ፤
 ማጽ ባዩት ጊዜም ደንገጡ ልጅ
 ከሽማግሌ መካከል ተቀምጦ
 ሲያፈቅል ቢገኝ ያስደነግጣልና
 ወትሌሉ እሙ ወልድየ ለም
 ንት ከመዝ ረሰይከነ፤
 እናቱ እመቤታችን ልጇ ለም
 ን እንደህ አደረግኸን፤
 እሰሙ ናሁ አቡከኒ ወእነኒ ሠ
 ራሕነ እንዘ ነሐሥሠከ።
 እኔና የሴፍ ስንፈልግህ ደከ
 ምን አለችው።
 ማጽ ወይሴሉሙ ለምንት ተሐሥ
 ሠኒ።
 ማጽ ለምን ትፈልጉኛላችሁ።
 ኢያሕመርከሙት ከመ ደደል
 ወኒ አህሉ ውስተ ዘአቡየ ቤት፤
 ባባቱ ቤት በዚህ ዓለም በም
 ልዓት መኖር እንዲገባኝ አላ
 ወቃችሁምን። አንድም በቤተ
 መቅደስ መኖር እንዲገባኝ አታ
 ወቅምን አላቸው።

፩ ወእሙንቱስ አለበው ቃሉ
 ዘይቤሉሙ። እሳቸው
 ፪ ግን በምልዓት ያላቸውን ነገ
 ር አላስተዋሉትም ነበር የሴፍ
 ን ሲያዩ ነው እንጂ እመቤታ
 ችንስ ታውቃለች።
 ፫ ወሐረ ወወረደ ምስሌሆሙ ና
 ዝሬተ።
 ፬ ከሳቸው ጋራ ወደናዝሬት ሄደ
 ወኮነ ይትኤዝዝ ሉሙ።
 ያገለግላቸውም ነበር።
 ወእሙስ ተዓቅብ ዘንተ ዙሉ
 ነገረ።
 እመቤታችን ግን ይህን ሁሉ
 ነገር ታስተውለው ነበር።
 ወትወድሮ ውስተ ልባ።
 በልቡናዋ ታናፈው ነበር።
 ፭ ወእግዚእ ኢየሱስ ልህቀ።
 ፮ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
 አደገ።
 ወእብዩ በጥበብ ወምክር።
 በጥበብ ጠባይዓዊ በምክር ጠ
 ባይዓዊ። አንድም በጥበብ መ
 ንፈላዊ በምክር መንፈሳዊ።
 ወበጸጋ። በርትዓተ መ
 ለያልይ ልህቃንስ በአካል ዘ
 ሥጋ ነፍሱኒ ትበርህ በጥበብ
 ወበጸጋ ባለውም አደገ።
 በኅበ እግዚአብሔር ወበኅበ
 ሰብእ። በእግዚአብሔርም
 ዘንድ በሰውም ዘንድ ግለት ፍ
 ቅረ ቢጽና ፍቅረ እግዚአብ
 ሔርን ይዞ አደገ።
 በእንተ ስብከት ዘየሐንስ
 መጥምቅ።
 ምዕራፍ ፫።
 ፩ ወእሙ ፲ቱ ወኃምስቱ ዓመተ
 መንግሥቱ ለጢባርዮስ ቄሣር

፩ ጢባርዮስ ቄሣር በነገሠ ባ፲፭
 ዓመት። ሐተታ ከአውግሥጦ
 ስ ቄሣር ፲፭ ዓመት ያመጣ
 ል፤ ከጢባርዮስ ቄሣር ፲፭፤ በሐ
 ዘመን ተጠመቀ ለግለት እንዲ
 ሀ አለ፤ የቄጥር መጽሐፍ አውግ
 ስጦስ ቄሣር በነገሠ ባ፵፪ት ዓ
 መት ተወለደ ይላል። ቅዱስ ቄር
 ሉስ አውግስጦስ በነገሠ በ፲፰
 ዓመት ተወለደ ይላል ወንጌል
 ፲፭ ዓመት ያመጣል አለ። አ
 ይጣላም ቢሉ አይጣላም። የአ
 ውግስጦስ ቄሣር መላ ዘመነ
 መንግሥቱ ፶፮ ነው። በነገሠ
 ባ፵፪ ዘመን ጌታ ተወልዷል
 ፲፭ና ማጽ ፶፮ ይሆናል። ቄርሱ
 ስ ፲፭ አለ በነገሠ በ፳፱ ዘመ
 ን ንጉሠ ነገሥትነት ደርቧል
 ንጉሠ ነገሥትነት ከደረበ ጀም
 ሮ ቄጥር ፲፭ አለ። ጳጳና ፲፭
 ማጽ ይሆናል አይጣላም።
 እንዘ ጲላጦስ ጲንጢናዊ መል
 አከ ይሁዳ።
 የጲንጢን ሰው ጲላጦስ በይሁ
 ዳ ተሹሞ ሳለ በተሾመ ጊዜ።
 ወሄሮድስ ንጉሥ ላዕል ገሊላ።
 ሄሮድስ በገሊላ ነገሥ ሳለ በነ
 ገሠ ጊዜ።
 ወሬልኦስ እኑሁ መልአክ ኤ
 ጡርያስ።
 ወንድሙ ሬልኦስ በኤጡርያስ
 ነገሥ ሳለ በነገሠ ጊዜ።
 ወለብሔረ ጥራኮኒዶስ።
 በጥራኮኒዶስም ተሹሞ ሳለ በ
 ተሾመ ጊዜ።
 ወሲላንዩ እንተ ሰብላኒስ።
 ሲላንዩ በሰብላኒስ ተሹሞ ሳለ
 በተሾመ ጊዜ፤ ሲላንዩ ሀቢ እ
 ንተ ሳብላኒስ ይላል ሲላንዩ
 ሀቢ በሰብላኒስ ተሹሞ ሳለ በ

የሉቃስ ወንጌል።

ተሾመ ጊዜ፤ ራዕሳን ባራቱ አ ሀገር ተሾጋል። አንድም መ ልስ ላዕለ ራብዕት እዲሃ ለይ ሁዳ ይላል አብነት ጸላጦስ በ ይሁዳ በርቦዋ ተሾሞ ሳለ በተ ሾመ ጊዜ ፤ ሄርድስ በገሊላ በ ርቦዋ ተሾሞ ሳለ በተሾመ ጊዜ ወራላኝስ እጉሁ ላዕለ ራብዕ ተ እዲሃ ለእጡርያስ።

ወንድሙ ራዕላኝ በእጡርያስ በርቦዋ ተሾሞ ሳለ በተሾመ ጊ ዜ ወሊሳንዩ ሀቢ ላዕለ ራብዕተ እዲሃ ለሰብላኒስ።

ሊሳንዩስ ሀቢ በሰብላኒስ በርቦ ዋ ተሾሞ ሳለ በተሾመ ጊዜ አንዱን አገር ካራት እየተካፈ ሉ ተሾመውታል። ላዕለ መን ፈቀ መንፈቃ ይላል አብነት ትርጓሜው አይለወጥም።

ዘ ወአመ ሐና ወተያፋ ሊቃነ ካህናት።

ዘ ሐና ቀያፋ ሊቃነ ካህናትነት ተሾመው ሳሉ በተሾመ ጊዜ ሐተታ። ሊቀ ካህናቱ አንድ አይደለም ቢሉ ምሉኝ ዱግ ሁነው ተሾመውታል።

መጽአ ቃለ እግዚአብሔር ላ ዕለ ዮሐንስ ወልደ ዘክርያስ በገዳም ከዘክርያስ ልጅ ከዮሐንስ ዘን ድ በገዳም ሳለ ውጣ አስተም ሮ የግሊ ቃል ተሰግ።

፫ ወየደ አድያመ ዮርዳኖስ ወሰ በከ ጥምቀተ ለንስሐ በዘይት ጎደግ ኃጢአት። ግቴ ፫ ሄ ግር ሄ ፪፤

፫ ኃጢአት በሚሠረይ ገንዘብ ይሠረይ ዘንድ በዮርዳኖስ ዙሪ ያ እየዘረ ለንስሐ ጥምቀትን አስተግረ።

ዘ በከመ ይብል ቃለ መጽሐፈ ኢሳይያስ ነቢይ። ኢሳ ሄ ፫ ዮሐ ሄ ሸ፤።

ዘ የነቢዩ የኢሳይያስ መጽሐፍ እንደ ተናገረ።

ዘይቤ ናሁ ቃለ አዋዲ ዘይስ ብክ በገዳም ዘይብል ጸሐሐ ፍናቶ ለእግዚአብሔር።

የእግዚአብሔርን መንገድ። አ ዘጋጁ።

ወአርዩ መጽያሕቶ።

ጥርጊያውንም አስተካከሉ የ ግሊ ያዋጅ ነጋሪ ቃል እነሆ በገዳም አለ የግሊ።

፭ ዙሉ ግዕዝቶ ይምላእ።

፮ ጉድጓዳው ሁሉ ይምላ።

ወዙሉ ደብር ወወግር ይተሐት ተራራው ኩረብታው ሁሉ ይ ናድ ዝቅ ይበል።

ወይኩን መብእስ መጽያሕተ ርቱዓ።

ሰንካላው መንገድ ጽርጊያ ይ ሁን።

ወይአሪ ፍኖት መብእስ።

ሰንካላው ይተካከል።

ወይርአይ ዙሉ ዘነፍስ አድጎ ኖቶ ለእግዚአብሔር።

ሥጋዊ ደግሞ ሰው ሁሉ የእግ ዚአብሔርን ግዳን ይይ ይወቅ ሐተታ። ንጉሥ በወጣበት ጊ ዜ ጉድጓዳው መልቶ ሥሩ ተ ነቅሎ ደንጊያው ተለቅሞ ለ ፈረስ ለሠረገላ እንዲመች ተ ደልድሎ ይቆያልና በዚያ ግ ሥ እንዲህ አለ። ይህም አል ቀረም ዘሩበቤል ከፋርስ ከባ ቢሉን በወጣ ጊዜ ይህ ሁሉ ተደርጓል። አንድም ዙሉ ግዕ ምቅ እያልክ መልስ። ተስፋ ያ ልያዘ ልቡና ተስፋ ይያዝ።

ወዙሉ ወግር። ጣዖታዊ ልቡ ና ጣዖቱን ይተው። ወይኩን መብእስ። በጣዖት በኃጢአት የተሰናከለ ሰው ሁሉ ንጹሕ ይሁን። ወይዕሪ ፍኖት መብእ ስ። ሰው ሁሉ አንድ ወገን ሁ ኖ በሕገ ኦሪት ለእግዚአብሔር ይገዛ።

፯ ወይርአይ ዙሉ ዘነፍስ።

፯ ሰው ሁሉ ሚጠተ ሥጋውን ይይ። አንድም ዙሉ ግዕዝቶ ትሩፋን ከባቢሎን ይውጡ። ወዙሉ ወግር። ባቢሎናውያን ይዋረዱ ከዚህ በላይ አይለወ ጥም። አንድም ዙሉ ግዕዝቶ ሐዋርያት ልዕልና ነፍስ ያ ግኙ። ወዙሉ ወግር። ጸሐፍት ፈሪሳውያን ይዋረዱ። ወይኩን መብእስ። በኃጢአት የተሰናከ ለ ሰው ሁሉ ንጹሕ ይሁን። ወይዕሪ ፍኖት መብእስ። ሰው ሁሉ አንድ ወገን ሁኖ በሕገ ወንጌል ለእግዚአብሔር ይገዛ ወይርአይ ዙሉ ዘነፍስ።

ሥጋዊ ደግሞ ሰው ሁሉ ሚጠ ተ ነፍሱን ይወቅ፤ አንምድ ዙሉ ግዕዝቶ። ነፍሳት ይውጡ ወ ዙሉ ደብር። አጋንንት ይዋረ ዱ ከዚህ በታች አይለወጥም አንድም ዙሉ ግዕዝቶ። ተስ ፋ ያልያዘ ልቡና ተስፋ ይያ ዝ፤ ወዙሉ ደብር። በምክረ ርእሰ-በፈቃድ። ርእሱ የሚኖር ሰው ሁሉ በምክረ ካህን ይኑ ር። ወይኩን መብእስ። በኃጢ አት የተሰናከለ ሰውነት ንጹ ሕ ይሁን። ወይዕሪ ፍኖት መብ እስ፤ ሰው ሁሉ አንድ ወገን ሁ ኖ በሕገ ወንጌል ለእግዚአብ ሔር ይገዛ። ወይርአይ ዙሉ ዘ

ፀገገል ዘሉቃስ።

ነፍስ። ሥጋዊ ደግሞ ሰው ሁሉ አድኅኖት እግዚአብሔር ወልድ በአምሳለ ኅብስት እንዲሰጥ እንዲሠጥ ይወቅ ሲሰጥ ሲሠጥ ያስተውል።

፩ ወይቤሉሙ የሐንስ ለሕዝብ እለ መጽኑ ኅቤሁ ያጥምቆ ሙ አትውልደ ሰበድፃት መኑ ነገርከሙ ታምሥጡ እመቅሠፍት ዘይመጽእ። ግቴ፤

፪ የሐንስም ሊያጠምቃቸው የመጡትን ሕዝቡን እናንት የጉበና ልጆች ከሚመጣው መቅሠፍት ትድኑ ዘንድ ግን ነገራችሁ አላቸው። ሐተታ ግቴ ያስትውልደ አራዊት ምድር ይላል። ሉቃስ ትውልደ ሰበድፃት አለ። እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም የሁለት ቀን ትምርት የልሳን መለያየት ነው። አንድም ግቴዎስ የወል ስግቸውን ሉቃስ የጉልግ ስግቸውን ተናገረ። አንድም የሰበድፃት ኅብሩ ብዙ እንደሆነ ቤተ አይሁድም ብዙ ኃጢአት ይሠራሉና።

፫ ግብሩ እንከ ፍሬ ዘይደልወክ ሙ ለንስሐ።

፬ ለግመን የሚያበቃችሁን ሥራ ሥሩ።

ወኢይምሰልክሙ በብሂለ ዘት ብሉ ሀሉ አቡነ አብርሃም። አብርሃም አባታችን ነው በግለት አይምሰላችሁ። አብሳክሙ ከመ ይክል እግዚአብሔር አንሥኦ ውሉድ ለአብርሃም እምእላንቱ አባባን። እግዚአብሔር ከኒህ ደንጎቶ ለአብርሃም ልጅ መተካት ይቻለዋል ብዬ እነገራችኋለሁ።

፭ እስመ ወድአ ተሠይመ ጉድ ብ ኅበ ጉንደ ፅፀው።

፮ ገጀም በዛፎች ሥር ላይ ፈጽሞ ተቃጥቷልና። ሐተታ ግቴ ያስትውልደ ይላል ከዚህ ጉድ ብ አለ እንደ ምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም የሁለት ቀን ትምርት የልሳን መለያየት ነው። አንድም ሥራው የገጀም ነውና ሉቃስ ጉድብ አለ አልቂርጥለት ሲል አዙር ከላይ እንደ ምሳር አድርጉ ይሠራዋልና ያን ሲያይ ግቴዎስ ግንደ አለ።

ወዙሉ ፅፅ ዘኢይፈሬ ፍሬ ሠናየ ይገዝምዎ ወውስተ እሳት ይወድደዎ።

መልክም ፍሬ የግደፈሬውን እንጨት ሁሉ ቂርጠው ከእሳት ይጥሉታል።

፯ ወተስእልዎ ሕዝብ ወይቤልዎ ምንተ ንግበር።

፲ ሕዝቡ ምን እናድርግ ብለው ጠየቁት።

፲፩ ወአውሥኦ ወይቤሉሙ ዘበክልኤ ልብስ ከጻናት የሀብ ለዘአልቦ።

፲፪ ሁለት ልብስ ያለው መጉናጻፊያን ለሌለው ይስጥ።

ወዘሂ እክል ቦ ከግሁ ለይግበር።

እህል ያለውም ለሌለው ይስጥ ብሉ መለሰላቸው።

፲፫ ወመጽኑ መጽብሐንሂ ያጠምቆሙ።

፲፬ ቆሙ። ቀራሙ ችም ሊያጠምቃቸው መጡ። ወተስእልዎ ወይቤልዎ ሊቀምንተ ንግበር።

መምር ምን እናድርግ ብለው ጠየቁት።

፲፭ ወይቤሉሙ አልቦ ፍድፋዴ ዘትገብሩ እምዘተለዘዝኩሙ።

፲፮ ከታዘዛችሁት አትርፋችሁ አትሥሩ አላቸው።

፲፱ ወተስእልዎ ሐራሂ ወይቤልዎ ንሕንኤ ምንተ ንግበር።

፲፻ ዌፍርችም እኛስ ምን እናድርግ ብለው ጠየቁት።

ወይቤሉሙ ኢትትግገሉ ወኢመነሂ።

ግንንም ግንን አትበድሉ።

ወኢትሂዱ። አትቀሙ።

ወንበሩ በበሊሳይክሙ።

ደመወዛችሁ ይብቃችሁ አላቸው።

፲፭ ወሐለዩ ዙሉ ሕዝብ በልቦሙ ወመሰሉሙ የሐንስ ከመውለቱ ክርስቶስ።

፲፭ ሕዝቡም የሐንስ ክርስቶስ እንደሆነ በልቦናቸው ለሰቡ።

፲፮ ወአውሥኦ የሐንስ ወይቤሉሙ ለዙሉሙ አንሰ አጠምተክሙ በግይ።

፲፯ የሐንስም እኒስ በወሀ አጠምቃችኋለሁ።

ወይመጽእ ዘይፀንጎኒ ዘኢይደልወኒ እፍታሕ ቶታነ አግፅኒሁ። ግቴ የ፲፩ ግር ፩ ፩ የሐ ፩ ፩፤ ግብ ፩ ፩።

የሚግውን ግዝቢያ እፈታ ዘንድ የግይገባኝ ከኒ የሚበረታገን ይመጣል ብሉ መለሰላቸው ሐተታ፤ እፅር ግቴዎስ። እድንን ግርቆስ። እፍታሕ ሉቃስ መገናኛው የሐንስ። እንደህ ግን ስለሆነ እድንን ይቀድግል እፍታሕ ይከተላል እፅር መጨረሻ ነው ይህን ተከፍለው ጽፈዋል።

ወውለቱ ያጠምተክሙ በመን

የሉቃስ ወንጌል።

ፈስ ቅዱስ ወበእሳት። እሱ በመንፈስ ቅዱስ በእሳት ያጠ ምቃችኋል።

፲፮ ዘመስዔ ውስተ እዴሁ ወያነ ጽሕ አውደ እክሉ።

፲፯ የአህሉን አውድማ የሚያጸራ በት መንኸ በጁ ነው። ወያስተጋብዕ ሥርናየ ውስተ መዛግብቲሁ።

፲፰ ስንዴውን በንተራ ይሰበስባል ወኃሠርሰ ያውዒ በእሳት ዘ ኢይጠፍዕ።

፲፱ ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥለዋል።

፳ ወበ ባዕድኒ ብዙኅ ዘመሀርሙ ለሕዝብ።

፳፩ ለሕዝቡ ያስተማራቸው ሌላም ብዙ አለ። ወባዕድኒ ብዙኃ መሐርሙ ያላል። ሌላ ትምርት ንም አስተማራቸው አለ ዳ ግም ሕግን።

ወገሠጸሙ።

ያመክራቸው ነበር።

ዘከመ ተሞቅሖ የሐንስ መጥ ምቅ።

፳፪ ወኮነ የሐንስ ይጌሥጸ ለሂሮ ድስ። የሐንስ ሂሮድስን ይገሥጸው ነበር። ወይዘልሮ በእንተ ሂሮድያዳ ብ እሲተ ፊልጶስ እኑሁ። ማቴ ፲፬ ፬ ማር ፮ ፲፯፤ በወንድሙ በፊልጶስ ሚስት በ ሂሮድያዳ ምክንያት ይዘልፈው ነበር።

ወበእንተ ዙሉ እኩይ ዘገብረ ሂሮድስ።

ሂሮድስ ስለ ሚሰራው ክፉ ነ ገር ሁሉ ይገሥጸው ነበር። ሐተታ ሰውሮ ነፍስ ሳያስገ

ድል አይውልም ነበር። አንድም ግብረ ሰዶም ይሠራ ነበር።

ወዓዲ ወሰከ።

ሂሮድስ በኃጢአት ላይ ኃጢ አት ጨመረ።

እንበይነ ዝኒ ተቀየሞ ለዮሐንስ ወዓፀም ውስተ ቤተ ም ቅሕ።

ስለዚህ ነገር የሐንስን ሳይዘ ልፈኝ አይቀርም ብሎ ተቀ ይሞ አጋዘው። እንበይነ ዝኒ ቂም፤ ስለዚህ ቂም አጋዘው፤ አንድም የሐንስ በዘለፋ ላይ ዘ ለፋ ጨመረ ስለዚህ ተቀየመው አጋዘው ተቀይሞ አጋዘው ስ ለዚህ ቂም አጋዘው።

በእንተ ጥምቀት ዘኢየሱስ።

፳፭ ወእምድኅረ ተጠምቁ ነሉ ሕ ዝብ ተጠምቁ እግዚእ ኢየሱስ ከኒ። ማቴ ፫ ፲፮ ማር ፩ ፲፬ የሐ ፩ ፴፪።

፳፭ ሕዝቡ ሁሉ ከተጠመቁ በኋላ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ተጠመቁ። ሐተታ ጌታ ፊት ተጠምቆ ሕዝቡ በኋላ ተጠምቀው በሆን ኦሪት አላለፈችም ባንድነትም ተጠምቆ በሆን ተቀላቅላ ትሠራለች ባሉ ነበርና።

፳፭ ወእንዘ ይጸሊ ተርኅወ ሰማይ ማቴ ፫ ፲፯ ሉቃ ፱ ፲፱፤ ዴጥ ፩ ፲፯።

፳፭ ሲጸልይ ሰማይ ተከፈተ። ወወረደ መንፈስ ቅዱስ በእምሳ ለ ሥጋ ርዕየተ ርግብ ፀዓዳ። መንፈስ ቅዱስ መልክኦ ርግብ ባለው በሕርይ እምሳል ወረደ ወመጽእ ቃል እምሰማይ ዘይ ብል አንተ ውእቱ ወልድየ ዘእፈቅር።

የምወድህ ልጄ አንተ ነህ የ ሚል ድምጥ መጣ።

ወኪያክ ሠመርኩ።

ደስታዬን ላይ ብህ የመረጥኩህ።

በእንተ መጽሐፈ ትውልድ ዘ ኢየሱስ።

፳፫ ወየእክል ሠላሳ ክረምቱ ለእ ግዚእ ኢየሱስ።

፳፫ ጌታ በተጠመቀ ገዜ ሠላሳ ዘመን ሁየ ነበር።

ወይመስሎሙ ወልደ የሴፍ ውእቱ።

ምንም እንተ ውእቱ ወልድየ ብሎ በመሰክርለት ለሳቸው። የየሴፍ ልጅ ይመስላቸው ነ በር የየሴፍ ልጅ ነው ያሉ ነበር።

፳፬ ወልደ ኤሊ የኤሊ ልጅ።

፳፬ ወልደ ማቴ።

የማቴ ልጅ። ማቴዎስ የሴፍን ወልደ ማትያን ወልደ ያዕቆብ ይለዋል። ከዚህ ሉቃስ ወልደ ኤሊ ወልደ ማቴ አለ እንደ ምን ነው አይጣላም ቢሉ አ ይጣላም። ለዳዊት ናታን ስሎ ሞን የሚባሉ ልጆች ነበሩት ማቴዎስ በስሎምን የወረደውን ቄጠረ።

ሉቃስ በናታን የወረደውን ቄ ጠረ። ያውስ በሆን ላንድ ሰው ሁለት አባት አለውን ብሎ ማ ቴዎስ በልደት ሥጋዊ ቂጥሮ ሉቃስ በልደት ሕጋዊ ቂጥሮ ማቴ ሹኻን አግብቶ ኤሊን ወ ልደ ይሞታል። ማትያን እቧን አግብቶ ያዕቆብን ይወልዳል ኤሊና ያዕቆብ ወንድማማች ና ቸው ኤሊ ታላቅ ነው፤ ታላቅ

ወገኔል ዘሉቃስ።

ሳለ ታናሽ አያገባምና ለኤሊ
 ሚስት አጋቡት አሉ ልጅ ሳ
 ይወልድ ሞተ። አቅም ዘርአ ለ
 እጉክ ብለው ለያዕቆብ አጋቡ
 ት እሷን አግብቶ የሴናን ይ
 ወልዳልና። እንደም የጌታ ል
 ደቱ እንደ ማቴዎስ በልደት
 ሥጋዊ። እንደ ሉቃስ በልደት
 ሕጋዊ አይደለምና ተለያይተ
 ው ቂጠሩ።

ወልደ ኤሊ። የኤሊ ልጅ
 ወልደ ሚልኪ።
 የሚልኪ ልጅ።
 ወልደ ዮና። የዮና ልጅ
 ወልደ ዮሴፍ። የዮሴፍ ልጅ

፳፭ ወልደ ማታትዩ።
 ፳፭ የማታትዩ ልጅ።
 ወልደ አሞጽ። የአሞጽ ልጅ
 ወልደ ናህም። የናህም ልጅ
 ወልደ ኤስሉም።
 የኤስሉም ልጅ።
 ወልደ ናጌ። የናጌ ልጅ

፳፯ ወልደ ማክት። የማክት ልጅ
 ወልደ ማታትዩ።
 የማታትዩ ልጅ።
 ወልደ ሴሜይ። የሴሜይ ልጅ
 ወልደ ዮሴፍ። የዮሴፍ ልጅ
 ወልደ ዮዳ። የዮዳ ልጅ

፳፯ ወልደ ዮናን። የዮናን ልጅ።
 ወልደ ሬስ። የሬስ ልጅ
 ወልደ ዘሩባቤል።
 የዘሩባቤል ልጅ ደግ ሰው ነ
 ውና ደግነቱን ሲያይ ዘሩባቤ
 ልን አነሣው መንግሥት ከተ
 ለያየ በኋላ አሥራሁለቱን ነገ
 ድ አንድ አድርጎ ነግሦአልና
 ወያዕቆብስ ያስተኤሪ ንግዝ እ
 ንዲል።

ወልደ ሰላትያል።
 የሰላትያል ልጅ።

ወልደ ጌሪ። የጌሪ ልጅ
 ፳፰ ወልደ ሚልኪ።
 ፳፰ የሚልኪ ልጅ ማቴዎስ ሰላት
 ያልን ወልደ ኢከንያን ወልደ
 ኤልያቄም ይለዋል። ሉቃስ ወ
 ልደ ጌሪ ወልደ ሚልኪ አለ
 እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ
 አይጣላም። ለዳዊት ናታን ሰ
 ሉሞን የሚባሉ ልጆች ነበሩ
 ት ማቴዎስ በሰሉሞን የወረደ
 ውን፤ ሉቃስ በናታን የወረደ
 ውን ቂጥሮ ነው። ያውስ ቢሆ
 ን ሳንድ ሰው ሁለት አባት አ
 ለውን ብሉ ማቴዎስ በልደት
 ሥጋዊ ሉቃስ በልደት ሕጋዊ
 ቂጥሮ እንዲህ አለ። እንደም
 ሚልኪ ነጋሪን ሽታ ወለተ ኤል
 ትማልም ዘኢየሩሳሌምን አግ
 ብቶ ጌሪን ወልደ ይሞታል። ኤ
 ልያቄም እሷን አግብቶ ኢከ
 ንያንን ይወልዳል። ጌሪና ኢከ
 ንያን ወንድማማች ናቸው ጌሪ
 ታላቅ ነው። ታላቅ ሳለ ታናሽ
 አያገባምና ለጌሪ ሚስት አጋ
 ቡት ልጅ ሳይወልድ ሞተ አ
 ቅም ዘርአ ለእጉክ ብለው አ
 ጋቡት ኢከንያን እሷን አግብ
 ቶ ሰላትያልን ይወልዳል። እን
 ድም የጌታ ልደቱ እንደ ማ
 ቴዎስ በልደት ሥጋዊ እንደ
 ሉቃስ በልደት ሕጋዊ አይደ
 ለምና ተለያይተው ቂጠሩ።

ወልደ ሐዲ። የሐዲ ልጅ
 ወልደ ዮሳ። የዮሳ ልጅ
 ወልደ ቆሳም። የቆሳም ልጅ
 ወልደ ኤልሞዳም።
 የኤልሞዳም ልጅ።
 ወልደ ኤር። የኤር ልጅ

፳፱ ወልደ ዮሴፍ። የዮሴፍ ልጅ
 ወልደ አልግዛር። የአልግዛር ልጅ

ወልደ ማጣት፤ የማጣት ልጅ
 ወልደ ሌዊ። የሌዊ ልጅ
 ፴ ወልደ ስምዖን፤
 ፴ የስምዖን ልጅ።
 ወልደ ይሁዳ።
 የይሁዳ ልጅ፤
 ወልደ ዮሴፍ። የዮሴፍ ልጅ
 ወልደ ዮናን፤ የዮናን ልጅ
 ወልደ ኤልያቄም።
 የኤልያቄም ልጅ።

፴፩ ወልደ ሚልያ፤ የሚልያ ልጅ
 ወልደ ማይናን።
 የማይናን ልጅ፤
 ወልደ ማጣት፤ የማጣት ልጅ
 ወልደ ናታን። የናታን ልጅ
 ወልደ ዳዊት።
 የዳዊት ልጅ። ዳዊት መንፍኖ

፴፪ ወልደ ዕሚይ፤ የዕሚይ ልጅ
 ወልደ ኢየሴድ።
 የኢየሴድ ልጅ።
 ወልደ ቡኤዝ፤ የቡኤዝ ልጅ
 ወልደ ሰልሞን።
 የሰልሞን ልጅ፤
 ወልደ ነአሶን፤ የነአሶን ልጅ

፴፫ ወልደ አሚናዳብ።
 ፴፫ የአሚናዳብ ልጅ፤
 ወልደ አራም። የአራም ልጅ
 ወልደ ኦርኒ።
 የኦርኒ ልጅ። ኦርኒ ትርፍ ነው
 ወልደ ኤስርም።
 የኤስርም ልጅ።
 ወልደ ፋሪስ። የፋሪስ ልጅ
 ወልደ ይሁዳ። የይሁዳ ልጅ

፴፬ ወልደ ያዕቆብ፤ የያዕቆብ ልጅ
 ወልደ ይስሐቅ።
 የይስሐቅ ልጅ።
 ወልደ አብርሃም።
 የአብርሃም ልጅ።
 ወልደ ናዝር፤ የናዝር ልጅ

፴፭ ወልደ ሴሩህ። የሴሩህ ልጅ

የሉቃስ ወንጌል ።

፴፭ ወልደ ራግው፡ የራግው ልጅ
ወልደ ፋሌቅ። የፋሌቅ ልጅ
ወልደ ኤቦር። የኤቦር ልጅ
ወልደ ሳላ። የሳላ ልጅ።

፴፮ ወልደ ቃይንም።

፴፯ የቃይንም ልጅ።

ወልደ አርፋስከድ።

የአርፋስከድ ልጅ።

ወልደ ሴም። የሴም ልጅ

ወልደ ኖሳ። የኖሳ ልጅ

ወልደ ላጂህ። የላጂህ ልጅ

፴፯ ወልደ ማቱሳላ፤

፴፯ የማቱሳላ ልጅ፤

ወልደ ሄኖክ። የሄኖክ ልጅ

ወልደ ያሬድ፤ የያሬድ ልጅ

ወልደ መላልኤል።

የመላልኤል ልጅ።

ወልደ ቃይናን፤

የቃይናን ልጅ።

፴፰ ወልደ ጌኖስ። የጌኖስ ልጅ

ወልደ ሴት። የሴት ልጅ

ወልደ አዳም። የአዳም ልጅ

ወልደ እግዚአብሔር።

የእግዚአብሔር ልጅ። እያወራ

ረስ መጥቶ አዳምን ወልደ እ

ግዚአብሔር አለፍጥረት እግ

ዚአብሔር ሲል ነው፤ አፊት ዘ

ልደት እንዲል፤ አዳም ዘእም

ግዚአብሔር አዳም ዘእግዚአ

ብሔር ይላል አብነት። አንድም

ወልድ ወልድ ያለውን ለጌታ

የሰጡ እንደሆነ እኒህ ሁሉ

አባቶቹ ናቸውና። ሐተታ በም

ን ይመስለዋልና አዳምን ወል

ደ እግዚአብሔር አለው ቢሉ

አዳም በኃጢአቱ ሰውን ሁሉ

እንዳስገኘ፤ ጌታም በትሩፋቱ

ሰውን ሁሉ በማጽደቁ ይመ

ስለዋልና። ሰባ ሰባት ትውልድ

ቄጠረ ማየ አይኅ ከላይ በሰ

ባት ዓይነት ቀላቀላ ወርደ
ልና ከታች በሰባ ዓይነት ኸ
ቅብ ፈልቋል፤ በሰባ ሰባት ትው
ልድ የመጣውን ፍጻ መርገ
ም ለማጥፋት እንደመጣ ለማ
ጠየቅ። ማቴዎስ ቀላቀላ ሉ
ቃስ ኸቅብ ቄጠረ የሥጋን አ
ምላክ መሆን የአምላክን ሰው
መሆን ለመናገር። አንድም ማ
ቴዎስ ርድቱን ሉቃስ ፅርገቱ
ን ተናገረ።

በእንተ ተመክሮት ዘኢየሱስ።

ምዕራፍ ፱ ።

፩ ወመልአ መንፈስ ቅዱስ ላሶ
ለ እግዚአ ኢየሱስ ወተመ
ይጠ እምዮርዳኖስ። ማቴ ፱ ፩
ግር ፩ ፲፪።

፪ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መ
ንፈስ ቅዱስ መልቀብት ማለ
ት የባሕርይ ልጅነቱን ከመ
ንፈስ ቅዱስ አስመስክሮ ከ
ዮርዳኖስ ተመለሰ።

ወወሰዶ መንፈስ ገዳመ፤
መንፈስ ፈቃዱ ወደገዳም አ
ወጣው፤

፫ አርብዓ መዓልተ ወአርብዓ ሉ
ሊተ ያጫከሮ ሰይጣን፤

፬ አርባ ሌሊትና አርባ መዓል
ት ከሰይጣን ይፈታተን ነበር፤
ኢበልዓ ወኢሰትየ ምንተኒ በ
ውሕቶን መዋዕል
በዚያ ወራት ምንም ምን አል
በላም አልጠጣም።

ወተፈጸምን እማንቱ መዋዕል
ርኅበ።

አርባው ቀን ከተፈጸመ በኋላ
ተራበ።

፭ ወይቤሉ ሰይጣን እመሰ ወልደ

እግዚአብሔር አንተ በል ከመ
ዝንቱ ፅብን ይኩን ኅብስተ።

፮ ሰይጣንም የእግዚአብሔርስ ል
ጅ ከሆንክ ይህ ደንጊያ እ
ንጆራ ይሆን ዘንድ እዘዝ አለው
፯ ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ
ዘዳግ ፳፫ ፫ ማቴ ፱ ፱።

፯ ጌታም መለሰ።
ወይቤሉ ጽሑፍ ዘይብል አኮ
በኅብስት ከመ ዘየሐዩ ሰብእ
ሰው በንጆራ ብቻ እንዳይድ
ን ተጽፏል።

አላ በኩሉ ቃል ዘይወጽእ እ
ምአፋሁ ለእግዚአብሔር።

እግዚአብሔር በተናገረው ነገ
ር ሁሉ ይድናል አንጂ አለው
ማቴዎስ አላ አዕባን ያላል ሉ
ቃስ ዝንቱ ፅብን አለ እንደ
ምን ነው አይጣላም ቢሉ አ
ይጣላም ነገር እንደ ማቴዎስ
ነው ሁለት ይዘ ቀርቧል፤ ሉ
ቃስ አንድ ማለቱ ለመንገር
ከበቃ ብሉ። አንድም ሁለት
ደንጊያ ይዘ ቀርቦ አንዱን ላ
ንተ አንዱን ለኔ ዳቦ አድርገ
ህ እንብላ ብሉታል ዝም አለ
ለኔስ ይቅርብኝ አንተ ፀንቶ
ብሃልና ዳቦ አድርገህ ብላ ብ
ሉታል ይህን ተከፍለው ጽፈ
ዋል

፭ ወአዕረን ሰይጣን ውስተ ደብ
ር ነዋህ

፭ ሰይጣን ወደረጅም ተራራ አ
ወጣው።

ወአርአዮ መንግሥታተ ነሱ
ዓለም ከመ ወኢምንትኒ፤

የዓለሙን ሁሉ ግዛት በዓይነ
ቅጽበት አሳየው።

፭ ወይቤሉ ሰይጣን ዘንተ ነሱ
ምኩናን ለከ እሁባኮ።

ወንጌል ዘሉቃስ።

፩ ይህን ሁሉ ግዛት ላንተ እስ
 ጥሃለሁ።
 ወዘንተኒ ክብረ።
 ይህንም ክብር።
 እስመ ሊቲ ተውሀበ።
 ለኔ ተሰጥቷልና።
 ወለዘፈቀድኩ እሁቦ።
 እኔ ለወደድኩት እሰጠዋለሁ።
 ፪ ወእምከመ ሰገድክ ሊቲ አን
 ተ ቅድሚያ ለክ ይኩንክ ዙሉ
 ፫ ለኔ ብተሰግድልኝ ሁሉም ላን
 ተ ይሆንልሃል አለው።
 ፬ ወእውሥእ እግዚእ ኢየሱስ።
 ዘዳግ ፮ ፲፫።፲ ፳።
 ፭ ጌታም መለሰ።
 ወይቤሉ ሐር እምድገሬየ ሰ
 ይጣን።
 ሰይጣን ወግድ ከኋላዬ።
 ጽሑፍ ለእግዚአብሔር እምላ
 ክክ ትስግድ።
 ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር ት
 ሰግድ ዘንድ።
 ወኪያሁ ባሕቲቶ ታምልክ።
 እሱንም ብቻ ታመልክ ዘንድ
 ተጽፏል አለው።
 ፱ ወወሰዶ ኢየሩሳሌም።
 ፻ ወደኢየሩሳሌም አወጣው።
 ዲባ ርእሰ ማዕዘንተ ቤተ መ
 ቅደስ።
 ከምኩራብ ምሕዋሩ ጫፍ አ
 ቆመው።
 ወይቤሉ እመሰ ወልደ እግዚ
 አብሔር አንተ ረድ ለሊክ
 እምዝየ ወተወረው።
 የእግዚአብሔርስ ልጅ ከሆንኽ
 ራስህን ከዚህ ወደታኞ ወ
 ርውር።
 ፲ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ከመ ለ
 መላእክቲሁ ይኤዝዘመ በእንቲ
 አክ ከመ ይዕቀቡክ።መዝ፮ ፲፩

፲ ይጠብቁህ ዘንድ ስላንተ መላእ
 ክትን እንዲያዘዋው ተጽፏልና
 ፲፩ ወበእደዊየሙ ያነሥኩክ።
 ፲፩ በእጃቸው ያነሡሃል።
 ከመ ኢትትዓቀፍ በዕብን እ
 ግርክ።
 እግርህ በደንጊያ እንዳይሰናከል
 ወእውሥእ እግዚእ ኢየሱስ።
 ፲፪ ጌታም መለሰ
 ወይቤሉ ጽሑፍ ዘይብል ኢ
 ታመክር ለእግዚአብሔር እም
 ላክክ። ዘዳ ፮ ፲፮።
 እምላክህን አትፈታተነው ተ
 ብሏል አለው። ሐተታ ማቲ
 ዎስ ተራራን በመጨረሻ ያደ
 ርታል። ሉቃስ ቤተ መቅደስን
 በመጨረሻ አደረገ። እንደም
 ን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣ
 ላም። ነገር እንደ ማቲዎስ ነው
 ተራራ ነው መጨረሻ። ሉቃስ
 ቤተ መቅደስን መጨረሻ ማ
 ድረጉ ኅበሂ ዓርገ ወኅበሂ ነ
 በረ ወኅበሂ መሐረ እንዲል።
 ከሁሉ ይልቅ ሉቃስ ተራ ያ
 ተናል ይባላልና የተራራ ነገ
 ር እንድ ወገን ይሁን ብሉ ቤ
 ተ መቅደስን መጨረሻ አደረ
 ገ እንጂ። ይህስ በምን ይታወ
 ቃል ቢሉ ሐር እምድገሬየ
 ያለው በተራራ ነው ከዚህ በ
 ኋላ አይመለስም። ይህስ እንዳ
 ይሆን ሰይጣንና ውሻ ተመላ
 ላሽ ነው ብሉ። ትራፍ እንተ
 ትቋንጽ እንዲል። ከሁሉ ይልቅ
 የትዕቢት ያር ይፀናል። ቅዱሳ
 ንም ከበቁ በኋላ በትዕቢታቸው
 ው ይዋረዳሉ። የትዕቢት ያር
 ሳይቀር አጠፋሁላችሁ ለማለ
 ት ቤተ መቅደስን መጨረሻ
 አደረገ።

፲፫ ወፈጸሞ ሰይጣን አመክርተ በ
 ዙሉ ኃይሉ ኅደጎ እስከ ጊዜህ
 ፲፫ ሰይጣን በሁሉ ከተፈታተነው
 በኋላ እስከ ጊዜው ተወው።
 በዕለተ ዓርብ በአይሁድ ሥግ
 ው ሁኖ እስኪያሰቅለው አይ
 ደርስበትም።
 ዘከመ አኅዝ ኢየሱስ ይስብክ
 በገሊላ።
 ፲፱ ወተመይጦ እግዚእ ኢየሱስ በ
 ኃይሉ መንፈስ ቅዱስ ወሐረ
 ገሊላ። ማቴ ፱ ፲፪፣ ማር ፩ ፲፣
 ፲፱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በ
 መንፈስ ቅዱስ ድል ነሥቶ
 ወደ ገሊላ ተመለሰ።
 ወተስምዓ ነገሩ ውስተ ዙሉ
 በሐውርት።
 ተአምራቱም በየሀገሩ ተሰግ
 ፲፳ ወይሚሆርሙ በዙሉ ምክራ
 ባቲሆሙ። በየጉባዔያ
 ፲፳ ቸውም ያስተምራቸው ነበር።
 ወያነኩ ምሕሮቶ።
 ትምርቱንም ያደንቁ ነበር።
 ወይሐብሕዎ። አመሰገኑት
 ወኩሉ ያከብር።
 ሁሉ ያከብረዋል።
 ዘከመ ሰበክ ኢየሱስ በናዝሬት።
 ፲፯ ወሐረ ናዝሬት ኅብ ተሐፅነ ማ
 ቲ ፲፫ ፶፬፣ ማር ፮ ፩፣ ዮሐ ፩ ፵፭
 ፲፯ ወዳደገበት ወደ ናዝሬት ሄደ
 ወቦእ ምክራብ በዕለተ ሰን
 በት በከመ ያለምድ።
 እንዳለመደ ቅዱሜ ወደምክራ
 ብ ገባ። ወተንሥእ
 ያንብብ። ሊያንብ ተነሣ።
 ፲፯ ወወሀብም መጽሐፈ ኢሳይ
 ያስ። ማቴ ፲፫ ፶፬ ማር ፮ ፩
 ዮሐ ፩ ፵፭።

የሉቃስ ወንጌል።

፲፯ መጽሐፈ ኢሳይያስ ሰጡት። አንድም አንብብ ብለው መጽሐፈ ኢሳይያስ ሰጡት ሊያነብ ተነሣ።

፲፰ ወክራቶ መጽሐፈ ረከበ መካነ ገበጽሐፍ ዘይብል መንፈስ እግዚአብሔር ሳዕሌዩ ዘበእንቲአሁ ተብሃኒ። ኢሳይያስ

፲፱ ወደፊት እዚንም ብሎ የግያመጣውን ዘበእንቲአሁ ብሎ አጸፈ መጽሐፉን ገልጾ ሣለ ግስተግር በኔ ሀልውና ባለመንፈስ ቅዱስ ያዋሃደኝ እግዚአብሔር እዚንም ለነጻያን ረኅወኒ። ነጻያንን አስተምራቸው ዘንድ ላከኝ ከሚል አንቀጽ ደረሰ። አንድም መንፈስ ዘዚአዩ በሀላዊ ለሊሁ ኃደረ ሳዕሌዩ ብሎ ሳዊርስ ዘአንጸዚያ ተርጉሞታልና ብሎ የባሕርይ ሕይወቲ መንፈስ ቅዱስ በኔ ሀልውና ይወዘበእንቲአሁ ተብላኒ ስለ ግስተግርም ያዋሃደኝ መንፈስ ቅዱስ ነጻያንን አስተምራቸው ዘንድ ላከኝ ከሚል አንቀጽ ደረሰ።

፲፱ እስብክሎ ግዕዝ ለጸጪዋን የሥጋ ምርኮኞችን በተለምራት የነፍስ ምርኮኞችን በትምርት አስተምር ዘንድ።

ወአስተፍሥሐሙ ለገዡናን ገዡናን ሥጋን በተለምራት ገዡናን ነፍስን በትምርት ደስ አስኖቸው ዘንድ።

ወአንግሮሙ ለገፉዓን። በሥጋ የተጠቁትን በተለምራት በነፍስ የተጠቁትን በትምርት አድናቸው ዘንድ። አፍትሐሙ ለሙቁሐን።

በሥጋ የታወሩትን በተለምራት በነፍስ የታወሩትን በትምርት አፈታቸው ዘንድ። ወአፈውሶሙ ለቁሱላን።

ቀሱላን ሥጋን በተለምራት ቀሱላን ነፍስን በትምርት አድናቸው ዘንድ።

ወእስብክሎ ሎሙ ዓመተ እግዚአብሔር ገሪተ። በተመረጸች በእግዚአብሔር ቀን ግለት ሶስት ዓመት።

ወዘኮነ መዋዕለ። ሶስቱን ወር አስተምር ዘንድ። አንድም ዘመነ ሥጋዊን ወዘኮነ መዋዕለ። መዋዕለ ንስሐን አስተምር ዘንድ ሾመኝ የሚል አንቀጽ አገኘ ከሚል አንቀጽ ደረሰ።

፳ ወከደነ መጽሐፈ ወመጠዎ ለላክክ ወነበረ።

፳ መጽሐፉን አጥሮ ለቃቤቱ ሰጥቶት ተቀመጠ። ወአንሥኡ አዕይንቲሆሙ ከሎሙ እለ ሀለጢ ውስተ ምክራብ ወነፀርዎ።

በቃክራብ ያሉ ሁሉ ዓይናቸውን አቅንተው አይት።

፳፩ ወአኃዘ ይቤሉሙ ዮም በጽሐ ቃለ ዝንቱ መጽሐፍ ወተሰልጠ ውስተ ዕዘኒክሙ።

፳፪ የዚህ መጽሐፍ ነገር ገና ዛሬ በጆሯችሁ ደረሰ ተፈጸመ እያለ ይነግራቸው ጀመረ። ወአገዝ ይመስል ሎሙ ይላል። አንግሮሙ አፍትሆሙ እፈውሶሙ አስተፍሥሐሙ የተባልኩ እኔ ነኝ። ገፉዓን መቁሐን ቀሱላን ገዡናን የተባላችሁ እናንተ ናችሁ እያለ እየመሰለ ያስተምራቸው ጀመረ

፳፫ ወሰምዑ ዙሉሙ ወአንከርዎ ሞገሰ ቃሉ ወግዕዛዓ አፋሁ።

፳፮ የተከናወነ ቃሉን ግለት አስወድዶ አከናውኖ መናገሩን ሰምተው አደነቁ።

ወይቤሉ አኮኑ ዝንቱ ውእቱ ወልደ ዮሴፍ። ይህ የዬሴፍ ልጅ አይደለምን አሉ።

፳፯ ወይቤሉሙ ቡኑ ትብሉኒ ዛተምሳሌ ዓቃቤ ሥራይ ፈውስ ርእሰክ።

፳፰ እሱም በውኑ ባለመድኃኒት ራሰክን አድን ትሉኛላችሁ። አንድም ራሰህን ቤተ አስራኤልን አድን ትሉኛላችሁ። አንድም ረድ እስኩ እመስቀልክ ትሉኛላችሁ።

ከሉ ዘሰግዕነ ዘገበርክ በቅፍርናሆም ግበር በዝየኒ በሀገርክ በቅፍርናሆም የሠራኸውን እንደሰግነው በዚህም በሀገርህ አድርግ ትሉኛላችሁ አላቸው።

፳፱ ወይቤሉሙ አማን እብለክሙ ኢይከብር ነቢይ በሀገሩ።

፳፻ ነቢይ በሀገሩ አይከብርም ብዬ እነግራችኋለሁ።

፳፻፩ አማን እብለክሙ ብዙኃት መበለታት ሀለዋ በውስተ እስራኤል በመዋዕለ ኤልያስ ነቢይ አመ ተአጽወ ሰማይ ርተ ዓመተ ወ፯ተ አውራኃ እስከ ኮነ ረኃብ ዓቢይ ውስተ ከሉ ምድር። ር ነገ ፲፯ ዓፄ

፳፻፪ ባራቱ ግዕዝን ሁሉ ረኃብ እስኪሆን ድረስ ሰማይ በተዘጋ ጊዜ ግለት ዝናም ለዘር ጠልመከር አንጻይሰጥ ሶስት ዓመት ከመንፈቅ በተከለከለ ጊዜ በነቢይ በኤልያስ ዘመን ብዙ ባልቲቶች እንደ ነበሩ።

ወንጌል ዘሉቃስ።

፳፮ ወኢተረኤው ኤልያስ ገበ አ
 ሐቲ እምኔሆን፤ ፱ ነገ ፩ ፲፱
 ፳፮ ኤልያስም ከሳቸው ወዳንዲቱ
 እንዳልተላከ።
 ዘእንበለ ብእሲት መበለት ዘሀ
 ለውት በሰራጽታ ዘሲዶና።
 በሲዶና ክፍል በሰራጽታ ወዳ
 ለችው ሴት እንደ ተላከ በ
 ውነት እነግራችኋለሁ አላቸው
 ፳፯ ወብዙኃን እለ ለምጽ ሀለጢ
 በውስተ እስራኤል አመ መዋ
 ዕለ ኤልሳዕ ነቢይ።
 ፳፻ በኤልሳዕ ዘመን በእስራኤ
 ል ዘንድ ብዙ ለምጻሞች
 ነበሩ።
 ወኢነጽሐ አሐዱሂ እምኔሆ
 ሙ ዘእንበለ ንዕማን ሶርያዊ
 ከሶርያዊ ሰው ከንዕማን በቀር
 ከሳቸው አንዱ ስንኳ አልነ
 ጸም።
 ፳፻ ወተምዑ ዝሉሙ እለ ሀለጢ
 በምዝራብ ሰሚሮሙ ዘንተ።
 ፳፻ በጉባዔ ያሉ ሁሉ ይህን ሁሉ
 ሰምተው ተቆጡ። ሐተታ አ
 ኮኑ ዝንቱ ውእቱ ወልደ ዮ
 ሴፍ ቢሉት ቦኑ ትብሉኒ ዝሉ
 ከሙ ዛተ ምሳሌ ዓቃቤ ሥ
 ራይ ፈውስ ርእሰከ ብሉ አማ
 ን አማን እብለከሙ ኢይከ
 ብር ነቢይ በሀገሩ ይላቸዋል፤
 እንድናከብርህስ ዝሉ ዘሰማዕ
 ን ዘንበርክ በቅፍርናሆም ግበ
 ር በዝየኒ ዘሀገርክ ይሉታል።
 አማን እብለከሙ ብዙኃት መ
 በለታት ወብዙኃን እለ ለምጽ
 ይላቸዋል። አንድም አኮኑ ዝን
 ቱ ውእቱ ወልደ ዮሴፍ ቢ
 ሉት፤ አማን እብለከሙ ኢይ
 ከብር ነቢይ በሀገሩ ብሉ ቦኑ
 ትብሉኒ ዛተ ምሳሌ፤ ዓቃቤ ሥ

ራይ ፈውስ ርእሰከ ይላቸዋል
 እሳቸውም ዝሉ ዘሰማዕና ዘን
 በርክ በቅፍርናሆም ይሉታል
 አማን እብለከሙ ብዙኃት መ
 በለታት ሀለዋ ወብዙኃን እለ
 ለምጽ ሀለጢ ይላቸዋል። አን
 ድም አማን እብለከሙ ብዙ
 ኃት መበለታት ሀለዋ ወኢተ
 ራነው ገበ አሐቲ እምኔሆን።
 ወብዙኃን እለ ለምጽ ሀለጢ
 ወኢነጽሐ አሐዱሂ ዘእንበለ
 ንዕማን ቢላቸው።
 ወተምዑ ዝሉሙ እለ ሀለጢ
 በምዝራብ ሰሚሮሙ ዘንተ።
 ዛሬስ በሴት በለምጻም ይመስ
 ለን ጀመረ ብለው ተቆጥተው
 አኮኑ ዝንቱ ውእቱ ወልደ ዮ
 ሴፍ ይሉታል። ቦኑ ትብሉኒ
 ዛተ ምሳሌ ዓቃቤ ሥራይ
 ፈውስ ርእሰከ ይላቸዋል። ዝ
 ሉ ዘንበርክ በቅፍርናሆም ግ
 በር በዝየኒ ይሉታል። አማን
 እብለከሙ ኢይከብር ነቢይ በ
 ሀገሩ ብሉ ይጨርሳል፤
 ፳፱ ወተንሥኡ ሶቤሃ ወአውጽእ
 ም አፍክ እምሀገር፤
 ፳፱ ፈጥነው ተነሥተው ከከተማ
 ወደ አደባባይ አወጡት፤
 ወወሰድዎ ውስተ ሕጽን ርእሰ
 ደብር ዘተነድቀት ላዕሌሁ ሀገ
 ሮሙ ከመ ያጽድፍዎ።
 ገፍተው ይጥሉት ዘንድ ከተ
 ማቸው ዘቀናችበት መንደራ
 ቸው በታነጸበት በታላቁ ተራ
 ራ ራስ በታች ወዳለች ወደ
 ታናሹ ተራራ ይዘውት ወጡ
 እንድም ውስተ ርእሰ ሕጽን
 ደብር ይላል። ከታላቁ ተራራ
 በታች ወዳለች ወደታናሹ ተ
 ራራ በታች ወዳለች ወደታና

ሹ ተራራ ራስ ይዘውት ወጡ
 ፳ ወውእቱስ ኃለፈ እንተ ማዕ
 ከሉሙ ወሐረ።
 ፳ እሱ ግን በመካከላቸው አል
 ፎ ሄደ ከረቂቅ መለኮት ጋራ
 እንደ ተዋሐደ ለግጦየቱ።
 ዘከመ ኃደጋ ኢየሱስ ለናዝሬ
 ት ወዘከመ ሐረ ቅፍርናሆም
 ፳፩ ወወረደ ቅፍርናሆም ሀገረ ገ
 ሊላ። ማቴ ፱ ፲፫። ማር ፩ ፳፩
 ፳፩ ገሊላ ወደሚባል አገር ወደ
 ቅፍርናሆም ወረደ።
 ወመሐሮሙ በሰንበት።
 በሰንበት ያስተምራቸው ነበር
 ፳፪ ወያኸሩ ምሕሮቶ።
 ፳፪ ትምርቱንም ያደንቁ ነበር።
 እስመ በትእዛዝ ውእቱ ታሉ
 ነገሩ በትእዛዝ ነበርና።
 ዘከመ አሕየወ ኢየሱስ ዘቦ
 ቱ ጋኔን።
 ፳፫ ወሀሉ ፩ ብእሲ በምዝራብ ዘ
 ጋኔን እኩይ ላዕሌሁ። ማቴ ፯
 ፳፯። ማር ፩ ፳፫።
 ፳፫ ቢስ ጋኔን ያደረበት ሰው በጉ
 ባዔ ነበር።
 ፳፬ ወክልሐ በዓቢይ ታል ወይቤ
 ምንት ብዩ ምስሌክ ኢየሱስ
 ናዝሬዊ።
 ፳፬ ዩናዝራቱ ኢየሱስ ሆይ በኖ
 ና ባንተ መካከል ምን አለ።
 መጻእከኑ ታጥፍእነ።
 ልታጠፋነ መጣህ።
 አአምረከ መኑ እንተ ቅዱሱ
 ለእግዚአብሔር።
 ዩእግዚአብሔር ቅዱስ ሆይ ማ
 ንም እንደሆንክ ፈጽሜ አወ
 ቅሁ ብሉ አሰምቶ ተናገረ።

የሉቃስ ወንጌል።

፴፭ ወገሡን እግዚአ ኢየሱስ ።
፴፭ ጌታም ገሠፀው

ወይቤሉ ተፈጸም ወፃዕ እም
ኒሁ።

ዝም ብለህ ውጣ አለው።

ወነጽሐ ጋኔት ግዕዝለ ምክራብ

ጋኔት በጉባኤ ጣለው።

ወወዕክ እምኒሁ። ከሱም ወጣ

ወኢነከዮ ወኢምንተኒ

ምንም ምን አላገኘውም።

፴፮ ወደንገጹ ከሱም ወተናገሩ
በበይናቲሆሙ።

፴፯ ሁሉም ደንገጠው እርስ በሳ
ቸው ተጫወቱ።

ወይቤሉ ምንትኑ ዝነገር።

ይህ ነገር ምንድነው አሉ።

እስመ በትእዛዝ ወበኃይል ይ

ኢዝዙሙ ለአጋንንት እኩያን

ወይወጽኩ።

ከቶ አጋንንትን በኃይል በት

እዛዝ ያዛቸዋል እነሱም ይወ

ጣሉና።

፴፯ ወወጽክ ዜናሁ ወተሰምዓ ነ
ገሩ ውስተ ከሉ በሐውርተ
አድያም።

፴፯ የተአምራቱ ወሬ በዙሪያው አ
ገር በፍራ ሁሉ ወጣ።

ዘከመ አሕየምሙ ኢየሱስ ለ
ሐግተ ኢፕርስ ወለካልንን ሕ
ሙግን።

፴፰ ወወጺኦ እምክራብ ቦኦ ቤተ
ሰምያን።ግቲ ፯ ፻፱፡ግር ፩ ፴

፴፰ ከምክራብ ወጥቶ ከሰምያን ቤ
ት ገባ።

ፍሐግቱ ለሰምያን ተሐምም

ገቢያ ፈፀንተ።

የሰምያን የሚስቱ እናት ብር

ቱ ጌዳድ ታግ ነበር።

ወነገርም ወሰክልም በአንቲኦሃ
ስለቧም ለመኑት።

፴፱ ወቆሙ ኅቤሃ ወገሡን ለፈፀንታ
፴፱ ባጠገቧም ቁሞ ደዌውን ገሠ

ጸው።

ወኃደጋ። ተዋት፤

ወተንሥኦት ሶቤሃ ወተልእከ

ቶሙ።

እቧም ፈጥና ተነሥታ አገለገ

ለቻቸው።

፵ ወሶበ የፃርብ ፀሐይ አምጽኦ
ኅቤሁ ከሱም ዳያን ወሕሙ

ግን ደዌ ዘዘ ዚኦሁ።

፵ በመሸም ጊዜ ልዩ ልዩ ደዌ ያ

ለባቸውን ወደሱ አመጧቸው

ወለለ ልዩ አንበረ እምኒሆሙ

እደሁ ላዕቤሆሙ ወፈወሶሙ።

እሱም በየአንዳንዱ እጁን እ

የጫነ ፈወሰቸው።

፵፩ ወብዙኃን አጋንንት ይወዕኩ
ወይኬልሐ። ግር ፩ ፴፱።

፵፩ ብዙ አጋንንትም እየሙሁ
ይወጡ ነበር።

ወይቤልም አንተ ውእቱ ክር

ስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ል

ዑል።

የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶ

ስ አንተ ነህ አሉት።

ወይጌሥጸሙ ወኢያብሐሙ ይ

ንብቡ ዘንተ።

እሱም ይቆጣቸው ነበር ይናገ

ሩ ዘንድ አልተዋቸውም።

እስመ አእመርም ከመ ውእቱ

ክርስቶስ።

ክርስቶስ እንደሆነ አውቀዋልና

፵፪ ወጸበሐ ወዕክ ውስተ ገዳም

፵፪ በነጋም ጊዜ ወደምድረ ቡዳ

ሂደ።

ወኃሠሥም ሕዝብ ወሐሩ ኅ

ቤሁ።

ሕዝቡም ሁሉ ረለጉት ወደሱ
ም መጡ።

ወአኃዝም ወፃቀምም ከመ ኢ
ደኅልፍ እምኒሆሙ።

አልፏቸው እንዳይሂድ ይዘው
አቆሙት።

፵፫ ወይቤሉም ለካልዓትኒ ስህጉ
ር ሀለወኒ እዚንምን በእንተ

መንግሥተ እግዚአብሔር።

፵፫ ለሌሎችም አገሮች የእግዚአ

ብሔርን መንግሥት ነገር ላስ

ተምራቸው ይገባኛል።

እስመ እንበይነዝ ተፈናኩ።

ስለዚህ ተልኬአለሁና።

፵፬ ወደሰብክ በምክራብተ ገሊላ

ዘንተ ከሉ ቃለ።

፵፬ በገሊላ ሳለ በምክራብተም ያ

ስተምር ነበር።

ዘከመ አኅዙ በተአምር ብዙ
ኃነ ዓሣ።

ምዕራፍ ፭።

፩ ወሀለዉ ኅቤሁ ሰብክ ብዙኃን

፩ ብዙ ሰዎችም ከሱ ዘንድ ነበሩ፤

ወያጸምዑ ቃለ እግዚአብሔር

የእግዚአብሔርንም ቃል ይሰ

ሙ ነበር።

ወውእቱስ ይቀውም መንገል

ሐይቀ ባሕረ ጌንሴሬፕ።

እሱም በጌንሴሬፕ ባሕር ወደ

ብ አጠገብ ቁሞ ነበር።

፪ ወርአየ ክልኒተ አሕማረ ኅ

በ ውእቱ ሐይቀ ቅውግን።

ግቲ ፱፣፻፱፡ግር ፩፣፻፺።

፪ በዚያ ወደብ ሁለት መርከቦ

ች አገኘ።

ወወረዱ እምውእቶን አኅማ

ር መሠግራን ይጎጽቡ መሣገ

ሪሆሙ።

ወንጌል ዘሉቃስ።

ዓሳ አጥማጆች መረባቸውን ሊያጥቡ ከመርከቦች ወርደው ነበር።

ወዳርገ ውስተ አሐቲ ሐመር እምኔሆን፤

ባንዲቱ መርከብ ተጫነ።

ወይእቲኒ እንተ ስምዖን።

ያችም የስምዖን ናት።

ወይቤሉ ከመ ያርገቃ ሕተ እምነ ምድር ከመ ይንበር ዲ ቤሃ ወይምሐር።

ከምድር ጥቂት ፈቀቅ ያደር ጋት ዘንድ ግፋልኝ አለው።

ሐተታ ጌታ የተቀመጠበት የጽድቅ የወንጌል። ያልተቀመጠ ባት የአረት የኃጢአት ምዕሌ ወነበረ ውስተ ሐመር ወመሐ ሮሙ ለሕዝብ።

ከመርከቡ ተቀምጦ ሕዝቡን አስተማራቸው።

ወሶበ አርመመ ይቤሉ ለስምዖን ያእትቱ መንገል ዕመቀ ባሕር ወያውርዱ መሣግሪሆሙ ጉባዔውን ከፈጸመ በኋላ ስምዖንን መረባቸውን ወደባሕር ጣሉ አለው።

ወአውሥኦ ስምዖን።

ስምዖን መለሰ።

ወይቤሉ ሊቅ ሠራሕነ ዙላ ሌሊተ ኣንዘ ናወርድ መሣግሪነ መምሕር ሆይ መረባችንን ስንጥል ሌሊቱን ሁሉ ደክምን ወአልቦ ዘአኃዝነ። ያገኘ ነው የለም ወባሕቱ እመ ል አዘዝክን ናወርድ መሣግሪነ።

አንተ ግን ብታዘን አይሆንም አንልም አለው። ፍቅረ ቢጽን ትሕትናን አስተምሯቸው ነበርና።

ወገቢሮሙ ከማሁ ተአፃዙ ብ

ዙኃት ዓሣት ፈድፋድ።

መረባቸውንም ባወረዱ ጊዜ እጅግ ብዙ ዓሣት ተያዙ።

እስከ ይትበተክ መሣግሪሆሙ መረባቸው እስኪ ቆረጥ ድረስ

ወጸውአዎሙ ለቢጸሙ እለ ውስተ ካልዕ ሐመር ከመ ይምጽኡ ይርድእዎሙ።

በሌላ መርከብ ያሉ ወንድሞ ቻቸውን አዋጡን እርዱን ብለው ጠርዋቸው።

ወመጽኡ ወመልኡ ክልኢሆን አሕማረ።

መጥተው ሁለቱን መርከብ መሉ።

እስከ ይሠጠማ።

መርከቦቹ እስኪ ሠጥሙ።

ወርዕዮ ስምዖን ጴጥሮስ አስተብረክ ወሰገደ ኃበ እገሪሁ ለእግዚእ ኢየሱስ።

ስምዖን ጴጥሮስ ይህን ባየ ጊዜ ከጌታ ጫማ ወድቆ ሰገደ ወይቤሉ ኀድገኒ አስተበቀኝክ እግዚአ።

አቤቱ ታሰናብተኝ ዘንድ እማ ልድሀለሁ።

ወሐር እምኔየ።

ከኔ ራቅ።

እስመ ብእሲ ኃጥእ አነ።

ካንተ ጋራ መኖር የማይገባኝ ኃጥእ ነኝና።

በአንተ ተጸውዖቶሙ ለሐዋርያት ቀዳማውያን።

እስመ አኃዘ ድንጋጌ ወፍርሃት ድንጋጤ አድርቦታፊና። ሐተታ በባሕር ያለውን መርምሮ ያወቀ ኃጢአቱን መርምሮ አውቆ እንደምን ይፈርድብኝ ይሆን ብሎ።

ወዙሉሙ እለ ምስሌሁ ደን ገጹ በአንተ ዓሣት ዘተሠግሩ ከሱ ጋራም የነበሩት ሁሉ ስለተያዙ ዓሣት ደንገጠው ነበር ወከማሁ ያዕቆብኒ ወዮሐንስ ደቂቀ ዘብደዎስ አእርከቲሁ ለጴጥሮስ።

የስምዖን ወዳጆቹ የዘብደዎስ ልጆች ያዕቆብና ዮሐንስም እንደሱ ደንገጠው ነበር።

ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ለስምዖን ኢትፋራህ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስምዖንን አትፋራ አይዘህ።

እምደእዚሰ ሰብአ ታሢግር።

ከንግዲህስ ወዲህ ሰው የምታጠምድ የምታስተምር ትሆናለህ አለው።

ወአውዕኡ አሕማሪሆሙ ውስተ ምድር።

መርከቦቻቸውን ከየብስ አውጥተው።

ወኃደጉ ዙሉ ወተለውዎ።

ሁሉን ትተው ለጊዜው በእግር ተከተሉት ፍጻሜው በግብር መሰሉት ማቴዎስ ከባሕር ተጠሩ ይላል ሉቃስ ከወደብ ተጠሩ አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ነገር እንደ ማቴዎስ ነው ሉቃስ እንዲህ ማለቱ ወደቡ አያይዞ ከባሕር የሚያደርስ ስለሆነ። እንደም ነገር እንደ ሉቃስ ነው ከወደብ ተጠርተዋል ወወዓሉ ኃቤሁ እስከ አሠርቱ ሰዓት እንዲል ሲማሩ ውለው ተመልሰዋል ሁለተኛ እንደ ማቴዎስ ከባሕር ተጠርተዋል የፈተኛውን ሉቃስ የኋለኛውን ማቴዎስ ጻፉ ነገር

የሉቃስ ወንጌል ።

እንደ ሉቃስ ነው። ጌታ ያልተቀመጠበት መርከብ የኦሬት የኃጢአት። ጌታ የተቀመጠበት መርከብ የጽድቅ የወንጌል ምሳሌ።

በከመ አሕየምም ኢየሱስ ለ ለምጻዊ ወለመጸጉሶ።

፲፪ ወኮነ እንደ ሀሉ ውስተ አሐቲ ሀገር መጽሐ ብሔሊ ዘለምጽ ዙለንታሁ። ማቴ ፳፻፲፱ ርፍ

፲፪ ባንድ አገር ተቀምጦ ሳለ ሁ ለንተናውን ለምጽ የያዘው ሰው መጣ።

ወሰባ ርእዮ ለእግዚአ ኢየሱስ ሰገደ በገጹ ወአስተብ ቀሩ።

ጌታን በየው ጊዜም ግንባሩን መሬት አስነክቶ ማለደው። ወይቤሉ እግዚአ እመሰ ፈቀድክ ትክል አንጽሐት። አቤቱ ከወደድክስ እኔን ማዳን ይቻልሃል አለው።

፲፫ ወሰፍሐ እዴሁ ወገሠሦ።

፲፫ እጁን ዘርግቶ ዳሰሰው።

ወይቤሉ አፈቀድ ንጻሕ። መዳንህን እወዳለሁ ዳን አለው። ወኃደኝ ለምጽ ሰቤሃ። ያንጊዜውንም የለምጹ ደዌ ተወው።

፲፪ ወአዘዙ ወከልዮ ኢይንግር ወ ኢለመኑሂ ወይቤሉ ሑር አፍትን ርእሰክ ለካህን። ዘሌ ፲፪ ፩።

፲፪ ራስህን ለካህን አስመርምር። ወአብሰ መባእክ በእንተ ዘንጸ ሕክ በከመ አዘዘ ሙሴ። ከለምጽሕ ስለ ዳንክ ሙሴ እንዲዘ መባእኑን ስጥ እንጂ ለ ግንም ለማን አትናገር አለው።

ከመ ይኩን ስምዓ ሳዕሊሆሙ ምስክር ሊሆንባቸው።

፲፭ ወተሰምዓ ነገሩ ፈድፋደ።

፲፭ ነገሩም ፈጽሞ ተሰማ።

ወመጽኡ ጎቤሁ ብዙኃን ሰብእ ይስምዕዎ።

ብዙ ሰዎችም ሊሰሙት ወደ ሱ መጡ።

ወይትፈወሱ እምደዌሆሙ። ከደዌያቸውም ይፈወሱ ዘንድ።

፲፮ ወውአቱሰ ይወፅእ ገዳመ ወ ይጸሊ በሆዩ።

፲፮ እሱ ግን ወደ ገዳም ወጥቶ ይጸልይ ነበር።

፲፯ ወእምዝ ኮነ በአሐቲ ዕለት እመዋዕል እንደ ሀሉ ይሚህር ሙ ወይነብሩ ፈሪሳውያን ወ ሊቀናተ ኦሬት እለ መጽኡ እምገሊላ ወእምዙሉ አህጉረ ይሁዳ ወእምኢየሩሳሌም።

፲፱ ከዕለታትም ባንድ ቀን ከኢየሩሳሌምና ከገሊላ ከየሀገሩም ሁሉ የመጡ የኦሬት መምሕራንና ፈሪሳውያን ከዚያ ተቀምጠው ሳሉ ያስተምር ነበር። ወኃይለ እግዚአብሔር ውእቱ በዘይፈውሰ።

በሚፈውሳቸውም ገንዘብ ይፈውሳቸው ዘንድ የእግዚአብሔር ኃይል ነበር።

፲፳ ወአምጽኡ ጎቤሁ ብሔሌ መፃጉዓ እንደ ይወርሙ ፀቱ ዕድሜ በግራት። ማቴ ፱ ፪። ማር ፪፫ ፩።

፲፳ አንድ ሽባ አራት ሰዎች ባልጋ ተሸክመው አመጡት። ወፈቀዱ ያብእም ጎቤሁ ይፈውሱ።

ሊያደኑው ወደሱ ያቀርቡት ዘንድ ወደደ።

፲፱ ወኃጥኡ እንተ ጎበ ያበውዕ

ም ጎበ እግዚአ ኢየሱስ እስመ ጽፋት ሰብእ።

፲፱ ሰው ስለበዛ እንደሚያገቡት አጡ።

ወግርጉ ናሕሰ ወነሠቱ ጠፈረ ወአውረድም ምስለ ዓራት ውስተ ቤት።

ከሰገነት ላይ ወጥተው ጠፈሩን አፍርሰው ከናልጋው አውርደው ከቤት አገቡት።

ቅድሚኑ ለእግዚአ ኢየሱስ። ጌታ ካለበት።

፳ ወርእዮ ሃይማኖቶሙ ወይቤሉ ለውእቱ ብሔሊ ድውይ ተኃድገ ለክ ኃጢአትክ።

፳ ሃይማኖታቸውን አይቶ ያነን የታመመ ሰው ኃጢአትህ ተሠርዮልሃል አለው።

፳፩ ወአጎዙ የጎልዮ ጸሐፍት ወ ፈሪሳውያን ወይቤሉ ምንትኩዝንቱ ዘይነብብ ጽርፈተ።

፳፩ ጸሐፍት ፈሪሳውያን እስበው ይህ ስድብ የሚናገር ማነው። መኑ ዘይክል ኃዲገ ኃጢአት ዘእንበለ ፩ እግዚአብሔር ባሕቲቱ።

ከብቻው ካንድ እግዚአብሔር በቀር ኃጢአት ማስተሥረይ የሚቻለው ማነው አሉ።

፳፪ ወአእመርሙ እግዚአ ኢየሱስ ዘይሄልዩ ወይቤሉሙ ምንተ እኩዩ ተሐልዩ በልብክሙ።

፳፪ ጌታም የሚያስቡትን አውቆ ባቸው በልባችሁ ለምን ክፋታስባላችሁ።

፳፫ ምንት ይቀልል እምብሂለ ተኃድክ ለክ ኃጢአትክ ወእምብሂለ ተንሥእ ወፁር ዓራት ከ ወሑር።

፳፫ ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ

ወንጌል ዘሉቃስ።

ሂድ ከማለትና ኃጢአትህ ተሠረደህ ከማለት ግን ይቀላል አላቸው።

፳፮ ከመታለምሩ ወትላብዉ ከመብውህ ሉቀስ ለወልድ እንላለ እመሕይወ ይገድግ ኃጢአት በዲስ ምድር።

፳፯ ለሰው ልጅ ኃጢአት ግስተ ሥረዶ እንዲገባው ታውቁ ህንድ።

ወይሴሉ ለውለቱ ድውይ ለከእብላክ ተንሥኦ ወንሣኦ ግራተክ ወለቱ ቤተክ።

ያን ድውይ ተንሥተህ አልጋህን ተሸከመህ ወደቤትህ ሂድ አለው።

፳፰ ወተንሥኦ ሰቢሃ ወነሥኦ ግራቱ ዘዲቤህ ይላክብ በቅድሚያው ወለተወ ቤቱ እንዘ ይላብሉ ለእግዚአብሔር።

፳፱ ፈጥኖ ተንሥቶ የተኖበትን አልጋ ተሸከሞ እግዚአብሔርን እያመሰገነ በፈታቸው ሂድ።

፴፩ ወደንገዲ ዘሉሙ።

፴፪ ሁሉም ደነገጡ።

ወአእኩትም ለእግዚአብሔር። እግዚአብሔርንም አመሰገኑ። ወፈርሁ ብዙኃ።

ፈጽመው ፈሩ።

ወይሴሉ ርኢን መንከረ የምዛሬ ድንቅ ነገር አየን አሉ።

በእንተ ተሐርዮቱ ለሌዊ።

፴፫ ወአምዝ ወዲኦ እምሆኖ ርዕየብአሴ መጽብሐዊ ዘሰሙ ሌዊ እንዘ ይነበር ጎበ ምጽባሕ ግቲ ዘ ዘ ግር ዘ ፲፪።

፴፬ ከዚህ በኋላ ከዚያ ወጥቶ ሲሂድ ሌዊ የግዳል ተፈጭ ከ

መቅረጫው ተቀምጦ አየ። ወይሴሉ ትልወኒ። ተከተለኝ አለው።

፴፭ ወኃደገ ዘሉ ወተለም።

፴፮ ሁሉን ትቶ ተከተለው።

፴፯ ወተንሣኦ ነበረ ሉቀስ ግቢየ ምሳሐ በቤቱ።

፴፰ ሌዊም ተንሥቶ በቤቱ ታላቅ ምሳ አቀረበለት።

ወሀላው ሕዝብ ብዙኃን ሰብኦ ምስሌሁ መጽብሐን ወኃጥኦን እሉ ረፈቱ ምስሌሆው።

ከሱ ጋራ ለምሳ የተቀመጡ ብዙ ሰዎች መጽብሐንና ኃጥ እንም ነበሩ።

ወባዕዳንኒ ብዙኃን ምስሌሆሙ ሌሎችም ብዙ ሰዎች።

፴ ወአንጉርጉሩ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ሳሰሌሁ።

፴፩ ጸሐፍት ፈሪሳውያንም በሉተቀጡ።

ወይሴላምሙ ለአርዳኢሁ ለምንት ትበልዑ ወትሰትዩ ምስሉ ኃጥኦን ወመጽብሐን።

ደቀ መዛሙርቱን ከቀረሙች ጋራ ለምን ትበላላችሁ ትጠጣላችሁ አሏቸው። ሐቲታ ግቲዎስ ለምንት ይበልእ ሊቅክሙ አሏቸው ይላል ከዚህ ሉቃስ ለምንት ትበልዑ አሏቸው አለ። እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ነገር እንደ ግቲዎስ መምራችሁ ከመጽብሐን ጋራ ለምን ይበላል ብለዋቸዋል ሳይመልሱ ዝም ቢሉ እሱስ ሥርዓት አፍራሽ ነው እናንተ ለምን ትበላላችሁ ብለዋቸዋል። አንድም እንደሉቃስ ለምን ትበላላችሁ ብለው መደቀዋቸዋል። ዝም አሉ እናን

ተስ ለላዋቆች ናችሁ፤ እኔ አዋቂ ነኝ የግዳው ያለምን ይበላል ብለዋቸዋል የፈተኛውን ግቲዎስ የኋለኛውን ሉቃስ ጻፉ።

፴፩ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም መለሰ።

ወይሴሉሙ ሕሙግን ይፈቅድ ም ለግቃቤ ሥራዬ።

ባለመድኃኒትን ድውያን ይጅታል።

ወአኩ ጥዑያን።

ጤነኞች ግን አይጅቱም።

፴፪ ኢመጸእኩ እጸውቅ ጸድቃ።

፴፫ ጸድቃንን ለጠራ አልመጣሁም።

አላ ኃጥኦን ለንበሐ።

ኃጥኦንን ወደ ንበሐ ለጠራ ነው እንኚ።

፴፬ ወይሴላም ለምንት አርዳኢሁ ለዮሐንስ ጽቶቀ ይጸውሙ።

፴፭ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርቱ ብዙ ይጸግሱ።

ወጸሎተ ይንብሩ።

ጸሎትም ይጸልያሉ።

ወከግሁ እለኒ ፈሪሳውያን።

እንደዚሁ የፈሪሳውያንም ደቀ መዛሙርት ይጸግሉ።

ወአርዳኢክሰ እሊኦክ ይበልፅ ወይሰትዩ።

ያንተ ደቀ መዛሙርት ግን ለምን ይበላሉ ይጠጣሉ አሉት

፴፮ ወይሴሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢይክሉ ደቂቁ ለመርግዊ ጸዊ መ እንዘ ሀሉ መርግዊ ሦስሌሆሙ።

፴፯ ሙሽራ ከላቸው ጋራ ሳለ የሙሽራ ግዜዎች መጽም አይቻላቸውም።

፴፰ ወባሕቱ ይመጽኦ መዋዕል አ

የሉቃስ ወንጌል።

። ይነሥለም ለመርግዊ እም
ኃሮ።

፳፮ ነገር ግን ሙሽረው ከነሱ የ
ግሊደባት ጊዜ ይመጣል።
ወያኔት አግረ ይጸውሙ።
ያንጊዜ ይጸግሉ።

፳፯ ወይሴሎሙ ምሳሌ፤

፳፰ በምሳሌ ነገራቸው፤

አልባ ዘይመቅብ ግምድ ደርገ
ሃ ልብሰው ውስተ ሰጠት ብሉይ
ያዲስ ልብሰ ቁራጭ ባረጀ ል
ብስ የግጠትም ያለም፤
ወእመ አኮሳ ይመጥጦ ሐዲስ
ለብሉይ።

ያለዚያ ግን አዲሱ አርጊውን
ይተደዋል።

ወኢየሐሪ ምስለ ብሉይ ወኢ
ይሰነሐው፤ አይሰግግውም

፳፱ ወአልባ ዘይወዱ ወይነ ሐዲስ
ውስተ ዝቅ ብሉይ።

፳፻ ጉሽ ጠጅ ባዲስ ራዋት የግ
ሾም ያለም።

ወእመ አኮሳ ዝቅሂ ይነቅዕ።
ያለዚያ ራዋቱ ይተደዳል።

ወይኑሂ ይትከፃው።

ወይኑም ይፈላል።

ወዝቅሂ ይትጋጉል።

ራዋቱም ይተደዳል።

፳፻፱ ወሐወይንስ ሐዲስ ውስተ ዝቅ
ሐዲስ ይወድደዎ።

፳፻፲ ጉሹን ጠጅ ግን ባዲስ ራዋት
ይሾሙታል።

ወይትገተቡ በበይናቲሆሙ።

እርስ በርሳቸውም ይጠባበቃሉ

፳፻፲ ወአልባ ዘይሰቲ ጸኢፈ ሐዲ
ስ እንዘ ይፈቅድ ከራግ።

፳፻፲፱ ጥሩ ጠጅ ሊጠጣ ወዶ ላለ ጉሽ
ጠጅ የግጠጣ ያለም።

እስመ ይኒይስ ከራግ አ
ምሐዲስ።

ከጉሹ ጥሩው ይሸላል፤ እን
ደዚህም ሁሉ ወንጌልን ሊግ
ር ወዶ ሳለ አሪትን የግግር
የለም እስመ ይኒይስ፤ ከአሪት
ወንጌል ትበልጣለችና። ሐተታ
ጉሽ ጠጅ አላት አሪትን ይህ
ጉሽ ጠጅ ሲጠጡት ለጊዜው
ይስ ያሰኛል ከሆድ ገብቶ አ
ይሰግግም ሲጠጡት ደስ አ
ንዲያሰኝ፤ አሪትም ለእመ ንቀ
ብስ አሪትክ ትበልዕ ከራግ ከ
ራግክ ወይሰፍኖ ግንብብተ ወ
ይንክ ወትሬኢ ውሉደ ውሉድ
ከ እስከ ሣልስ ወራብዕ ትው
ልድ ስትል ደስ ታሰኛለች፤
ጉሽ ጠጅ ከሆድ ገብቶ እን
ዳይሰግግ አሪትም በዋት ጊ
ዜ ከርደተ ገሃነም አታድንም
ና፤ ጥሩ ጠጅ አላት ወንጌል
ን፤ ጥሩ ጠጅ ሲጠጡት ይከብ
ዳል ይገርግል ከሆድ ከገባ
በኋላ ገብቶ ይሰግግል። ወንጌ
ልም ለዘሂ ጸፍኦክ ሙልታሕ
ቲክ እንተ የግን ግጥ ሉቱ
ካልዕታሂ ወለዘሂ ይፈቅድ ይት
ፃገልክ ሙልበስክ ሳድግ ሉቱ
ከግንካሂ ወለዘሂ አበጠክ ጃዶም
ዕራፈ ሐር ምስሌሁ ወሐበጽሕ
ሉቱ ጃኢ ምዕራፈ ስትል ትገ
ርግለች ከሆድ ከገባ በኋላ እን
ዳይሰግግ ርደተ ገሃነም የለባትም
ና። እንድም አልባ ዘይሰቲ ከራ
ግ እንዘ ይፈቅድ ጸዕፈ። እፍለ
ኛውን ሊጠጣ ወዶ ሳለ መጻ
ጻ የግጠጣ የለም። እስመ ይ
ብል ይኒይስ ሐዲስ እምነ ከ
ራግ፤ ከሙጻጻ አፍለኛው ይሸላ
ል ይላል። እንደዚህም ሁሉ ወ
ንጌልን ሊግር ወዶ ሳለ አሪት
ን የግግር የለም ዘአሪት

ወንጌል ትበልጣለች ይላልና
አሪትን ሙጻጻ አላት አስቀድግ
ተሠርታለችና ወንጌልን አፍለ
ኛ አላት በኋላ ተሰርታለችና።

ዘከመ ተናገረ ኢየሱስ በእን
ተ ሰዊት ወዕለተ ሳንበት።

ምዕራፍ ፩

፩ ወእምዝ ካዕቢ ወረረ እግዚአ
ኢየሱስ ግዕዝለ ገራውህ በሰ
ንበት።

፩ ከዚህ በኋላ ጌታችን ኢየሱስ
ክርስቶስ በሰንበት በርሻ መካ
ክል ሄደ።

ወመሐጢ አርዳኢሁ ሰዊተ ወ
ሐሰዩ በእደዊሆሙ ወበልዑ።
ደቀ መዛሙርቱ እሸት እየቆ
ረጡ እያቹ ይበሉ ጀመር።

፪ ወይበልዎሙ ፈሪሳውያን ለም
ንትኑ ትገብሩ ዘኢይከውን ለ
ገቢር በሰንበት።

፪ ፈሪሳውያን በሰንበት ለመሥ
ራት የግደገባ ሥራ ለምን ትስ
ራላችሁ አሏቸው።

ሐተታ። ግቲዎስ ርኢ ዘይገብ
ሩ አርዳኢክ ብለው ጠየቁት
ይላል። ሉታስ ለምንት ትገብ
ሩ አሏቸው አለ። እንደምንነ
ው አይለያይም ቢሉ አይለያ
ይም። ነገር እንደ ግቲዎስ ነው
ርኢ ዘይገብሩ አርዳኢክ ብለ
ው ጠየቀውታል። ዝም አላቸ
ው ለምንት ትገብሩ ብለው አ
ነሱን ጠይቀዋቸዋል። የፈተኛ
ውን ግቲዎስ የኋለኛውን ሉ
ታስ ጽፈዋል። እንድም ነገር
እንደ ሉታስ ነው። ለምንት ት
ገብሩ ብለው እነሱን ጠይቀዋ
ቸዋል። ዝም ቢሏቸው ባይመ

ፀንጌል ዘሉቃስ ።

፫ ልሱላቸው ርኢ ዘይገብሩ ብ
ለው እሱን ጠይቀውታል እሱ
ይመልስላቸዋል ።
፫ ወእውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ።
፫ ጌታም መለሰ ።
ወይቤሉሙ ኢያንቡባከሙኑ ዘ
ገብረ ጻዊት አመ ርንበ ።
ጻዊት በተራብ ጊዜ ያደረገው
ን አላነበባችሁምን ።
ውእተሂ እርሱም ።
ወእለ ምስሌሁ ።
ከሱም ጋራ ያሉት
ዘከመ ቦኦ ቤተ እግዚአብሔር
ወነሥዓ ጎብስተ ቀርባን ።
፫ ከቤተ እግዚአብሔር ገብቶ የ
ሚሠሩትን መሥዋዕት እንደ
ወሰደ ።
ወበልዓ ውእቱኒ ።
እሱም እንደ በላ ።
ወወሀይሙ ለእለ ምስሌሁ ዘኢ
ይከውኖሙ ለበሊዕ ።
ከሱም ጋራ ላሉ ለመብላት የ
ማይገባቸውን እንደሰማቸው ።
ዘእንበለ ለካህናት ለባሕቲቶሙ
ለካህናት ብቻ ይገባቸዋል እ
ንጂ ።
፫ ወይቤሉሙ እግዚእ ውእቱ ለ
ሰንበት ወልደ እንለ እመ ሕ
ያው ።
፫ የሰንበት ጌታዋም ወልደ እን
ለ እመሕያው ክርስቶስ ነው
አላቸው ።
ዘከመ ፈወሶ ኢየሱስ ለዘየብ
ሰት እደሁ ።
፫ ወእምዝ በክልዕት ሰንበት በ
አ ምዝራብ ወመሀርሙ ።
፫ ከዚህ በኋላ በሁለተኛው ሰን
በት ከምዝራብ ገብቶ አስተ
ማረቸው ።

፫ ወሀሉ ብእሲ ዘየብሰት እደሁ
እንተ የማን ።
፫ ቀኝ እጁ የሰለለች ሰው ነበር
ወይትዓቀብዎ ጸሐፍት ወፈረ
ሳውያን ለእመ ይፈውሶ በሰ
ንበት ።
፫ ጸሐፍት ፈረሳውያን በሰንበት
ይፈውሰው እንደሆነ ብለው
ይጠባበቁት ነበር ።
ከመ ይረከቡ ምክንያተ በዘያ
በተዋድደዎ ።
በሚያጣሉት ገንዘብ ያጣሉት ዘ
ንድ ምክንያት ያገኙበት ዘንድ
ወውእቱስ የአምሮሙ ዘይሐ
ልዩ ።
፫ እሱ ግን የሚያበብትን ያውቅ
ባቸው ነበር ።
ወይቤሉ ለውእቱ ብእሲ ተገ
ሥእ ወቁም ማዕከለ ።
ያንንም ሰው አለው ተነሥተ
ህ ቁም ።
ወተንሥኦ ወቆመ ።
ተነሥቶ ቆመ ።
፫ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ
እሴአለክሙ ወምንት ውእቱ
ዘይደሉ ዘይከውን በሰንበት ።
፫ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በ
ሰንበት የሚገባውን እጠይቃ
ችኋለሁ ።
፫ ገቢረ ሠናይኑ አው ገቢረ እ
ከይኑ ።
መልካም መሥራት ነው ። ወ
ይስ ከቶ መሥራት ።
አሕይዎ ነፍስኩ ወሚመ ተቲል
ነፍስ ማኅን ነውን ። ወይስ ነፍ
ስ መገደል ነው የሚገባው
አላቸው ።
፫ ወእርሙ ። ዝም አሉ
ወነጺር ዙሉሙ ፤ መዓት ይቤ
ሉ ለውእቱ ብእሲ በፋሕ እደከ

፫ እነሱንም በመግት አይቶ እጅ
ህን ዘርጋ አለው ።
ወሰፍሐ ። እጁን ዘረጋ ።
ወሐይወት እደሁ ከመ ክልእታ
እንደ ግራዪቱ ሆነች ።
፫ ወእመንቱስ የአብዱ ፈድቶደ
፫ እነሱ ግን እጅግ ተነሱ ።
ወተማከሩ በበይናቲሆሙ ዘከ
መ ይፈስይዎ ለእግዚእ ኢየ
ሱስ ።
ጌታን እንደሚያደርጉት እርስ
በርሳቸው ተማከሩ ።
ዘከመ ሰሙሙ ለ፲ቱ ወ፪ቱ
ሐዋርያት ።
፫ ወእምዝ ከኅ በውለቱ መቀፅ
ል ዓርገ እግዚእ ኢየሱስ ው
ስተ ደብር ይጸሊ ።
፫ በዚያ ወራት ሊጸልይ ወደ ተ
ራራ ወጣ ።
ወያሌሊ በጸሎት ጎበ እግዚ
አብሔር ።
ያስተበቀሩ ሲል ነው ። ወደ እ
ግዚአብሔር በመጸልይ ይተጋ
ዘንድ ።
፫ ወጸቢሐ ጸውዖሙ ለአርዳኢሁ
ማቴ ፲፩፣ ማር ፫፣ ፲፫ ።
፫ በነጋም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ
ን ጠራቸው ።
ወኃረየ እምውስቲቶሙ አሠ
ርተ ወክልኢተ ወሰሙሎ ሐ
ዋርያት ።
ከነሱም አሥራ ሁለቱን መር
ሎ ሐዋርያት አላቸው ።
፫ ስምዖን ዘተሰምየ ኢፕሮስ ።
፫ ኢፕሮስ የተባለ ስምዖን ።
ወእንድርያስ እኑሁ ።
ወንድሙ እንድርያስ
ወያዕቀብ ። ያዕቀብም ።

የሉቃስ ወንጌል።

ወዮሐንስ። የሐንስም
ወረራጸሰ። ረራጸሰም
ወበርተሉጊዎስ።
በርተሉጊዎስም።
፲፮ ወግቲዎስ። ግቲዎስም
፲፮ ወቶግስ። ቶግስም
ወያዕቆብ ወልደ አልፍዮስ።
የአልፍዮስ ልጅ ያዕቆብም።
፲፯ ወስዎንን ተናኢ።
፲፯ ተናኢ የግባለው ስዎንን።
ወይሁዳ ዘያዕቆብ።
የያዕቆብ ወንድም ይሁዳ።
ወይሁዳ አስቆርታዊ ዘአለም
ወዘአግብአ።
ከድቶ ያስያዘው የአስቆርት
ሰው ይሁዳም ናቸው።
፲፮ ወወረደ ምስሌሆው ወቀመ
ውስተ መካን ርጊብ።
፲፮ ከርሳቸው ጋራም ወርዶ በሰፈ
ቦታ ቆመ።
ወብዙኃን ሰብአ እምአርዳኢሁ
ከደቀ መዛሙርቱም ወገን ብዙ
ሰዎች ነበሩ።
ወብዙኃን ጥቀ እምሕዝብ፤
ከሕዝቡም ወገን እጅግ ብዙ
ሰዎች፤
ዘእምነሉ ይሁዳ።
ከይሁዳ አውራጃ ሁሉ የመጡ
ወእምኢየሩሳሌም ወእምኢራ
ልይስ ወኢራላዩ።
ከኢየሩሳሌምና ከኢራላይስ።
ወእምጢርስ ወሲያና አለ መ
ጽኑ ይስዎፅዎ ወይትፈወሱ
እምደጌሆው።
ከጢርስና ከሲያና ሊሰሙት
ከደጃያቸውም ሊፈወሱ የ
መጡ።
፲፰ ወእላሂ አጋንንት እኩያን፤
፲፰ የከተሞች አጋንንት ያደሩባቸው
ዎቻ ይድኑ ነበር፤

፲፱ ወነሉሙ አሕዛብ ይፈቅዱ ይ
ገሥሥዎ።
፲፱ ሕዝቡ ሁሉ ሊዳስሱት ይኹ
ነበር፤
እስመ ኃይል ይወፅእ እምኔሁ
ኃይል ከሱ ትወጣ ነበርና።
ወያሐይምሙ ለነሉሙ፤
ሁሉንም ይፈውሳቸው ነበር።
በእንተ ሰብከት በውስተ ደብ
ር ወበእንተ ብፁዓን።
፳ ወውእቱስ አንሥአ አእይንቲ፤
ሁ ጎበ አርዳኢሁ፤ ግቲ ጅደ፤
፳ እሱ ግን ወደ ደቀ መዛሙር
ቱ ዓይኑን አነሣ፤
ወይሌሉሙ ብፁዓን አንትሙ
ነዳያን።
ድሆች ብፁዓን ናችሁ።
እስመ ለክሙ ይእቲ መንግሥ
ተ እግዚአብሔር።
መንግሥተ ሰግያት የናንት ና
ትና።
፳፩ ብፁዓን እለ ትርጉቡ ይእዚ፤
ግቲ ጅጃ።
ዛሬ የምትራቡ ብፁዓን ናችሁ
፳፪ እስመ ትፀግቡ።
ትፀግባላችሁና።
ብፁዓን እለ ትበክዩ ይእዚ።
ዛሬ የምታለቅሱ የተመሰገና
ችሁ ናችሁ፤
እስመ ትስሕቁ።
ደስ ይላችኋልና።
፳፫ ብፁዓን አንትሙ ሶበ ይጸልኩ
ክሙ ሰብኢ፤
፳፬ እናንተም ሰዎች ቢጠሏችሁ የ
ተመሰገናችሁ ናችሁ።
ወይፈልጡክሙ።
በለይዋችሁ፤
ወይሰድዱክሙ።
ከሀገራችሁ ቢያሰጧችሁ።

ወይደዕሉክሙ። በሰድቧ
ችሁ።
ወያወጽኢ ለክሙ ስመ እኩ
የ በእንተ ወልደ እንላ እመ
ሕያው፤
በወልደ እንላ እመሕያው ክ
ርስቶስ ስለ እመናችሁ ክፋ
ስም ቢያወጡላችሁ።
፳፭ ተፈሥሐ ወተሐሣዩ ይእተ አ
ማረ።
፳፭ በዚያን ጊዜ ደስ ይበላችሁ።
ወእንፈርእኢ፤
ኃሂትም እድርጉ።
እስመ ብዙኃ ፅሂትክሙ በሰ
ማያት።
ዋጋችሁ በሰማይ ብዙ ነውና
እስመ ከግሁ ረሰይምሙ ለነ
ቢያት ቀደምት አበዊሆሙ።
ባባቶቻቸው በነቢያት እንዲህ
ያደርጉ ነበርና።
፳፭ ወበሕቱ አሌ ለክሙ አብዕል
ት። ሲራ ጫጅ አዋ ጃ።
፳፭ እናንተ ባለጽጉች ወዮላችሁ።
እስመ ሰለጥክሙ ትፍሥሕት
ክሙ።
ሐተታ ሉቃስ አጸፋ ይጽፋል
ደስታችሁን ጨርሳችኋልና።
፳፭ አሌ ለክሙ እለ ትጸግቡ ይእ
ዚ። ኢሳ ጄ፭ ፲፫።
፳፭ ዛሬ የምትጸግቡ ወዮላችሁ።
እስመ ትርጉቡ።
ትራባላችሁና።
አሌ ለክሙ እለ ትስሕቁ ይ
እዚ።
ዛሬ የምትስቁ ወዮላችሁ፤
እስመ ትበክዩ ወትላህዉ።
ታለቅሳላችሁና።
፳፭ አሌ ለክሙ ሶበ ሠናዩ ይብል
ሰብአ ላዕልክሙ ወይጃድሱ
ክሙ።

ወንጌል ዘሉቃስ ።

፳፮ ሰው ቢያመስግናችሁ ወዮላችሁ።

እስመ ከግሁ ረሰይዎሙ ለነቢያተ ሐሰት አበዊሆሙ ነቢያተ ሐሰት፤

አባቶቻችሁን ሰላም ሳይኖር ሰላም እያሉ በሐሰት ጉድተዋቸዋልና በሐሰት ቢያመስግኑዋችሁ ወዮላችሁ።

እንደም ለነቢያተ ሐሰት አበዊክሙ ሰው በውዳሴ ከንቱ ቢያመስግናችሁ ወዮላችሁ። ቀድሞ አባቶቻችሁን ነቢያተ ሐሰትን ሕግ መጠበቁ ሳይኖር ሕግ ጠባቶች እያሉ ጉድተዋቸዋልና ሰው በውዳሴ ከንቱ ቢያመስግናችሁ ወዮላችሁ። እንደም ቅጽል አድርገው ነቢያተ ሐሰት አባቶቻችሁን በሐሰት ጉድተዋቸዋልና ሰው በሐሰት ቢያመስግናችሁ ወዮላችሁ።

፳፯ ወለከሙስ እለ ትሰምዑኒ እብለክሙ አፍቅሩ ጸላእተክሙ። ግቴ ፩ ግፅ።

፳፰ ለምትሰሙኝ ለናንተ ግን ጠላታችሁን ውደዱ እላችኋለሁ ወግበሩ ሠናዩ ለእለ ይፃረሩክሙ።

ለሚጠሏችሁም መልካም አድርጉ።

፳፱ ወደኃርዎሙ ለእለ ይረግሙክሙ።

፴፩ የሚረግግችሁን መርቁ። ወጽልዩ ለእለ ይትጋገሉክሙ። ለሚበድሏችሁም ለምኑ።

፴፪ ወለዘሂ ጸፍአከ መልቃሕቲከ ሚጥ ሎቱ ከልዕታሂ። ግቴ ፩ ግፅ ፩ ቆር ፯ ፯።

፴፫ ረትህን ለጸፋህም ሁለተኛውን መልሰላት።

ወለዘሂ ኔሥአከ ልብሰከ ከኝከሂ ኢትክልእ።

መጉናጸፈያህን ለወሰደብህም ቀማሲህን አትንሣው።

፴፬ ለኩሉ ለዘሰለለከ ሀብ።

፴፭ ለለመነህ ሁሉ ስጥ

ወለእመሂ ሄደከ ንዋዩከ ኢትክልዮ።

የሚቀማሕንም አትከልክለው

፴፮ ወበከመ ትፈቅዱ ይግበሩ ለክሙ ሰብእ ከግሁ ግበሩ ሎሙ አንትሙ። ጠቢ ፬ ፲፯ ግቴ ፯ ፲፪

፴፯ ሰው ሊያደርግላችሁ የምትወዱትን እናንተም እንዲህ አድርጉላቸው።

፴፰ ወእመሰ ዳዕሙ ዘአፍቀረክሙ አፍቀርክሙ ምንትኑ ዕሤትክሙ።

፴፱ የወደዳችሁንም ብቻ ከወደዳችሁ ዋጋችሁ ምንድነው። ኃጥአንሂ ዘሰ ይገብሩ።

ይህንስ ኃጥአንም ያደርጉታል

፴፲ ወእመኒ አሠነይክሙ ለእለ ያሤንዩ ለክሙ ምንትኑ እንከ ዕሤትክሙ።

፴፫ መልካም ለሚያደርጉላችሁስ መልካም ብታደርጉ ምንድነው ዋጋችሁ።

ኃጥአንሂ ከግሁስ ይገብሩ።

እንደዚህስ ኃጥአንም ያደርጋሉ

፴፭ ወእመኒ ለቃሕክሙ እምነበዘትሴፈዉ ትትፈደዩ እምኔሁ ምንትኑ እንከ ዕሤትክሙ። ዘጻግ ፲፭ ፳ ግቴ ፩ ግፅ።

፴፭ እንዲመልሱላችሁ ተስፋ ለምታደርጉዋቸው የምታበድሩ ከሆነ ዋጋችሁ ምንድነው፤

እስመ ኃጥአንሂ ይላቅሕዎሙ ለኃጥአን ከመ ይትፈደደዎሙ ዕሩዩ።

ያበደሩትን ሊወስዱ ኃጥአንም ለኃጥአን ያበድሩዋቸዋልና፤

፴፮ ወይእዚኒ አፍቅሩ ጸላእተክሙ

፴፯ አሁንም ጠላታችሁን ውደዱ ወአሠንዩ ሎሙ፤

መልካም አድርጉላቸው፤

ወለቅሑ እንዘ ኢትሴፈዉ ትትፈደዩ፤

እንከፈላለን ብላችሁ ተስፋ ሳታደርጉ አበድሩ።

ወይከውን ብዙኅ ዕሤትክሙ፤ ዋጋችሁ ብዙ ይሆናልና።

ወትከውት ውሉደ ልዑል።

የልዑልም ልጅ ትሆናላችሁ እስመ ውሉቱ ጌር ላዕለ ጌራን ወላዕለ እኩያን።

እሱ ለክፉውም ለበጎውም ቸር ነውና።

፴፯ ወኩት መሐርያነ ከመ አቡክሙ ሰማያዊ መሐሪ ውሉቱ።

፴፰ ሰማያዊ አባታችሁ ርኅሩኅ እንደሆነ እናንተም የምትፈሩ ሁኑ

፴፯ ኢትኩንኑ። ግቴ ፯ ፩።

፴፯ አትፈራረዱም።

ወኢትትኳነኑ። አትፍረዱም

ኢትግፍዑ። አትበድሉ።

ወኢይግፍዑክሙ።

እይበድሏችሁ፤

ኅድጉ፤ ተዉ

ወየኃድጉ ለክሙ፤

ይተዉላችኋል

፴፰ ሀብ ወይትወሀበክሙ፤ ግቴ ፯ ፩ ግር ፬ ፳፱፤

፴፯ ስሙ ይሰጣችኋል።

መስፈርተ ሠናዩ ንጎኑኃ ወምሉዓ ወዝነዙኃ።

በመልካም መስፈርያ መልተው፤ ንጎኑኃ ይርበብ አድርገው። ምሉዓ መልተው።

ወዝነዙኃ ጠብ ጠብ ሲል፤

ወንጌል ዘሉቃስ።

ከዚህ ቀን ሰዎች የግዴታው ግን
 ሳይመሠርት ቤቱን በምድር
 ላይ የግዴታ ሰውን ይመ
 ስላል።
 ወገኖቻቸው ወሐዶዝት።
 ፈሳሾች ገፋት።
 ወወደቀ ሶቤሃ።
 ያንጊዜውን ወደቀ።
 ወከነ ድቀቱ ዓቢያ።
 መውደቁም ታላቅ ሆነ።
 በእንተ ወዓሊ ዘመስፍን።

ምዕራፍ ፯።

ወፈጸሞ ነገርቶው ቃሉ ለ
 ሕዝብ በእ ቅፍርናሆም።
 ፩ ፩።
 ትምርቱን ለሕዝቡ ነገር ከፈ
 ጸመ በኋላ ወደቅፍርናሆም ገባ
 ወሀሉ አሐዱ ብሔረ መስፍን
 እንደ ሹም ነበር።
 ወገብሩ ይደዋ።
 ባሯው ታሞ ነበር።
 ወአልጸቀ ይመት።
 ሊሞት ቀርቦ ነበር።
 ወከቡር ውለቱ በኅቤቡ።
 ያውም ባለሟሉ ነው።
 ወሰሚያ በእንተ እግዚአ ኢ
 የሱስ ከመ ይመጽእ ለአክ ኅ
 ቤቡ ረበናተ አይሁድ።
 ጌታችን ኢየሱስ እንደ መጣ
 ወሬ በሰማ ጊዜም የአይሁድን
 ሽማግሌዎች ላከ።
 ያስተበቀሳቸው ከመ ይምጸእ ወ
 ያሕዩ ሉቱ ገብሮ።
 ባሯውን እንዲያድንለት ይለ
 ምኑት ዘንድ።
 ወመጽሐ ኅበ እግዚአ ኢየ
 ሱስ ወአስተበቀሳቸው።
 ወደ ጌታ መጥተው ለመኑት።

ወይቤልም ነፃ ፍጡነ ረድ።
 ፈጥነህ ውረድ።
 እስመ ይደልም ትገበር ምስ
 ሌቡ ዘንተ።
 ሉቱ ሲል ነው። ገበር ምስሌን
 እንዲል። ይህን ልታደርግለት
 ይገባዋልና።
 እስመ ያፈቅር ሕዝቡን።
 ወገኖቻችንን ይወዳልና።
 ወምከራበኝ ውለቱ ሐንጸ ለን
 እሱ የጸሎት ቤት ሰርቶል
 ናልና። ሐተታ ካርባ ስምንቱ
 ምከራብ እንዲን ሰርቶላቸዋል
 አንድም አልፎ አልፎ የፈረ
 ሰውን መጥቀም ነው። ግቴዎስ
 ወልዱ ይላል ሉቃስ ገብሩ
 አለ እንደምን ነው አይጣላም
 ቢሉ አይጣላም ነገር፤ እንደ
 ግቴዎስ ነው ልጁ ነው ሉቃስ
 ገብሩ አለ ከቤተ ሰበእ ወል
 ይታልና። እንደም ሉቃስ ገ
 ብሩ ግለቱ ባለግሉ ሲል
 ነው። ኢየሱስ ገብሮ የመሌ ገ
 ብሮ እንዲል። ግቴዎስ እሱ
 ሄዶ ተናገረ ይላል። ሉቃስ ረ
 በናትን ላከ አለ እንደምን ነው
 አይጣላም ቢሉ አይጣላም ነ
 ገር እንደ ግቴዎስ ነው እሱ
 ሄዶ ተናገረል ዝም ቢለው
 ባይመልስለት እንከ ዝም አ
 ለኝ እናንተ ሃዳችሁ ንገሩት
 ቢላቸው ሄደው ተናገረዋልና
 ይህን ተከፍለው ጽፈዋል። እ
 ንድም ነገር እንደ ሉቃስ ሄ
 ዳችሁ ንገሩልኝ ብሎ ሰዲቸ
 ዋል ኋላ ተከትሎ ሄዶ ተናገ
 ሬል ዛሬ አማላጅ የላከ ሰው
 ተከትሎ ሄዶ ነገሩን እንዲና
 ገር ይህን ተከፍለው ጽፈዋል።
 ወሐረ እግዚአ ኢየሱስ ምስ

ሌሆሙ። ግቴ ፩ ፩።
 ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስም
 ከነሱ ጋራ ሄዶ።
 ወአልጸቀ ገበ ቤቱ ለውለቱ
 መስፍን ለአክ አባርክቲሁ ው
 እቱ መስፍን ገቤሁ እንደ ይ
 ብል እግዚአ ኢትላሙ።
 ወደቤቱ ሊገባ በተረገ ጊዜ አ
 ቤቱ አትድከም ብሎ ወላጁ
 ቸን ወደ ጌታ ላከ።
 እስመ ኢየደልወኒ ከመ ተባፅ
 ታሕተ ጠፈረ ቤትየ።
 ከቤቱ ጠፈር በታች ትገባ ዘ
 ንድ አይገባኝምና።
 ወለለየ ኢየደልወኒ እምጸእ
 ገቤክ።
 እኔም ወዳንተ ልመጣ የግይ
 ገባኝ ነኝ።
 ወባሕቱ እዝዝ በቃልክ።
 ነገር ግን በቃልህ እዝዝ።
 ወየሐዩ ተላጌየ።
 ቤላቴናም ይድናልና ለለው።
 እስመ እነሄ ብሔረ መኩንን
 እነ።
 እኔም እንጂ ገዢ ነኝ።
 ወብየ ወግልት።
 ተገዢዎች አሉኝ።
 ወዕብሉ ለዝ ሐር ወየሐውር
 ይህን ሂድ እለዋለሁ ይሂል።
 ወለክልወኒ ነፃ ወይመጽእ።
 ሌላውንም ና እለዋለሁ ይመ
 ጣል።
 ወለገብርየኒ ገበር ከመዝ ወ
 ይገብር።
 ባሯሩንም እንዲህ አድርግ እ
 ለዋለሁ ያደርጋል ለለው።
 ወሰሚያ እግዚአ ኢየሱስ ዘን
 ተ እምኒሁ አንከረ።
 ጌታም ይህን በሰማ ጊዜ አ
 ደነቀ።

የሉቃስ ወንጌል።

ወተመደጦ ይቤሉሙ ለሕ
ዝብ እለ ተለውዎ አግን እ
ብለኩሙ ኢረከብኩ ዘከመዝ
ይትእመን በውስተ እስራኤል
ወደ ግዝተሉትም ተመልሶ
በእስራኤል ዘንድ እንዲህ
ያለ አግኒ አላገኘሁም ብ
ዬ በውነት እነገራችኋለሁ አ
ላዋው።

I ወሐተዎሙ እለ ተፈነወረ ረከ
ብዎ ለወልዱ በዘሐደው።

I የተላኩት በተመለሱ ጊዜ ለ
ጁን ደኖ አገኙት።

II ወበላኒታ ሐረ ሀገረ እንተ
ሰማ ናይን።

II በነጋው ናይን ወደዎትባል አ
ገር ሄደ።

ወሐሩ ምስሌሁ አርዳኦሁ።
ደቀ መዛሙርቱ ተከትለውት
ሄዱ።

ወሕዝብኒ ብዙኀ።
ብዙ ሰዎች ተከትለውት ሄዱ።

III ወበጸሐ ጎበ እንቀጽ ሀገር ና
ሁ ረከበ ተበረ ፅውረ ዘወል
ደ ብሕሊት መበለት።

III ከከተማው በር ሊገበ በተረበ ጊ
ዜ ያንዲት ድኃ ልጅ በቃሬዛ ተ
ሸከመውት ሰዎች አገኘ ተበረ
ፅውረ ምውተ ፅውረ ይላል
አስከራን ቃሬዛ የተሸከሙ ሰ
ዎች አገኘ።

ወወለቁ ጥህድ ለእሙ።
እሱም ለናቱ አንድ ልጅ ነበር።
ወብዙኃን ሰብአ ሀገር ሀለዉ
ምሰሌሃ።

ብዙ ሰዎችም ከዓ ጋራ ነበሩ
II ወሰበ ርእያ እግዚእን መሐራ
ወተግሃላ ላሰሌሃ።

II ጌታም ዳያት ጊዜ አዘነላት ይ
ቅር አላት።

ወይቤላ ኢትብከዱ።
አታልትሽ አላት።
ወቀርበ ወአገዝ ነፍቆ።
ተርበ ቃሬዛውን ያልጋውን
ሸንኮሩን ያዘ ንፍቆ ይላል
ነፍስ የተለየችው አስከራት
ን ያዘ።

II ወቆሙ እለ ይፀውርዎ።

II የተሸከሙት አውደርውት
ቆሙ።

ወይቤሉ ለከ እብሐከ ወሬዛ
ተንሥኦ።

አንተ ጉብዝ ተነሥ አልሃለሁ
አለው።

II ወተንሥኦ ወነበረ ውለቱ
በድን።

II ያም በድን ተነሥቶ ተቀመጠ
ወተናገረ ርቀኝ።

አታንቶ ተናገረ።
ወአወፈዮ ለእሙ።

እሱን ለዓ ሰጠው ይርዳሽ ያጥ
ባሽ ብሎ ወአወፈያ ይላል እሱ
ን ሰጣት አርዳት አጥባት ብሎ።

II ወፈርሁ ከሉሙ። ሉቃ ጳፅ II
II ዮሐ II II።

II ሁሉም ፍርሃት ያዘዋው።
ወሰብሕዎ ለእግዚአብሔር።
እግዚአብሔርን አመሰግኑት
ወይቤሉ ዓቢይ ነቢይ ተንሥ
አ ለነ።

ታላቅ ነቢይ ተነሣልን አሉ።
ወተግሃሉሙ እግዚአብሔር ለ
ሕዝቡ።

እግዚአብሔር ወገኖቹን ይቅ
ር ብሏል።

በእንተ ኢየሱስ ወበእንተ እር
ድፅተ ዮሐንስ መጥኞ።

II ወተሰምኝ ዝንቱ ነገር በኩሉ
በሐውርተ ይሁዳ።

II ይህ ነገር በይዑዳ አገር ሁሉ
ተሰማ።

ወበኩሉ በሐውርተሃ።
ባውራጃዎም ሁሉ።

II ወነገርዎ አርድፅቲሁ ለዮሐ
ንስ ዘንተ ክሉ ነገረ።

II ይህንም ሁሉ ነገር ደቀ መዛ
ሙርቱ ለዮሐንስ ነገሩት።

II ወጸውኝ ዮሐንስ ጸተ እምአር
ዳኢሁ። ግቲ II ጳፅ

II ዮሐንስም ከደተ መዛሙርቱ
ሁለቱን ጠርቶ።

ወለከኩሙ ጎበ እግዚአብሔር
ወደጌታ ላክዋው።

እንዘ ይብል አንተነኦ ዘይመ
ጽእ።

ይመጣል የምንለው አንተ ነህን
ወግጦ በኑ ካልፅ ዘንሴር።
ወይም ተስፋ የምናደርገው ሌ
ላ አለን ብሎ።

II ወበጸሐሙ እለ ለከኩሙ ጎ
ቤሁ ይቤልዎ ዮሐንስ መጥኞ
ቅ ለከከን ወይቤ አንተነኦ ዘ
ይመጽእ ወበኑ ካልፅ ዘንሴር።

II ወደሱ የተላኩትም ሰዎች በደ
ረሱ ጊዜ ይመጣል የምንለው
አንተ ነህ ወይም ሌላ ነው ብሎ
ዮሐንስ ወዳንተ ለከኖል አሉት

II ወፈወሰሙ ለብዙኃን ሰቤሃ እ
ምደፀሆሙ ወእምሕግሞሙ።

II በዚያን ጊዜም ብዙ ሰዎችን
ከጭንቅ ደፂያቸው ፈወሳዋው
ወእምሕጋንንት እኩያን።

ከከፋ አጋንንትም።
ወለብዙኃን ፅውራን ጸገምሙ
ይርአዩ።

ለብዙ ፅውራንም ያዩ ዘንድ
ብርሃንን ሰጣዋው።

II ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ
ኢላ ጳፅ II ጳፅ

ወንጌል ዘሉቃስ።

ጌታዎ ሙለስ፤ ወይቤሉ
ሙሉ ሑሩ ንግርዎ ለዮሐንስ
ዘሰማዕክሙ ወዘርአክሙ፤
አጼ ሂዳችሁ ያዩችሁትን የሰማችሁ
ትን ለዮሐንስ ንገሩት።
ዕውራን ይረዱ።
ዕውራን ያያሉ
ወስቡራን የሐውሩ።
አንካሶችዎ ይሄዳሉ።
ወክለ ለምጽ ይነጽሑ።
ለምጻዎችዎ ይነጽሉ፤
ወጽሙግንሂ ይሰምዱ።
የደነቂሩም ይሰማሉ።
ወምቃታንሂ ይትነሥሉ።
የምቃትም ይነሣሉ።
ወነዳያንሂ ይዘነዉ ወይትፈ
ሥሉ። የተቸገሩትም
ይከብራሉ ይስ ይላቸዋል፤
አ፤ ወብፀ ዕሰ ዘሊይትዓቀፍ ብዩ።
አ፤ በኔም የግድግዳጠር የተመሰ
ንነ ነው።

ዘክመ ወደሰ ኢየሱስ ለዮሐ
ንስ መጥምቅ።

አጼ ወኃሊርሙ አርዳኢሁ ለዮሐ
ንስ አኅዘ ይበሉሙ ለሕዝ
ብ በእንተ የሐንስ መጥምቅ።
አጼ የዮሐንስ መልክተኞች በሂዳ
ጊዜ የዮሐንስ መጥምቅን ነገ
ር ለሕዝቡ ይነግራቸው ጀመረ
ምንተኑመ ወጸእክሙ ገዳመ
ትርአዩ።
በምድረ በዳ ምን ልታዩ ወጥ
ታችኋል።
ብርዓት ዘይትሐወስ እምነሩስ፤
ነሩስ የሚያንቀሳቅሰው ሸንበ
ቆን ነው፤
አጼ ወምንተኑመ ወጸእክሙ ትርአዩ
አጼ ነገር ገን ምን ልታዩ ወጥታ
ችኋል

ብእሴት ዘርሱይ በቀጠንተ አ
ልባስ።
ቀጭን ልብስ የለባስ ሰውን ል
ታዩ ወጥታችኋል።
ናሁ እለስ ርሱያን በአልባስ ከ
ብር ውስተ አብያተ ነገሥተ
ሀለጢ፤
የክብር ልብስ የለባሉ ገን እን
ደሆነ ከነገሥታት ቤት አሉ፤
አጼ ወምንተኑመ ወጸእክሙ ትር
አዩ።
አጼ ወደስ ምን ልታዩ ወጥታችኋል
ነቢየት ነቢያን ነው።
እወ እብለክሙ የግቢ እምነቢይ
አምን ከነቢይ ይበልጣል ብዩ
እነግራችኋለሁ።
አጼ ዝንቱ ውእቱ ዘበእንቲለሁ ተ
ጽሕፈ ናሁ እን እፈትመልአ
ኪየ ቅድመ ገጽክ ዘይጸይሕ ና
ናተክ በቅድሚክሙ። ሚል ፤ ሕ
ማቲ ፤ ሕ ፤ ማር ፤ ሕ ።
አጼ መንገድህን በፈትህ የሚጠር
ግ መልክተኞቹን በፈትህ እል
ካለሁ ተብሎ የተነገረለት ይህ
ነው።
አጼ አማን እብለክሙ ኢይትነማእ
እምትውልደ እንስት ዘየግቢ
እምዮሐንስ መጥምቅ ወኢመ
ኑሂ።
አጼ ከሊቶች ከሚወለዱ ወገን ከዮ
ሐንስ የሚበልጥ ግንም ግን
እንደሌለ በውነት እነግራችኋ
ለሁ፤
አጼ ወበመንግሥተ ሰማያትስ ዘይ
ንዕሶ የግብዩ።
አጼ በመንግሥተ ሰማያት ገን ታ
ናሹ ከሱ ይበልጣል፤
ወሰሚያሙ ዘሉሙ ሕዝብ ወ
መጽብሐን አጽደቅዎ ለእግዚ
አብሔር።

ሕዝቡ ሁሉ ቀራጮችዎ ነገሩን
ሰምተው እውነት ነው እሉ።
እስመ ተጠምቁ ጥምቀተ ዮ
ሐንስ፤
በዮሐንስ ጥምቀት ተጠምተው
ነበረና፤
አጼ ወፈሪሳውያንስ ወጸሐፍተ ሕግ
ዓለጢ ትእዛዝ እግዚአብሔር።
አጼ ፈሪሳውያንና የሕግ ጸሐፊዎች
ገን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ
አፈረሱ።
እስመ ኢተጠምቁ በገዢሁ።
በሱ ዘንድ አልተጠመቁምና።
አጼ በምንት አስተማሰሉሙ ለሰብ
አ ዛቲ ትውልድ፤ ማቲ ፤ ሕ ፤ ፤
አጼ የዜችን ትውልድ ሰዎች በምን
እመስላቸዋለሁ፤
ወመኑ ይመስሉ።
ማንን ይመስላሉ፤
አጼ ይመስሉ ደቂቀ እለ ይነባሩ
ውስተ ምስያጥ።
አጼ በገበያው ተቀምጠው።
ወይጸውፁ ቢጸሙ።
ባልንጀርቻቸውን ጠርተው፤
ወይቤልዎሙ ኃለይን ለክሙ
ወኢዘፈንክሙ።
የዘፈን ዜማ ቀንቀንላችሁ አ
ልዘፈናችሁም።
አስቀቀውነሂ ለክሙ ወኢበክ
ይክሙ።
እለቀስንላችሁ እላለተላችሁም
የሚሉ ብላቴናችን ይመስላሉ
አጼ እስመ መጽአ ዮሐንስ መጥም
ቅ ኢይበልእ እክለ ወኢይሰቲ
ወይነ። ማቲ ፤ ሕ ፤ ማር ፤ ሕ ፤
አጼ ዮሐንስ መጥምቅ እህል ሳይ
በላ ጠጅ ሳይጠጣ መጥቷልና
ወትቤልዎ ጋኔን ዮቱ፤
ጋኔን እድርበታል አላቸሁት፤
አጼ ወመጽአ ወልደ እግሉ እመሕ

የሉቃስ ወንጌል ፡

ያው ይበልህ ወይሰቲ ፡
፳፮ ወልድ እንሰ እመሕያው ክር
ስቶስ ጥን እየበላ እየጠጣ መጣ
ወትቤሉ ነዋ ብእሲ በላሊ ወ
ሲታዩ ወይን ፡

እነሆ የግብላ ጠጅኖ የግጠ
ጣ ሰው ፡

እርክ መጽብሐን ወኃቀለን ፡
የቀረጡችና የኃጥለን ወዳጅ
አላችሁት ፡

፳፯ ወደድቀት ጥበብ እምሁሉ ው
ሉዳ ፡

፳፰ ጥቂብ ወልድ ከልጆችዋ ሁሉ
ይልቅ ከበረች ፡

በእንተ ረሪሳዊ ወኃጥሶት ብ
እሲት ፤

ወእንዘ ሀሉ እግዚእ ኢየሱስ
ሀዩ ይቤሉ አሐዱ እምነ ረሪ
ሳውያን ከመ ይምሳሕ በኅቤሁ
በሱ ዘንድ ምሳ ይበላ ዘንድ ከ
ረሪሳውያን እንዱ ለመነው ፡

፳፱ ወቦለ ቤተ ረሪሳዊ ወረረተ ፡

፳፲ ከረሪሳዊ ቤት ገብቶም ተተ
መጠ ፡

፳፯ ወመጽአት ብእሲት ኃጥሶት
እምሰብሐ ይእቲ ሀገር አእግረ
ራ ከመ ይመስሕ ውስተ ቤተ
ረሪሳዊ ወተሣየጠት ዕናረተ
ዘአልባስጥርስ ፡ ግቲ ጽ፪ ጸግር
፲፪ ፤ የሐ ፲፪ ፤

፳፯ ወደያ አገር ካሉ ሰዎች ኃጢ
አተኛ ሴት ከረሪሳዊ ቤት እ
ንዲበላ በወተች ጊዜ የደተተ
የጣፈጠ ሽቱ ገዝታ መጣች ፤

፳፰ ወቆመት ድንጌሁ ኅዘ እገሪሁ

፳፱ ከወደኋላው በእግሩ አጠገብ
ቆመች ፡ ሐተታ ጌታ እንደ ግ
ወደያን አተግመተ እግሩን
ወደኋላው አድርጎ ተተምጣ ፤

በርና ፡ ለእንድም ወንበሩ እንደ
አፍርንጆች ወንበር አገር ወደ
ኋላ የግደደርግ ነው ፡ ለእንድም
ወደ እግሩ ለግለፍ በኋላው ቆ
መች ፤

ወበከየት ወአርሐሰት እገሪሁ
በእንብላ ፡

እያለቀሰች እግሩን በእንባዋ አ
ጠበችው ፡

ወትመዘምዝ በስቅርተ ርእሳ ፡
በራሷ ጠጉርም አበሰችው ፤

ወትስእም እገሪሁ ፤

እግሩንም ትስመው ነበር ፡

ወትቀብያ ዕናረተ ፤

ሽቱም ትቀባው ነበር ፡

፳፱ ወርእዮ ረሪሳዊ ዘጸውያ ሐ
ለዩ በልቦ ፤

፳፱ የጠረው ረሪሳዊ አይቶ በል
ቡ አሰበ ፡

ወደሴ ለበኩ ነበይ ውእቱ ዝ
ንቱ ፡

ይህ ነበያዳላ ቢሆን ፡

እምኢያመረት ከመ ኃጥለት
ዛቲ ብእሲት እንተ ትገሥሦ ፡

ይህች የምትባሰሰው ኃጥለት
እንደሆነች ዳላወተም ነበር ብ
ሉ ታናገረ ፡

፳ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ፡

፳ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም

መለሰ ፡

ወይሴሉ ስምያን ስምያን ብዩ
ዘእጸልከ ፡

ስምያን ሆይ የግስረረድህ ፤
ገር አለኝ አለው ፡

ወይሴሉ እሊት በል ፡

መምሕር ሆይ ተናገር አለው

፳፱ ወይሴሉ ከልኢቱ ደረድዶ

ሰአሐዱ በንሰ እዳ ፡

፳፱ ላንድ ሐው ሁለት ባለዶች አ

ሉት ፡

አሐዱ ይረድቱ ኃምስተ ምእ
ተ ዲናረ ፡

እንዱ እምስት መቶ ወቂት
ይከፍላል ፡

ወካልኦኒ ሃምሳ ፡

ሁለተኛውም እምሳ ወቂት ይ
ከፍለዋል ፡

፳፱ ወኃጢአው ዘይረድዶም ኅደ
ገ ለመ ለካልኢሆመ ፡

፳፱ የግዝፍሉት ባያገኙ ለሁቱም
ተወላቸው ፡

፳፱ መኑ እንከ ርቀዕ ፈድፋዶ ያ
ረቅሮ እምኒሆመ ፡

፳፱ ከነሱ ግናኖው አብልጦ ሊወ
ደው ይገባዋል አለው ፡

ወተሠጥወ ስምያን ፡

ስምያንም መለሰ ፡

ወይሴ እብለከ ዘብዙኃ ኃደገ
ሉቱ ፡

ፍረድስ ካልኸኝ እምስት መ
ቶ ወቂት የተወለት አብልጦ

ሊወደው ይገባዋል አለው ፡

ወይሴሉ ስምያን ሠናዩ ፈታ
ሕክ ፡

ስምያን ሆይ መልክም ረረድህ
እመኝ ፈታሕክ ፡ ሐውንት ረረ
ድህ አለው ፡

፳፱ ወተመይጦ ኅዘ ይእቲ ብእ
ሲት ፡

፳፱ ወደዘያች ሴት ተመለሰ ፡

ወይሴሉ ለስምያን ትረእያት
ለዘቲ ብእሲት ፡

ስምያንን ይህችን ሴት ታያታ
ለህን አለው ፡

የእኩ ቤተክ ፡

እቤትህ ዝሆ ፡

ወኢመሀብኸኒ ግዩ ጥቶ ለእገ
ርዩ ፡

ሐእገረ ውፀ እንኳን አልሰ
ጠኸኝም ፡

ወንጌል ዘሉቃስ ።

ወይለቲስ በከየት ወበእብንኦ አርሐስተኒ እገርዮ።

ይህች ግን አለቀሰች በእንባዋ እግሬን አጠበች። ሐተታ ትእምርተ ንስሐ ነው።

ወበስዕርተ ርእሳ መዝመዘተኒ በራሷ ጸጉርዋ አደፈችኝ። ሐተታ ትእምርተ ትሕትና ነው።

፩ ወእንተሰ አተአማካከኒ።

፪ ወእንተሰ እጅ አልነሣኸኝም። ወይለቲስ እምጊዜ በእኩ አያንተገት ስዒመ እገርዮ።

እሷ ግን ከገባሁ ጀምሮ እምጊዜ በአት ከገባች ጀምሮ። እግሬን ተመሳም አላቋረጠችም ሐተታ ትእምርተ ፍቅር ነው።

፫ ወእንተሰ አቀባዕከኒ በዘይት ርእሰዮ።

፬ ዘይተ ሲል ነው። አንተስ ዘይት ስንኳ አልቀባኸኝም። ወይለቲስ ሰፍረተ ቀብላትኒ እገርዮ።

እሷ ግን እግሬን ሽቱ ቀባችኝ። ሐተታ ትእምርተ አክብሮ ሸቱ ከዘይት እንዲበልጥ በዚህ ይታወቃል።

፭ ወበእንተዝ እብለክ ተኅድገኝ ሕጢአታ ብዙኅ።

፮ ወእዚህ ነገር ብዙ ኃጢአታ ተረላት ብዬ እነገርሃለሁ። እስመ ብዙኃ አፍቀረተኒ።

ብዙ ወጻፍለችና። ወዘሰ ውጉዶ አፍቀረኒ ውጉድ ኃጢአት ይትኃደግ ሉቱ

ጥቂት የሚወደኝ ጥቂት ኃጢአት ይወርድለታል።

፯ ወይሴላ ለይለቲ ብእሲት ተኅድገ ለኪ ኅጢአትኪ። ግቴ ደፃ።

፩ እሷንም ኃጢአትሽ ቀርቶልሽል አላት። ሐተታ እሷን ብዙኅ አፍቀረተኒ አለ። ሽቱ የተገባበት አምስት መቶ ወቂት ነው።

እሱን ውጉዶ አፍቀረኒ አለ ምሳው የተገዛ ባምሳ ወቂት ነው። እሷን ብዙኅ ኅጢአታ አላት ዘግኝ ናትና።

እሱን ውጉዶ ኅጢአቱ አለ ጸሐፍት ፈረሰው ያን ምንም ውዳሴ ከንቱ ቢያስቀርባቸው ዓሥሩን ቃላት እንጠብቃለን ባዮች ናቸውና።

፪ ወአኅዙ አለ ይረፍቱ ይበሉ በበይናቲሆሙ መኑ ውለቱ ዝንቱ ዘየኅድገ ኃጢአተ።

፫ ለመብል የተቀመጡት ይሕ ኃጢአትን ይቅር የሚል ግን ው አሉ።

ወካዕበ ይቤላ ለይለቲ ብእሲት ሃይማኖትኪ አሕየወተኪ አትዊ በሰላም።

ሃይማኖትሽ አድኖሽልና በፍቅር ሀጂ አላት።

ዘከመ ያደ ኢየሱስ አኅጉረገሊላ።

ምዕራፍ ፳።

፩ ወእምዝ በሳኒታ አንሶስወ እእግዚእ ኢየሱስ ውስተ አህጉር ወአእጻጽት።

፪ ከዚህ በኋላ በነጋው በየሀገሩና በመንደሩ ተመላለሰ። ወስበክ ሉሙ።

ሰበከላቸው። ወመሐርሙ በእንተ መንግሥተ እግዚአብሔር።

ስለ እግዚአብሔር መንግሥተ ም አስተማረቸው።

፫ ወምስሌሁ ዓሠርቱ ወክልሉ አርጻሊሁ።

አሥራሁለቱም ከሱ ጋራ ነበሩ ወእንስትኒ እለ አሕየምን እም አጋንንት እኩያን ወእምደፎሆን። ግር ፲፮ ዘ።

፬ ከክፉ አጋንንትና ከደፎያቸው የፈወሰቸውም ሴቶች። ወእማንቱ ግርያም እንተ ይበልዋ መገደላዊት እንተ ሰብአቱ አጋንንት ወጽኡ እም ኔሃ።

ሰባት አጋንንት የወጡላት መገደላዊት የሚሏት ግርያም ወዮሐና ብእሲተ ኩዛ መጋቢሁ ለሄሮድስ።

፫ የሄሮድስ ሞገዚት የኩዛ ግስት ዮሐና። ወሶስና ወክልጻትሂ ብዙኅት እለ ተልእክሁ በንዋዮን።

በገንዘባቸው ያገለገሉት ግለት በሕዋሳታቸው ንጽሕናን ይዘው ያገለገሉት ሌሎችም ብዙ ሴቶችና ሶስናም ነበሩ። ዘበእንተ ንዋይየ ተቀደሰት ሊተነፍስዮ እንዲል።

በእንተ ምሳሌ ዘዘራኢ።

፬ ወእንዘ ያጸምዕዎ ዙሉሙ ሕዝብ።

፪ ሕዝቡም ሁሉ ሲሰሙት። ወእለሂ መጽኡ ኅዕሁ እም ዙሉ አሀጉር።

ከየሀገሩም የመጡ አሉ። ይቤሉሙ ምሳሌ እንተ ከመዝእንደሀ ያለ ምሳሌ ነገራቸው ወፈረ ዘይዘርእ ከመ ይዝራእ ዘርዮ። ግቴ ፲፫ ፫ ግር ፩ ፫፤

የሚዘራ ገበሬ ዘፋን ሊዘራ ወግ።

፫ ወእንተ ምሳሌ ዘዘራኢ።

፪ ወእንዘ ያጸምዕዎ ዙሉሙ ሕዝብ።

፫ ወእንተ ምሳሌ ዘዘራኢ።

፬ ወእንዘ ያጸምዕዎ ዙሉሙ ሕዝብ።

ወንጌል ዘሉቃስ

ወእነዚ ይዘርዕ በ ዘወድተ ውስተ ናናት።
፲ ሲዘረዎ ክመንገድ የወደተ ዘር አለ።
ወመጽሐ ወኬድዎ ሰብእ ወ ባለው አእጥፈ ሰግይ።
ሰዎች መጥተው የረገውት የ ሰግይ ወርቅዎ የበሉት።
፳ ወበ ዘወድተ ውስተ ኩዝሕ ክጭንጫዎ የወደተ ዘር አለ ወበተሉ የብስ በጊዜሃ።
፳ በበተለ ጊዜም ፈጥኖ የደረተ አስመ አለበ ሥርወ።
ሥር የለውምና።
፳ ወበ ዘወድተ ውስተ ሦከ።
፳ ከሾህ ውስጥ የወደተ አለ። ወበተሉ ጠበቆ ሦከ።
በበተለም ጊዜ እሾህ አንቶ የ ያዘው።
፳ ወበ ዘወድተ ውስተ ምድር ሠናይት።
፳ በመልካም ምድር የወደቀም አለ።
ወሶበ በቄላሂ ፈረየ ምዕተ ም ከዕበተ።
በበተለም ጊዜ መቶ እጽፋ አፈረ።
ወዘንተ ብሂሉ ይቤሉሙ ዘዕ ዕዝን ሰሚኝ ለይስግዕ።
ይህን ተናገር ሰሚ ጆር ያለው ይስግ አላቸው።
ዘ ወተሰእለም አርጸአሁ።
ዘ ደተ መዛሙርቱ ጠየቁት። ወይቤልም ምንት ይእቲ ዛቲ ምሳሌ።
ይህች ምሳሌ ምንድናት አሉት ወይቤሉሙ ለከሙ ተውህበ ታእምሩ ምሥጢራ ለመንገ ሥተ እግዚአብሔር።
፲ ላላ ፳ ዘ ግቲ ፲፫ ፲፪ ግር ፩ ፲፪ ዮሐ

፲፪ ምንግብ ሸጽ ሸጽ።
፲ የእግዚአብሔር መንግሥት ምሥጢር ግወቅ ለናንተ ተሰጥቷል።
ወለእልክቱስ በምሳሌ።
ለቀሩት ግን በምሳሌ።
ከመ ርዕዮሙኒ አይርአዩ።
አይተው እንዳያዩ።
ወሰሚሥሙኒ አይሰምዱ።
ሰምተው እንዳይሰሙ።
ወአይለብዉ።
እንዳያስተውሉም።
፲፪ ወከመዝ ምሳሌሃ።
፲፪ ምሳሌውም ይህ ነው።
ዘርእስ ቃለ እግዚአብሔር ውለቱ።
ዘሩም ቃለ እግዚአብሔር ነው ወዘሰ ውስተ ናናት ወድቀ አሉ እሙንቱ አለ ይሰምዱ ቃለ።
፲፪ በመንገድ የወደቀውንም ዘር ነገር የሚሰሙ።
ወይመጽእ ሰይጣን ወይነሥአ ሊቀል እምልበሙ ከመ አይሎት ወአይሕየዉ።
አምነው እንዳይድኑ ሰይጣን መጥቶ ነገሩን ከልቡናቸው የሚወስድባቸው ናቸው።
፲፪ ወዘሰ ውስተ ኩዝሕ ወድቀ።
፲፪ በጭንጫ የተዘራውም።
ወሰሚሥሙ ይትቄከናዎ በፍ ሥሐ።
በሰሙ ጊዜም ነገሩን ደስ ብሏቸው የሚቀበሉ።
ወበሕቱ ሥርወ አልቦሙ ሶ ቤሃ ዳእሙ የአምነ።
ነገር ግን ለጊዜው ያምናሉ እንጅ መሠረት የላቸውምና ወእምከመ ተመንደቡ የዓልዉ በመከራ በተጨነቁጊዜ ይከዳሉ

፲፪ ወዘሰ ውስተ ሦከ ወድቀ።
፲፪ ከሾህ ውስጥ የወደቀውም።
እሉ እሙንቱ አለ ይሰምዱ ቃለ ወሕሊና ብዕል።
እኒህም ነገሩን ሰምተው የባ ለጠግነት አሳብ።
ወትካዘ መንበርት።
የመኖርያ መቄርቄር
ወሐውዘ ተድላ ወፈጊዕ ያጠውቆሙ ወአይገብሩ ናሬ።
የተድላ የደስታም መጣፈጥ አስጨንቋቸው የማይሰሩት ናቸው።
፲፪ ወዘሰ ውስተ ምድር ሠናይት
፲፪ ከመልካም የተዘራው ግን።
እሉ እሙንቱ አለ ይሰምዱ ቃለ በሠናይ ልብ ወያእቀብም ወበጥቡዕ ይትግገሡ።
ነገሩን በበጎ ልቡና ሰምተው የሚታገሡ።
ወያጠብዑ። የሚጨክኑ።
ወይፈርዩ።
የሚያፈሩ ናቸው።
፲፪ ወአልቦ ዘያዕቱ ማንቶተ ወ ይከድና ንዋየ ወያነብራ ታሕተ ዓራት።
፲፪ ማር ፩ ፳፩።
፲፪ መብራት አብርቶ በዕቃ ከድኖ ካልጋ በታች የሚያኖር የለም ዘእንበለ ዲበ ተቅዋማ።
ከመቅጊዚ ላይ ነው እንጂ።
ከመ ይርአዩ ብርሃነ እለ ያንሰስው። የሚመላለሱ ብርሃንን ያዩ ዘንድ።
፲፪ ወአልቦ ንቡዕ ዘአይትከሠት ግቲ ፲ ፳፮ ማር ፩ ፳፩።
፲፪ የማይገለጥ የተሸሸገ የለም።
ወአልቦ ከዱን ዘአይስተርአ።
የማይታይ የተሠወረ የለም።
ወገሃዶ ይከውን።
ይገለጣል እንጂ።

ወንጌል ዘሉቃስ።

፲፮ ወአለምሩ እንከ ይእዚ ዝከመ ትሰምዑ። ማቴ ፲፫ ጳጳ።
 ፲፯ እንገደህ እንደምትሰሙት አስተውሉ።
 እስመ ለዘበ ይሁብም ወደቂ ስከም።
 ላለው ይሰጡታል ይሄምሩለታል።
 ወለዘሰ አልቦ እለሂ ቦ የሃይ ድም።
 የሌለውን ግን ያለውን ይቀሙታል።

በእንተ አዝማዲሁ ለኢየሱስ።
 ፲፱ ወመጽኢ ኅቤሁ እሙ ወአኃቂሁ። ማቴ ፲፪ ሣጼ ማር፫ ሳጳ።

፲፱ እናቱና ወንድሞቹ ወደሱ መጡ።
 ወስእኑ ረኪቦቶ እስመ ጽፋቅ ሰብኦ።
 ሰው ስለበዛ እሱን ማግኘት ተሳናቸው።

፳ ወይቤልም ለእግዚእ ኢየሱስ እምክ ወአኃቂክ አፍኦ ይቀውሙ እናትሕና ወንድሞችህ ከውጭ ቁመዋል።

ወይፈቅዱ ይርአዩክ።
 ሊያዩህ ይወዳሉ ብለው ነገሩት ወአውሥኦ። እሱም መለሰ።

፳፩ ወይቤሉሙ አምየ ወአኃውየ እለ ይሰምዑ ቃለ እግዚአብሔር ወይገብርም።

፳፪ እናቱም ወንድሞቹም የእግዚአብሔርን ነገር ሰምተው የሚያደርጉት ናቸው።

በእንተ ኅድዓተ ባሕር።
 ፳፫ ወኮነ በአሐቲ ፅለት ዓርጉ ውስተ ሐመር ውለቱ ወአርዳኢሁ

፳፪ ከፅለታት ባንድ ቀን እሱም ደተ መዘመርቱም ወደ መርከብ ወጡ።

ወይቤሉሙ ንዑ ንዕዱ ማዕ ደተ ቀላይ።

ኑ ወደ ወንዝ ማይ እንሂድ አላቸው።

ወሐሩ። ሔዱ።

፳፫ ወእንዝ የሐውሩ ናመ።

፳፫ ሲሄዱ ጌታ ተኛ።

ወመጽኦ ነፋሱ አውሎ ውስተ ባሕር።

አውሎ ነፋስ መጣ።

ወመልዓ ማየ ሐመሮሙ።

መርከባቸውን ወህ መላው።

ወተመንደቡ።

ተሠነቁ።

፳፬ ወሐሩ ኅቤሁ ወእንቅሕም።

፳፬ ሄደውም ቀሰቀሱት።

ወይቤልም ኦሊቅ አድነነ ከመ ኢንሙት።

መምሕር ሆይ እንዳንሞት አድነን አሉት።

ወተንሥኦ ወገሠዎሙ ለነፋሳ ትኒ ወለማዕበለ ባሕርኒ።

ተንሥቶ ነፋሱንም ማዕበሉንም ገሰገቸው።

ወአርመሙ። ዝም አሉ።

ወኮነ ዛሕነ ዓዘየ።

ታላቅ ጸጉታ ተደረገ።

፳፭ ወይቤሉሙ አይቲኑ ሃይማኖት ክሙ።

፳፭ ሃይማኖታችሁ የታል አላቸው ወፈርተ። ፈሩ።

ወእንከሩ። አደነቁም።

ወይቤሉ በበደናቲሆሙ መኑ እንጋ ዘይትኢዘዙ ሎቱ ባሕር ኒ ወነፋሳትኒ።

ወሀና ነፋስ የሚታዘዙለት ይህ ማነው እንጂ አሉ።

ዝከመ ፈወሶ ኢየሱስ በብሔረ ጌርጌሴኖን ለዘቦቱ ጋኔን።

፳፮ ወእምዝ ሐረ እግዚእ ኢየሱስ በሐመር ሀገረ ጌርጌሴኖን በእንደ ማዕዶተ ገሊላ።

፳፮ በገሊላ ማይ አንጻር ወዳለች ወደ ጌርጌሴኖን ሄደ።

፳፯ ወወሪዎሙ ምድረ ተቀበሎ ብእሲ ዘጋኔን ወጸኦ እምሀገር።

፳፯ ከመርከቡ በወረዱ ጊዜም ጋኔን ያደረበት ሰው ተቀበለው።

ወጉንዱይ መዋዕል እምዘኢ ለብሰ ልብሶ።

ከብዙ ዘመን ጀምሮ ልብሰ አይለብስም ነበር።

ወኢቦኦ ቤተ።

ከቤትም ገብቶ አያውቅም ነበር ዳዕሙ ይነብር ውስተ መቃብር

በመቃብር ይኖር ነበር እንጂ።

፳፰ ወሶበ ርእዮ ለእግዚእ ኢየሱስ ከክልሐ ወርጸ ወሰገደ ሎቱ።

፳፰ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ባየው ጊዜም እየሮጠ እየሮኸ ሄዶ ሰገደለት።

ወአውየው በዓቢይ ቃል።

በታላቅ ቃል አሰምቶ ተናገረ ወይቤ ምንት ብየ ምስሌክ ወልደ እግዚአብሔር ልዑል።

የልዑል እግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ ካንተ ጋራ ምን ጸብ አለኝ።

ወአስተብቀሥ ኢይሣቅዮ። እንዳይሣቅየው ማለደው።

፳፱ እስመ አዘዘ ለውለቱ ጋኔን እኩይ ይፃዕ እምላዕል ውለቱ ብእሲ።

፳፱ ያን ክፉ ጋኔን ከያዘው ሰው ይወጣ ዘንድ ስላዘዘው።

እስመ ዘልፈ ያፃብዶ።

የሉቃስ ወንጌል።

ዘወትር አእምሮውን ያሳጣው ነበርና።

ወይም ቅሕም በመዋቅሕት።

በሰንሰለት ያስፋት ነበር።

ወየዓቅብም ደቅ።

ሕፃናት ይጠብቁት ነበር።

ወይሠብር መዋቅሕቲሁ።

ሰንሰለቱን ይሰብር እግር ብረ ቱንም ያደቅ ነበር።

ወያረውያ ጋኔት ውስተ ገዳም።

ሰይጣኑም ወደ ምድረ በዳ ይ ነዳው ነበር።

፩ ወተስላሎ እግዚአ ኢየሱስ ወ ይቤሎ መኑ ስምክ።

፪ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ስምህ ግነው ብሎ ጠየቀው።

ወይብሎ ሌጌዎን ስምየ፤

ስሜ ሌጌዎን ነው አለው።

እስመ ብዙኃን አጋንንት አኃ

ዝም። ብዙ አጋን

ንት አድረውበት ነበርና፤

፫ ወአስተብቀሶም ከመ ኢይፌ

ንምሙ ውስተ ማዕምቅት ይ

ረዱ ውስተ ሲኦል።

፬ ወደ ሲኦል ይወርዱ ዘንድ እን

ዳያዛቸው ለመኑት።

፭ ወበህየ መራዕዩ አህርው ብዙ

ኀ ይትረአይ ውስተ ደብር።

፮ ከተራራ ላይ ተሰማርቶ ብዙ የ

ሬያ መንጋ ከዚያ ነበር።

ወአስተብቀዕም እሙንቱ አጋን

ንት ከመ ያብሐሙ ይባቡ ላዕ

ለ አሕርው።

ያድሩባቸው ዘንድ እንዲያስ

ናብታቸው ማለዱት።

ወአብሐሙ፤

አሰናበታቸው።

፯ ወወጸአሙ እሙንቱ አጋንንት

እምላዕለ ውለቱ ብእሲ ቦኡ

ላዕለ አሕርው፤

፩ እኒያም አጋንንት ከዚያ ሰው ወ

ጥተው በእጆቻች አደሩባቸው፤

ወዓብዱ ዙሉ መራዕዩ አሕር

ው ወወድቁ እንተ ፀድፋ ወ

ውስተ ተላይ ወምቱ። እሊ

ያም የጀ መንጋ ወደገደል ወድ

ተው ወደባሕር ገብተው ሞቱ።

፪ ወርእዮሙ ኖሎት ዘከነ ጉዩ

ወሐሩ።

፫ ጠባቶች አይተው ሸሸተው ሄዱ

ወአተዉ ወዚነዉ ለአህጉር ወ

ለአዕዓዳት።

ሄደውም በየሀገሩ በየመንደሩ

አወሩ።

፬ ወወጽኡ ሰብእ ከመ ይርእዩ

ዘከነ ወሐሩ።

፭ የተደረገውን ያዩ ዘንድ ሰዎች

ወጥተው ሄዱ።

ወበጽኡ ኀበ እግዚአ ኢየሱስ

ጌታም ካለበት ደረሱ።

ወረከብም ለውለቱ ብእሲ ዘ

ወጽኡ እምኔሁ አጋንንት እን

ዘ ይነብር ኀበ እገረሁ ለእግ

ዚአ ኢየሱስ፤

ያን አጋንንት የወጡለትን ሰ

ው ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስ

ቶስ እግር አጠገብ ተቀምጦ

አገኙት።

ወልቡስ ልብሶ።

ልብሱን ለብሶ።

ወገቢአ ልቡ።

አእምሮው ተመልሶለት።

ወፈርሁ። ፈሩ፤

፭ ወነገርዎሙ እለሂ ርእዩ ዘከ

መ ሐይወ ዘቦቱ ጋኔን።

፮ ያዩት ሰዎችም ያጋኔን ያደረ

በት ሰው እንደ ዳነ ነገሯቸው

፫ ወአስተብቀሶም ዙሉሙ ሰብ

አ አድያም ዘፎርጌሴኖን ከመ

ይሐርር እምኀቤሆሙ።

፩ የፎርጌሴኖን አውራጃ ሰዎች

ሁሉ ይሄድ ዘንድ ማለዱት፤

እስመ ፍርኃት ዓቢይ አኀዘሙ

ጽኑ ፍርሃት ይዟቸዋልና።

ወዓርገ ሐመረ እግዚአ ኢየ

ሱስ ወተመደጠ።

ጌታም በመርከብ ተጭኖ ተ

መለሰ።

፪ ወአስተብቀሩ ለእግዚአ ኢየ

ሱስ ውለቱ ብእሲ ዘወጽኡ እ

ምኔሁ አጋንንት ከመ ይሐር

ምስሌሁ።

፫ ያም አጋንንት የወጡለት ሰው

ከሱ ጋራ ይሄድ ዘንድ ጌታን

ማለደው።

፬ ወፈንም ወደቤሎ ሐር ወዕቱ

ቤተክ ወንግር ዙሉ ዘገብረ

ለክ እግዚአብሔር።

፭ ወደቤትህ ተመልሰህ እግዚአ

ብሔር የሠራልህን ሥራ ሁሉ

ንገር ብሎ አሰናበተው።

ወሐረ ውስተ ዙሉ አህጉር

ወነገረ ዙሉ ዘገብረ ሎቱ እ

ግዚአ ኢየሱስ ክርስቶስ።

ያደረገለትን ሁሉ ተናገረ።

፭ ወሶበ ተመደጠ እግዚአ ኢየ

ሱስ ተቀበልዎ ሕዝብ ኀበረ።

፮ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በ

ተመለሰ ጊዜም ሕዝቡ ሁሉ

ተቀበሉት።

እስመ ከኑ ዙሉሙ ይጸንሕም

ሁሉም ይጠብቁት ነበርና።

በእንተ ወለተ ኤያዲርስ ወበ

እንተ ደም ዘደውኀዛ።

፫ ወወጽኡ ብእሲ ዘስሙ ኢያ

ዲርስ፤ ማቴ ፱ ፲፭ ማር ፭ ፳፪

፬ ኢያዲርስ የሚባል ሰው መጣ፤

ወውለቱ መጋቤ ምክራብ።

ወንጌል ዘሉቃስ።

እሱም የጉባኤ አለቃ ነበር።
ወሰንደ ሎቱ ታሕተ እንገራሁ
ለእግዚአ ኢየሱስ።

ከጌታ እግር በታች ሰንደ።

፵፪ ወአስተብቀረዋል ይበሰ ቤቶ።

፵፫ ከቤቱም ይገባ ዘንድ ማለደው።

እስመ ቦቱ አሐቲ፤ ወለት።

አንዲት ልጅ ነበረችውና።

ዘ፲ቱ ወደቱ ከረምታ።

አሥራ ሁለት ዘመን ሁንዋት

ነበር።

ወደእቲ አልጸቀት ትሙት።

እሷም ልትሞት ቀርባ ነ

በር።

ወእምዝ እንዘ የሐውር ምስ

ሌሁ እግዚአ ኢየሱስ ይትጋ

ፋዕም ሰብእ።

ከዚያ በኋላ ጌታ ከሱ ጋራ ሲ

ሄድ ሰዎች ይገፉት ነበር።

፵፫ ወመጽአት ብእሲት እንተ ይ

ም ይውግዛ እም፲ቱ ወደቱ ከ

ረምት።

፵፭ ከሥራ ሁለት ዓመት ጀምሮ

ደም የሚፈላት ሴትም መጣች

ወአሕለቀት ንዋያ ለዓቀብተ

ሥራያ።

ንንዘቧንም ሁሉ ለባለሙድኃኒ

ት ሰጥታ ጨርሳ ነበር።

ወአልቦ ዘከህለ ፈውሶታ።

ሊያድናት የተቻለው የለም።

፵፭ ወቀርቦት ወቆመት እንተ ደ

ኅሬሁ ለእግዚአ ኢየሱስ።

፵፭ ቀርባ በጌታችን በኢየሱስ ኋላ

ቆመች፤

ወገሠሠት ጽንፈ ልብሱ።

የልብሱን ሚናም ዳሰሰች።

ወቆመ ሶቤሃ ውኅዘተ ደግ።

የደግ ጉርፍ ያንጊዜውን ቆመ

፵፭ ወደቤ እግዚአ ኢየሱስ መኑ

ንሠሠኒ።

፵፭ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም

የዳሰሰኝ ማነው አለ።

ወከህዳ ዙሉሙ።

ሁሉም ከዳ።

፵፭ ወደቤልም ኢፕሮስ ወእለሂ ም

ስሌሁ። ሊቅ አኮኑ ሰብእ ይጣ

ወቅ ወደጻፃቅ።

፵፭ ኢፕሮስና ከሱ ጋራ የነበሩ

መምሕር ሆይ ሰዉ ይጋፋ ይ

ይጨናነቅ የለምን።

ወትብል መኑ ገሠሠ ልብስየ።

ልብሴን ማን ዳሰሰው ትለናለ

ሀ አሉት።

ወደቤሉም እግዚአ ኢየሱስ

በ ዘገሠሠኒ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም

የዳሰሰኝ አለ።

እስመ አነ አአምር ከመ ኃይ

ል ወጽአ እምጳየ።

ኃይል ከኔ እንደወጣ አውቀ

ለሁና አላቸው።

፵፭ ወርእያ ይአቲ ብእሲት ከመ

ኢተከብተ ላቲ ርዕደት።

፵፭ ያችም ሴት እንዳልተሸሸገላት

ባየች ጊዜ ተንቀጠቀጠች።

ወሐረት ወሰንደት ሎቱ።

ሄዳ ሰንደችለት።

ወነንረት በቅድመ ዙሉ ሕዝብ

በእንተ ዓይ ግብር ዘቀርቦት

ኅቤሁ ወገሠሠት ጽንፈ ልብ

ሱ ዘከመ ሐይወት ሶቤሃ።

ስለማናቸውም ሥራ ቀርባ የል

ብሱን ሚና ዳሰሳ ያን ጊዜ

ውንም ፈጥና እንደዳነች በ

ሕዝቡ ሁሉ ፊት ተናንረች።

፵፭ ወደቤላ እግዚአ ኢየሱስ አ

መኒ ወለትየ ሃይማኖትኪ አሕ

የወተኪ።

፵፭ ልጄ ሆይ ሃይማኖትኪ አድና

ሻልና እመኚ አላት።

እትዊ በሰላም። በደህና ሂ

ጂ አላት።

፵፭ ወእንዘ ዘንተ ይትናገር መጽ

አ አሐዱ እምቤተ መጋቤ ም

ክራብ ወደቤሉ ወለትከሰ ጥ

ተት።

፵፭ ይኸን ሲናገር ከጉባኤው ሹም

ቤት አንድኃሰው መጥቶ ል

ጅህ ሞታለች አለው።

ወኢታጸምዎ እንከ ለሊቅ።

እንግዲህ መምሕርን አታድ

ከመው።

፶ ወሰሚያ እግዚአ ኢየሱስ ይቤ

ሉ ለመጋቤ ምክራብ ኢትፍ

ራህ ዳዕሙ ተአመን።

፶ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም

ይህን በሰማ ጊዜ እመን እን

ጂ አትፍራ አለው።

ወለትከሰ ተሐዩ፤

ልጅህም ትድናለች አለው።

፶፩ ወበዊያ ቤተ ክልዓ ባዕድ ኢ

ያባዕ ምስሌሁ ወኢመኑሂ።

፶፩ ከቤት በገባ ጊዜም ከሱ ጋራ

ማንም ማን እንዳይገባ ከለከለ፤

ዘእንበለ ኢፕሮስ ወያዕቆብ ወ

ዮሐንስ ወአቡሃ ወእማ ለሕ

ፃን።

ከኢፕሮስ ከያዕቆብ ከዮሐንስ

ከብላቲናዩቱ እናትና አባት

በቀር።

፶፪ ወዙሉሙ ይበክዩ ወያዕቆቅዋ

፶፪ ሁሉም ያዝኑላታል ያለቅሱላ

ታል።

ወደቤሉሙ እግዚአ ኢየሱስ

ኢትብክዩ ሕፃንሰ ኢሞተት

አላ ትነውም፤

ጌታም ብላቲናዩቱ ተኝታለች

እንጂ አልሞተችምና አታልቅ

ሱ አላቸው።

፶፫ ወሰሐቅዎ በእንተ ዝንቱ።

የሉቃስ ወንጌል።

፳፫ ሳቀዘት። እስመ አእመሩ ከመ ጥተት።

እንደ ጥተች አውተዋልና።

፳፬ ወአውጽአ ዙሉ አፍአ ወአ

፳፭ ገዛ እዲሃ። ሰውን አስ

ወጥቶ እጁዋን ይዞ አስነሣት።

ወጸውን ወይቤላ ተንሥኢ ወ

ላትዋ።

ልጇ ሆይ ተሃሽ ብሎ ጠራት

፳፮ ወሶቤሃ ገባአ ነፍሳ።

፳፯ ያን ጊዜውንም ነፍሷ ገባች።

ወተሠውጠ መንፈሳ ላዕቤሃ።

መንፈሷም ተመለሰ።

ወተንሥኦት ሶቤሃ።

ያን ጊዜውንም ተነሣች።

ወእኩህ የሀብዋ ዘትበልእ።

የምትበላውን ስጧት አለ።

፳፻ ወደንገዱ አቡሃ ወእማ።

፳፻፩ እባት እናቲም አደነቱ።

ወክልሎ አይንገሩ ወኢላ

መኑሂ ዘከን።

የተደረገውን ለማንም ለማን እ

ንዳይነገሩ ከለከላቸው።

ዘከመ መሐርሙ እግዚአ ኢ

የሱስ ለሐዋርያት ወበእንተ

ተፈንዋቸው።

ምዕራፍ ፱።

፩ ወጸውሥ ለ፲ቱ ወዳቱ አር

፳፻፩ ላኢሁ። ማቴ ፲ ስ ማር ፫ ፲፩።

፪ አሥራሁለቱን ሐዋርያት ጠራ

ወወሀበሙ ኃይለ ወሥልጣነ

ኃይለ ሰማቸው።

ወአብሎ ላዕለ ዙሉ አጋን

ንት።

በእያንተም ላይ ሁሉ አሠለ

ጠፍቸው።

ያስይወደውያነ።

ድውያንን ያፈውሱ ዘንድ።

፫ ወፈንዎሙ ደስብኩ መንግሥ

ተ እግዚአብሔር፤

፬ የእግዚአብሔርን መንግሥት ያ

ስተምሩ ዘንድ።

ወይፈውሱ ድውያነ።

ድውያንንም ያፈውሱ ዘንድ

ላከቸው።

ወዙሉሙ ሕሙማነ።

የታመሙትንም ሁሉ።

፭ ወይቤሉሙ ኢትንሥኡ ለፍ

ኖት ወኢምንተኒ ። ማቴ ፲፱።

ማር ፯ ፳።

፮ ለመንገድ ምንም ምን አትያዙ

ኢበትረ። በትርም በሆን

ወኢጽፍነተ።

የስንቅ አቅማጽም።

ወኢእክለ። ስንቅም

ወኢወርቀ። ወርቅም በሆን

ወኢክልኤተ ክዳናተ።

፯ ሆስት ልብስም በሆን።

፪ ወቤተ ኅብ በእክሙ ሀዩ ንበሩ

፪ በገባችሁበትም ቤት ኑሩ።

ወኢትፃዑ እምሀዩ እስከ ት

ወጽኡ።

እስክትሄዱ ከዚያ አትውጡ።

፭ ወዘሰ ኢተወክፈከሙ ወፃኦክ

ሙ እምደእቲ ሀገር ንግሩ ዐ

በለ እገሪከሙ። ማቴ ፲፫ ፶፩።

፭ የማይቀበላችሁን ግን ከዚያ አ

ገር ወጥታችሁ የግራችሁን ት

በያ አርግሩ።

ከመ ያኩን ስምዓ ላዕቤሆሙ

መፈራረጃ ይሆንባቸው ዘንድ

፯ ወወጸሥሙ ሐዋርያት ያዱ አ

ሀገረ አድያሙ።

፯ በወጡም ጊዜ በየሀገሩ አውራ

ጃ ዘሩ።

ወሰበኩ ወረወሱ በዙፋኔ።

ድውይ እየፈወሱ በፊቱ ማፅ

ዘን ዙረው እስተማሩ።

በእንተ ሐልዮተ ሄሮድስ ፡ ላ
ዕለ ኢየሱስ ።

፯ ወሰምዓ ሄሮድስ ንጉሥ ዙሉ
ዘከነ። ማቴ ፲፬ ፩ ማር ፮ ፲፬።

፯ ንጉሡ ሄሮድስ የሆነውንም
ሁሉ ሰማ።

ዘከመ ገብረ። ያደረገውን
ወየኃጥእ ዘይብል።

የሚለውንም አጣ።

እስመ በ እለ ይብሉ የሐንስ
ተንሥኦ እምነ ምውታን።

የሐንስ ከሙታን ተነሣ የሚ
ሉ አሉና።

ወበ እለ ይብሉ ኤልያስ አስ
ተርአዩ።

ኤልያስ ተገለጠ ያሉም አሉና
ወበ እለ ይብሉ አሐዱ እምነ

፳ በያት ቀደምት ተንሥኦ።

፳ ከቀደሙት ነበያት አንዱ ተነሣ
ያሉም አሉና።

፱ ወይቤ ሄሮድስ ለየሐንስሰ አነ
መተርኩ ርእሶ።

፱ ሄሮድስ ግን የየሐንስን ማራስ
እኔ ቆርጧዋለሁ።

መኑ ውእቱ ዝንቱ ዘእስምፅ
በእንቲአሁ።

የሱን ነገር የምሰማ ይህ እን
ኪያ ማነው አለ።

ወፈተደ ይርአዮ።

ኢያዩውም ይወድ ነበር። ሐተ
ታ ማቴዎስ የሐንስ መጥምት

ከሙታን ተለይቶ ተንሥቶ ይ
ሆናል በግፍ እስገደዩው ነበ

ርና ስለዚህም ተክምራት ይደ
ረግላት ይሆናል አለ ያላል

ሉዎስ ለየሐንስሰ አነ መተር
ኩ ርእሶ አለ እንደምን ነው

ስይጣም ቢታ አይጣላም

ወንጌል ዘሉቃስ ።

ነገር እንደ ማቴዎስ ነው።
 የገሊላ ሰዎች በዮሐንስ ሞት
 ገብተው ነበርና ደም ፈርተው
 ይቀራሉ ብሎ ዮሐንስ መጥም
 ቅ ከሙታን ተለይቶ ተነሥቶ
 ይሆናል ብሏቸዋል ደም ፈር
 ተው እንዳልቀሩ ካየ በኋላ ግን
 ለዮሐንስ ለነ መተርኩር እሰ
 ብሏል እንደ ሉቃስ። አንድም
 ዮሐንስን ካስገደለ በኋላ ሰይጣ
 ን አእምሮውን ነሥቶት አንድ
 ጊዜ አንዱን አንድ ጊዜ አን
 ዱን ይናገር ነበርና እንዲህ አለ

በንተ ተመይጦት ዘሐዋርያት።

፲ ወለበ ተሠውጦ ሐዋርያት ወ ነገርዎ ነሉ ዘገብሩ።

፲ ሐዋርያትም ተመልሰው ያደረ ጉትን ሁሉ ነገሩት፤

ወነሥሐሙ በሕቲቶሙ።

ለብቻቸው ወሰዳቸው።

ወተግኘው።

አገለሉ

ወወሐኑ ሐቅለ ሀገር እንተ ስማ ቤተ ሳይዳ።

ቤተ ሳይዳ ወደምትባል አገር ምድረ በዳ ሄዱ፤

፲፩ ወአእሚሮሙ ሕዝብ ተለውዎ

፲፩ ሕዝቡም በወቁ ጊዜ ተከተሉት፤

ወተቀበሉሙ፤

እሱም ተቀበላቸው፤

ወነገሮሙ በእንተ መንግሥተ እግዚአብሔር፤

የእግዚአብሔርንም መንግሥት ነገር ነገራቸው።

ወእለሂ ይፈቅዱ ይትፈውሱ አሕዩዎሙ።

ሊፈውሱ የወደዱትንም አዳናቸው።

በእንተ ብዝሃተ ኅብስት ቀዳማዊ።

፲፪ ወተቆልቆለ ፀሐይ።

፲፫ ዐሐይ ተዘቀዘቀ።

ወመጽኤ ፲ ወደ አርዳኢሁ ወ ይቤልዎ ፈት ሰብአ ይእትወ አነጉረ አድያም።

ዓሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ መጥተው ሕዝቡን አሰናብት ባዙርያው ወዳለ አገር ይገቡ ዘንድ።

ወደብቱ ውስተ አዕዳዳት። በየመንደሩ ይገቡ ዘንድ።

ወደጎሥሡ ዘይሣየጡ ወይርከቡ ዘይበልዑ።

የሚበሉትንም ያገኙ ዘንድ። እስመ ሐቅል ውለቱ ኅብ ሀለውን።

ያለንበት በረሀ ነውና። ሐተታ ወምሴተ ከዊኖ እንደ ማቴዎ

ስ፤ ወእምድጎረ ብዙን ሰዓት እንደ ማርቆስ፤ ወተቆልቆለ ዐሐይ

እንደ ሉቃስ፤ መገናኛው ዮሐንስ በተገናኝ፤ ሲመሽ ማለት

ነው፤ ፍትሐሙ ማቴዎስ፤ ሠዓር ሰብአ ማርቆስ፤ ፈንዎሙ ሉቃስ፤ መገናኛው

ዮሐንስ በተገናኝ አሰናብት አሉ።

፲፪ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ሀብምሙ እንትሙ ዘይበልዑ

፲፫ ዮሐ ፩ ፱፤ እናንተ የሚበሉትን ስጧቸው አላቸው፤

ወይቤልዎ አልብሱ ዝየ ዘእንበለ ኃምስ ኅብስት ወክልኤቲ

ዓሣት፤ ከሁለት ዓሣና ካምስት እንጀራ በቀር የለንም አሉት።

እሙ ኢሐርና ንሣየጥ መብል ዓ ለዝዙሉ ሕዝብ፤

ለዚህ ሁሉ ሰው መብል ልንገዛ ካልሄድን።

፲፬ ወየአክሉ እደው ሃደ።

፲፭ ወንዶቼም አምስት ሽህ ያህል ይሆናሉ።

ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ አርፍቅዎሙ በበሃ ለለ ምርፋቶሙ።

ጌታም ደቀ መዛሙርቱን ኃምሳ ኃምሳውን በየመቀመጫቸው አስቀምጧቸው አላቸው።

፲፭ ወገብሩ ከማሁ።

፲፭ እንደሁ አደረጉ።

ወረፈቁ ዙሉሙ፤

ሁሉም ተቀመጡ።

፲፭ ወነሥሐን ለኃምስ ኅብስት ወክልኤቲ ዓሣት ወነጸረ ሰማየ

፲፭ አምስቱን እንጀራና ሁለቱን ዓሣ ይዞ ወደሰማይ አየ።

ወባረከ። ባረከም፤

ወፈተተ፤ ቆረሰ፤

ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ ያቅርቡ ለሰብእ፤

ለሰው ያቀርቡ ዘንድ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው፤

፲፭ ወአቅረቡ ወበልዑ ወጸዝቡ ዙሉሙ።

፲፭ ሁሉም በልተው ጠገቡ።

ወዘአግኘው ዘተርፈ ፍተታት መልእ ፲ተ ወደተ መሳይምተ

ምሉእነ።

ያነሡት የቀረው ቀራሽ እሥራሁለት መሰብ መላ።

በእንተ እምነተ ኢጥርስ ወበእንተ ትንቢት ዘሕግማት።

፲፭ ወእንዝ ይጸሉ በባሕቲቱ። ማቲ ፲፭ ፲፫ ማር ፩ ፳፯።

፲፭ በብቻው ሲጸልይ ወአርዳኢሁኒ ምስልሁ።

የሉቃስ ወንጌል።

፳፻ መዛሙርቱ ከሱ ጋራ ሳሉ ተሰለሉሙ ወይቤሉሙ መነ ይብላኒ ሰብአ።

ሰው ማን ይለኛል ብሎ ጠየቃቸው፤

፲፱ ወተሰጥውም ወይቤልም በ እለ ይብሉክ ዮሐንስሃ መጥምቀ

፲፱ ዮሐንስ መጥምቀ ነው ይሉሃል ብለው መለሱለት።
ወደ እለ ይብሉክ ኤልያስሃ። ኤልያስ ነው የሚሉህም አሉ ወደ እለ ይብሉክ አሐዱ እምነቢያት ቀደምት ተንሥክ። ከቀደሙ ነቢያት አንዱ ተነሣ ያሉም አሉ አሉት።

፳ ወአውሥክ ወይቤሉሙ አንትሙ መነ ትብሉኒ።

፳ እናንተ ማን ትሉኛላችሁ።
ወተሰጥም ጴጥሮስ። ጴጥሮስ መለሰ።

ወይቤሉ አንተ ውእቱ መሢሐለእግዚአብሔር። የእግዚአብሔር ልጅ አንተ ነህ አለው

፳፩ ወገሠም።
፳፩ ገሠዋቸው።

ወከልያሙ ኢይንገሩ ዘንተ ወኢለመኑሂ እምሰብአ። ይህን ለማንም ለማን እንዳይናገሩ ከለከላቸው።

፳፪ ወይቤሉሙ ሀለዎ ለወልደ እገለከመሕያው ብዙኃ ያሐምም። ማቴ ፲፮ ጳጳ ማር ፮ ፴፫ ለሰው ልጅ ክርስቶስ ብዙ መከራ ይቀበል ዘንድ አለው። ወያመክሮም ረበናት ወሊቃነካ ሀናት ወጸሐፍት። የካህናት አለቆችና ሽማግሌዎች ጸሐፎችም በመከራ ይፈትኑት ዘንድ። ወያቀትልዎ፤ ይገድሉታል።

ወይትነሣእ በሣልስት ዕለት። በሰስተኛውም ቀን ይነሣል።

በእንተ ክሐዶ ርእስ ለክርስቲያን።

፳፫ ወይቤሉሙ ለዙሉሙ ዘይፈቀድ ይትልወኒ ይጽልክ ለነፍሱ። ማቴ ፲ ፴፮ ፲፯ ጳጳ ማር ፮ ፴፱ ሉቃ ፲፬ ጳጳ ዮሐ ፲፪ ጳጳ በኋላየ ሊከተለኝ የሻ ሰው ሰውነቱን ይካድ፤

ወያጥብዕ ወይንሣእ መስቀለ ሞቱ ወዙሉ ዕለተ ይትልወኒ ጨክኖ የሞቱን መስቀልም ይዘ ዕለት ዕለት ይከተለኝ።

፳፬ ወዘሰ ይፈቅድ ያድኅኅ ለነፍሱ ይገድፋ፤

፳፭ ሰውነቱን ሊያድናት የወደደ ይጥላታል ወዘሰ ገደፋ ለነፍሱ በእንተክ የ ያድኅኅ።

ሰለኔ ሰውነቱን የጣላት ነፍሱን ያድናታል።

፳፭ ወምንተ ይበቀሥ ለሰብአ ለእመ ዙሉ ዓለመ ረብሐ ወነፍሱ ኃጉለ።

፳፭ በነፍሱ ከጠፋ ዓለሙን ሁሉ በገዛ ለሰው ምን ያረባዋል። ወለዘኒ ኃፈረኒ። ዘኔ ያፈረ ወኃፈረ ቃልየ። በነገራ ያፈረ ሰው።

፳፭ የኃፍሮ ሉቱኒ ወልደ እገለከመሕያው አመ ይመጽእ በስብሐቱሁ ወበስብሐተ አቡሁ። ማቴ ፲ ፴፫ ማር ፮ ፴፭።

፳፭ በክብር በባቱም ክብር በመጣ ጊዜ የሰው ልጅም ክርስቶስ ያፍረዋል።

ወምስለ ቅዱሳን መላእክቱሁ ደግሞ ደግሞ

በቅዱሳን መላእክት ምስጋና ም በመጣ ጊዜ።

፳፭ አማን አማን እብለክሙ ሀለፊ እምእለ ይቀውሙ ዝየ እለ ኢ ይጥዕም ለሞት እስከ ይፈለያዎ ለመንግሥተ እግዚአብሔር፤

፳፭ ከዚህ ቁመው ካሉት የእግዚአብሔርን መንግሥት እስኪያዩ ድረስ የማይሞቱ አሉ ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ።

፳፭ ወእምድኅረ ዝንቱ ነገር አመ ሳምንት ዕለት ነሥሎ አግዚእ ኢየሱስ ለጸጥሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ ወዓርገ ደብረ ከመ ይጸሊ። ማቴ ፲፯ ፩ ማር ፱ ፩፤

፳፭ ከዚህ በኋላም በስምንተኛው ቀን ያዕቆብንና ጴጥሮስን ዮሐንስንም ይዟቸው ይጸልይ ዘንድ ወደ ተራራ ወጣ።

፳፭ ወእንዝ ይጸሊ ተወለጠ ርዕየተ ገጹ።

፳፭ ሲጸልይም የፊቱ መልክ ተለወጠ።

ወአልባሲሁኒ ፃዕደወ፤ ልብሱም ነጭ ዞነ፤ ወበረቀ ከመ መብረቅ፤ ተብለጨለጨም። ሐተታ ማቴ ምስ ፯ ይላል ማርቆስ ስድስት ይላል ሉቃስ ስምንት አለ። እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ማቴምስ ከወጡበትና ከወረዱበት አንዱን አውጥቶ ሰባት አለ። ማርቆስ ሁለቱንም አውጥቶ ስድስት አለ ሉቃስ ሁለቱንም አግብቶ ስምንት አለ። እንደም የማቴ ምስ የሉቃስ አይለወጥም የማርቆስ የብተት ነው እኛ ስምንት ስንል አንድ ይላሉ አ

ወንጌል ዘሉቃስ።

ሥር ስንላ ሶስት አሥረሶስት
ስንላ ስድስት ይላሉና አንድ
ም ማቴዎስ አይለወጥም ማር
ቆስም አይለወጥም የብተት ነ
ው ሉቃስ ስምንት ማለቱ ሰ
ባት ሲል ነው። ንዲ ጎቤን ለ
ለሰመኑ አእምሮ ከመ ግብር
ዘበእንተ ጸም ዓቢይ ከመ ው
እቱ ሰመንቱ ሰሙን ውእቱ
እንዲል።

፴ ወናሁ መጽኑ ክልኤቱ ዕደው
፴ እነሆ ሁለት ሰዎች መጡ።
እንዘ ይተናገሩ ምስሌሁ።

ከሱም ጋራ ይነጋገሩ ነበር።

፴፩ አሉ እሙንቱ ሙሴ ወኤልያስ
፴፩ እሌህ ሙሴ ኤልያስ ናቸው
እለ አስተርአዩ በስብሐት።

በክብር የተገለጹ።

ወነገሩ ስብሐቲሁ ዘህለዎ ይ
ኩን በኢየሩሳሌም።

በኢየሩሳሌም ይደረግ ዘንድ
ያለውን መከራውን የተናገሩ

አፈወርቅ ይትባረክ እግዚአብ
ሔር ዘሰመዩ ሕግማተ ወልዱ

ክብረ ወስብሐተ እንዲል። እኛ
የምንከብርበት ስለሆነ መከራ

ውን ክብር ስብሐት ይለዋል
ወፀአቶሂ።

ወደኢየሩሳሌም መውጣቱንም
የተናገሩ። አንድም ወደመስቀ

ል መውጣቱን በኢየሩሳሌም
ይደረግ ዘንድ ያለው ታምራ

ቱን የተናገሩ እሌህ ናቸው

፴፪ ወፀአቶሂ ረከበ ኢፕሮስሃ ወ
እለሂ ምስሌሁ ክቡዳን አዕይ

ንቲሆሙ በድቃስ።

፴፫ ጌታ ከስዋሬው በተለጸ ጊዜ
ኢፕሮስን ወንድሞቹንም ደን

ጥርስን ወንድሞቹን በዕኑ አ
ንቅልፍ ተይዘው አገኛቸው።

ወነቂሐሙ ርዕዩ ስብሐቲሁ።

በነቁም ጊዜ ክብሩን አዩ።

ወእደውኒ ክልኤቱ እለ ይቀ
ውሙ ምስሌሁ።

ከሱ ጋራ ቆመው የነበሩትም
ሁለቱ ሰዎች።

፴፬ ወእምዝ ሶበ ፈቀዱ ይትሌለዩ
እምኔሁ ይቤሉ ኢፕሮስ ለእ

ግዚእ ኢየሱስ ሊቅ ንንበር ዝየ
ከዚህ በኋላ ተለይተውት በሂ

ዱ ጊዜ ኢፕሮስ ጌታን መም
ሕር ከዚህ ልንኖር ይገባናል

አለው።

ወንግበር ሰለስተ ሰቃልው።

ሶስት ማደሪያም ልንሠራ።

አሐደ ለከ። አንዱን ላንተ
ወአሐደ ለሙሴ።

አንዱን ለሙሴ፤

ወአሐደ ለኤልያስ።

አንዱን ለኤልያስ።

ወኢየሐምር ዘይብል።

የሚናገረውንም አያውቀውም
ነበር።

፴፭ ወዘንተ ብሂሉ ጸለሉሙ ይ
መና።

፴፬ ይህንም ሲናገር ደመና ጋረ
ዳቸው።

ወሶበ ቦኡ ውስተ ደመና ፈ
ርሁ፤

ከደመናው ውስጥ በገቡ ጊዜ
ፈሩ።

፴፭ ወመጽአ ቃል እምውስተ ደ
መና ዘይብል ዝንቱ ውእቱ

፴፮ ወመጽአ ቃል ረከብዎ ለእግ
ዚእ ኢየሱስ ባሕቲቶ።

፴፯ ድምጽ ከተሰማ በኋላ ጌታ ብ
ቻውን ተገኘ።

ወእሙንቱሰ አርመሙ።

እነሱ ግን ዝም አሉ።

ወኢነገሩ ለሙኑሂ ዘርዕዩ ወ
ሰምዑ ይአተ አሚረ።

በዚያን ጊዜ ያዩትን የሰሙ
ትን ለማንም ለማን አልተና

ገሩም።

ዘከመ ፈወሶ ኢየሱስ ለዘያ
ንገረገር ጋኔን።

፴፯ ወእምዝ በሳኒታ ዕለት እንዘ
ይወርዱ እምደብር።

፴፰ ከዚህም በኋላ በነጋው ከተ
ራራ ሲወርዱ።

ተቀበልዎ ሕዝብ ብዙኃን።
ብዙ ሰዎችም ተቀበሉት።

፴፱ ወአውየወ አሐዱ ብእሲ በማ
እክለ ሕዝብ። ማቴ ፲፮ ፲፱

ማር ፱ ፲፮።

፴፻ አንድ ሰው በሕዝብ መካከል
ሮኸ።

ወይቤሉ ኣሊቅ ብተጻኒ።

መምሕር ሆይ በጅ በለኝ።

ረዓይ ሊተ ወልድየ።

ልጄን አድንልኝ።

እስመ አሐዱ ሊተ ውእቱ።

ለኔ አንድ ነውና።

፴፱ ወናሁ እኩይ ጋኔን የሐይደ
ንዮ።

፴፱ እነሆ ጋኔን ቀምቶኛል።
ወያዊግቦ።

ያስፈራራዋል ያስደነግጠዋል፤
ወታዊግበከሙ ዕለት እኪት

የሉቃስ ወንጌል።

ወያሌውና። ያስለገገዋል
 ወእም ሰብ የኃድሳ ተጥቂጦ
 በጥንቅ ተጥቅጦ ይተወዋል
 ፃ ወአስተብጽዕክም ለአርዳኢከ
 ኒ ከመ ያውፅእም።
 ፃ ደቀ መዛሙርትህንም ያወጡ
 ት ዘንድ ለመንገዳቸው።
 ወስእንም ፈውሶቶ ወአውፅአቶ
 ግዳን ተሳናቸው።
 ፃ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ
 ፃ ሄገታም መለሰ።
 ወደቤ አትውልድ ዕሉት እንተ
 አልባቲ ሃይማኖት።
 እናንተ ሃይማኖት የሌላችሁ
 አመፅኛ ትውልድ።
 እስከ ግእዚኑ እሂሉ ምስሌ
 ከሙ።
 እስከ መቼ ከናንተ ጋራ እኖ
 ራለሁ።
 ወእስከ ግዕዚኑ እትጌገሠክሙ
 እስከ መቼስ እታገላችኋለሁ
 ብሉ።
 እምጽኦ ዝየ ለወልድክ።
 ልጅህን ወደሀ እምጣው አ
 ለው።
 ፃ ወእንዝ ያመጽኦ ነጽሖ ጋኔት
 ፃ ሲያመጣው ጋኔት ጣለው።
 ወአስተራገዖ። አራገጠው
 ፃ ወገሠዖ እግዚእ ኢየሱስ።
 ለውእቱ ጋኔን እኩይ።
 ፃ ጌታም ያን ከፋ ጋኔን ገሠጸው
 ወአሕየዖ ለውእቱ ወልድ።
 ያንንም ልጅ አጻነው።
 ወመጣዎ ወአወፈዮ ለእቡሁ።
 ለአባቱም ሰጠው።
 በእንተ ዘተናገረ ኢየሱስ አ
 ቅዲሞ ነገረ ሞቱ።
 ፃ ወእንከሩ ኩሉሙ እምዕባይ
 ለእግዚአብሔር።

ፃ እግዚአብሔር ካደረገለት ታ
 ምራት የተነሣ፤ እምዕባይሙ
 ካደረገላቸው ታምራት። በዕባይ
 ባደረገለት ታምራት በዕባይሙ
 ባደረገላቸው ታምራት በዕባይሙ
 በየተደረገለት ታምራት። በበዕ
 ባይሙ በየተደረገላቸው ታም
 ራት። በይነ ዕባይ ስለ ተደረገ
 ለት ታምራት በይነ ዕባይሙ
 ስለ አደረገላቸው ተአምራት
 አደነቁ።
 ወእንዝ እሙንቱ ያነከሩ በእ
 ንተ ኩሉ ዘንብረ እግዚእ ኢ
 የሱስ ይቤሉሙ ለአርዳኢሁ
 አንትሙ ይይዎ ለዝንቱ ነገር
 ውስተ ልብክሙ።
 ጌታ ስለአደረገው ነገር ሁሉ
 እሱን ሲያደንቁ ደቀ መዛሙ
 ሮቱን እናንተስ ይህን ነገር
 በልቡናችሁ አነሩት አላቸው
 እስመ ሀለዎ ለወልደ እንለእ
 መሕያው ይግባእ ውስተ እደ
 ሰብእ።
 ለሰው ልጅ በሰው እጅ ይሰ
 ጥ ዘንድ አለውና።
 ፃ ወኢለበውም ለዝንቱ ነገር።
 ፃ ይህን ነገር አላስተዋሉትም
 ነበር።
 እስመ ሰውር ውእቱ እምኔ
 ሆሙ።
 ይህ ነገር ተሰውሯቸው ነበርና
 ከመ ኢይንሀኩ።
 እንዳያዝኑ ብእሲ አመዋቲ
 ዘአእመረ ሀኒክ እንዲል።
 ወይፈርሀም ተጠይቆቶ በእንተ
 ዝንቱ ነገር።
 ስለዚህም ነገር እሱን መጠየቅ
 ይፈሩ ነበር።

ዘከመ ይደልዎ ለክርስቲያን
 ትሕትና ወተአገሦተ ቢጽ።
 ፃ ወሀለዩ በበይናቲሆሙ እንዘ ይ
 ብሉ መኑ የዓቢ እምኔሆሙ።
 ግቲ ፲፮ ፩ ግር ፱ ፴፫።
 ፃ ክርሳቸው ግንኙቸው እንዲበ
 ልጥ እርስበርሳቸው አሰቡ።
 ፃ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ
 ዘይሂልዩ በልቦሙ።
 ፃ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
 በልባቸው ያሰቡትን አውቆ
 ባቸው።
 ነሥኦ ሕፃነ ወዓቀሞ በማዕከ
 ሎሙ።
 ሕፃን ወሰደ በመካከላቸው አ
 ቆመው።
 ፃ ወደቤሎሙ ዘተወክፈ ዘመጠነ
 ዝ ሕፃን በስምዩ ኪያየ ተወክፈ
 ፃ ይህን ሕፃን በስሜ የተቀበለ
 ሁሉ እኔን ተቀበለ።
 ወዘሰ ኪያየ ተወክፈ ተወክሮ
 ለዘፈንወኒ።
 እኔን የተቀበለም አባቴን ተቀ
 በለ አላቸው።
 እስመ ዘአትሐተ ርእሶ እም
 ኩሉ ውእቱ የዓቢ።
 ራሱን ያዋረደ ከሁሉ ይበል
 ጣልና።
 ፃ ወአውሥኦ ዮሐንስ።
 ፃ ዮሐንስ መለሰ።
 ወደቤሎ ሊቅ ቦ ዘርኢነ ሸደ
 ብእሴ እንዝ ያወፅእ አጋንንተ
 በስምክ ወክላዕናሁ።
 መምህር ሆይ በስምህ ጋኔን
 ሴያወጣ አንድ ሰው አግኝ
 ተን የክለክልነው አለ አለው
 እስመ ኢተለወክ ምስሌነ።
 ከኛ ጋራ አልተከተለህምና።

ወንጌል ዘሉቃስ።

ሃ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢትክልዕም።
 ሃ ጌታም አትክልክሉት አላቸው እስመ እምከመ ኢኮነ ዕድ ውክሙ በጽክሙ ዘምስሌክሙ ውእቱ።
 ባለጋራችሁ ካልሆነ ከናንተ ጋራ ነው፤

ዘከመ ተሰደ ኢየሱስ እም ሰማርያ።

ሃ፩ ወተፈጸሞ መዋዕለ ዕርገቱ አንበረ ገጸ ለሐዊር መንገል ገጸ ኢየሩሳሌም።

ሃ፪ ወደደብረ ታቦር የሚወጣበት በኤፍሬም ዕጣ የሚኖርበት ቀን በተፈጸመ ጊዜ። እንድም ወደ ኢየሩሳሌም ወደመሰቀል የሚወጣበት ቀን በደረሰ ጊዜ ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ፈቱን መለሰ።

ሃ፫ ወፈነው ሐዋርያተ ቅድመ ገጸ እለ ይዜንዉ።

ሃ፬ መጥን አሰናዱ ብሎ ሐዋርያትን በፊቱ ላከ።
 ወሐዊሮሙ ቦኢ ሀገረ ሳምር ሄደውም ወደ ሳምራውያን አገር ገቡ።
 ከመ ያስተዳወ።
 መጥን ያሰናዱለት ዘንድ።

ሃ፭ ወኢተወከፍዎሙ።
 ሃ፮ አልተቀበሏቸውም።
 እስመ ርሕው ወኅሉፍ ገጸ ለኢየሩሳሌም።
 ፊቱን ወደ ኢየሩሳሌም አቅንቶ ነበረና። ሐተታ የፍቅር ነው ምነው በኛ በዙል ያልመጣ ብለው።

ሃ፯ ወርዕዮሙ አርዳኢሁ ያዕቆብ ወዮሐንስ ዘንተ።

ሃ፱ ደቀ መዛርቶቹ ያዕቆብና ዮሐንስ ይኸን አይተው።
 ይቤልም ሊቅ ንፈቅድ ትበል ይረድ እሳት እምሰማይ ወያጥ ፍዎሙ በከመ ገብረ ኤልያስ መምሕር ሆይ ኤልያስ ሁለት ጊዜ እሳት ከሰማይ አውርዶ እምሳ አምሳውን ጭፍራ ከነ አለቆቻቸው እንዳቃጠላቸው እሳት ከሰማይ አውርደህ ልታቃጥላቸው እንወዳለን አሉት

ሃ፳ ወተመይጦ ገሠጸሙ እግዚእ ኢየሱስ።

ሃ፳፩ ተመልሶ ተቆጣቸው። የበታም ከመዓት ወደምሕረት ተመልሶ ወይቤሎሙ ኢያእመርከሙት መጠና ለነፍሱክሙ።
 የሰውነታችሁን መጠን አታውቁምን ማለት እኔ ብታገሣችሁ ነው እንጂ እናንተስ ከነዚያን ልዩ ናችሁ አላቸው። እንድም ዘአይ መንፈስ አንትሙ የሚል አብነት ይገኛል የማን ሀብት ወገን ናችሁ ሀብተ ርትዕ ያለው ኤልያስ ሁለት ጊዜ እሳት ከሰማይ አውርዶ ሁለቱን አለቆች ካምሳ ካምሳ ጭፍራ ጋራ አስፈጃቸው። እናንተማ ሀብተ ትሩሩት ያለኝ የኔ ወገን አይደላችሁምን። እንድም የማን መምር ደቀ መዛሙርት ናችሁ ሀብተ ርትዕ ያለው የኤልያስ ደቀ መዝሙር ኤልሳዕ ሁለት ድባት አሥነስቶ አርባ ሁለት ሕዋናት አስፈጀ። እናንተማ ሀብተ ትሩሩት ያለኝ የኔ ደቀ መዛሙርት አይደላችሁምን።

ሃ፳፪ እስመ ኢመጽአ ወልደ እጓለ እመሕያው ከመ ያጥፍፅ ነፍሳት

ሰብእ ዘእንበለ ከመ ያድገን ዘተገብሉ። ማቴ ፲፰ ፩ ማር ፱ ፴፫
 ሃ፳፫ ወልደ እጓለ እመሕያው ክርስቶስ ሊያድን ነው እንጂ ሊያጠፋ አልመጣምና።
 ወሐሩ ካልዕተ ሀገረ።
 ወደሌላም አገር ሄዱ።

ዘከመ ይደሉ በዓይ ተሊዎተ ኢየሱስ።

ሃ፳፬ ወእምዝ እንዘ የሐውሩ በፍናት ይቤሎ አሐዱ ሊቅ እትሉኩ ኅበ ሐርከ። ከዚህ በኋላ ሲሄዱ እንድ ሰው መምሕር ሆይ ልከተልህን አለው።

ሃ፳፭ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለቂናጽልኒ ግበብ ቦሙ። ማቴ ፳፭

ሃ፳፮ ጌታም ለቀበሮዎች ጉድጓድ አላቸው።
 ወለአዕዋፊ ሰማይኒ ምጽላል ቦሙ።

ለዖሮችም ማረፊያ አላቸው።
 ለወልደ እጓለ እመሕያው ሰ አልቦቱ ኅበ ያሰምክ ርእሶ።
 ለወልደ እጓለ እመሕያው ክርስቶስ ግን ራሱን የሚያስጠጋ በት የለውም አለው።

ሃ፳፯ ወይቤሎ ካልዑኒ እትሉኩ እግዚአ።

ሃ፳፰ ሌላውም አቤቱ ልከተልህን አለው።
 ወባሕቱ አብሐኒ እሐር ቅድመ እቅብር ለአቡየ።
 ነገር ግን አስቀድሜ ሂጀ አባቴን እቀብር ዘንድ አሰናብተኝ አለው።

፳ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ኅድገሙ ለምውታን ይቅብሩ ምውታኒሆሙ።

የሉቃስ ወንጌል።

፳ ጌታም ሙታንን ተዋቸው ሙታናቸውን ይቅበሩ።

ወለንተሰ ሑር ወስብክ መን ግሥተ እግዚአብሔር።

አንተስ ሂደህ የእግዚአብሔር ንመንግሥት አስተምር አለው።

፳፩ ወይቤሉ ሣልሱኒ እትሉከኑ እግዚአ።

፳፪ ሶስተኛው ሌላውም ልከተላህን አለው፡

ወባሕቱ አብሐኒ እሑር እሥራዕ ክሉ ሰብአ ቤትየ ወእምጸእ።

ነገር ግን ቤተ ሰዎችን እሠራ ዘንድ ግለት በዚህ ዋሉ በዚህ እደሩ ብዬ ልምጣ። አንድም እስክላ ይላል ተሰናብቼ ልምጣ አለው።

፳፫ ወይቤሉ እግዚአ ኢየሱስ አልቦ ዘይእግዝ እርፈ ወየሐርስ ድኅሪተ ወይከውን ድልወ ለመንግሥተ እግዚአብሔር።

፳፬ ጌታም ዕርፍ ይዘ ወደኋላው የሚያርስ የለም አለው ከመነኑም በኋላ ወደ ግለም የሚመለስ የለም።

እስመ ርትዕት ይእቲ መንግሥተ እግዚአብሔር።

የእግዚአብሔርም መንግሥተ የቀናች ናት ግለት ወደፊትናት

በእንተ ተፈንዖት ዘሐዋርያት ቀዳማውያን።

ምዕራፍ ፲።

፳ ወእምዝ አርአየ እግዚእነ ካልንነ ሰብአ።

፳፩ ፎኃረየም ይላል። ከዚህም በኋላ ጌታችን ሰብን አርድዕት ን መረጠ።

ወፈንዖሙ በበክልሉቱ ቅድመ ገጸ፤

ሁለት ሁለቱንም በፊቱ ላከቸው፤

ውስተ ክሉ አሀጉር። በየሀገሩ ሁሉ፤

ወበሐውርት ኅበ ሀለም ይበእ፡ ይገባበት ዘንድ በያለውም አውራጃ ሁሉ።

ኅበ ሀለምም ይበዎሙ፤

ጌታ ይገባቸው ዘንድ ወዳላቸው አሀጉር፤ ኅበ ሀለምም ይባሉ፡ ሐዋርያት ይገቡባቸው ዘንድ ወዳላቸው።

ኅበ ሀለምም ይባእዎሙ። ሐዋርያት ይገቡባቸው ዘንድ ወዳለው አሀጉር።

፳ ወይቤሉም እግዚአ ኢየሱስ ግዕረሩስ ብዙኅ። ማቴ ፱ ፱።

፳፩ ጌታም መከሩ ብዙ ነው አላቸው።

ወገባሩ ኅዳጥ።

ሰራተኞች ግን ጥቂት ናቸው ሰአልም እንክ ለበግላ ግዕረር ከመ ይወስክ ወይፈኑ ገባረ ለግዕረሩ።

ለመከሩ ሰራተኞችን ያክል ዘንድ ባለመከሩን ለምኑት አላቸው።

፳፩ ሑሩ ናሁ እፈንወክሙ ከመ አባገዕ ግዕክለ ተኳሉት። ማቴ ፲፯፻፳።

፳፪ እነሆ እንደ በግተክላ ወዳለበት እልክችኋለሁና ሂዱ አላቸው።

፳ ወኢትፁሩ ቁናማተ፤

፳ ከረጢት አትያዙ።

ወኢጽፍነተ፤ በልቻም

ወኢአሣዕነ። ሣማም

ወኢምንተኒ።

ምንም ምን አትያዙ።

ወኢተአምተ ወኢመነሂ በፍኖት።

በመንገድ ለማንም ለማን ሰላምታ አትስጡ።

፳ ወኅበ በጸሕክሙ ቤት ቅድሙ በሉ ሰላም ለሰብአ ዝንቱ ቤት

፳ ከገባችሁበት ቤት አስቀድማችሁ ለዚህ ቤት ሰዎች ሰላም በሉ።

፳ ወእመ በሀየ ወልደ ሰላም ያእርፍ ሰላምክሙ ላእሌሁ።

፳ ከዚያም የሰላም ልጅ ቢኖር ሰላማችሁ ይደርበት።

ወእመ አክሰ ይግባእ ሰላምክሙ ላእሌክሙ። በደኖርም

ሰላማችሁ ወደኖንት ይመለስ።

፳ ወውለተ ቤተ ንበሩ። ዘዳግ ጽ፬ ፲፬ ማቴ ፩ ፲፪ ፩ጢሞ ፭ ፲፰

፳ ከገባችሁበት ቤት ኑሩ።

ብልፁ ወስትዩ ዘእምኅቤሆሙ በርሳቸው ዘንድ የተገኘውን ብሉ ጠጡ።

እስመ ይደልም አስቡ ለዘይት ቀነዩ።

ለሠራተኛ ዋጋው ይገባዋልና ወኢትትፋለሱ እምቤት ውስተ ቤት።

ካንዱ ቤት ወዳንዱ ቤት አትሂዱ።

፳ ወሀገረኒ እንተ ኅበ በእክሙ ወተወከተክሙ ሰብአ ይእቲ ሀገር።

፳ ከገባችሁበት ትተቀበሏችሁም አገር።

ብልፁ ዘአቅረቡ ለክሙ። ያቀረቡላችሁን ብሉ።

፱ ወፈውሱ ድውያን እለ ውስቲታ።

፱ ያሉትን ድውያንንም ፈውሱ ወበልዎሙ ቀርበት መንግሥ

ወንጌል ዘሉቃስ።

ተ እግዚአብሔር ገብከሙ።
የእግዚአብሔር መንግሥትም
ወደናንተ ቀርባለች በኋላው
፲ ወለየኒ ሀገረ ጎበ በእኩሙ ወ
ኢተወከተከሙ ሰብአ ይእቲ።
ሀገር ወጸኢከሙ ውስተ መር
ሀባ።
፲ ከገባችሁበት ክልተቀበላችሁ
አገር ግን ወደአደባባይ ወጥ
ታችሁ።
ንግፋ ፀበለ እገረከሙ እንዘ
ትብሉ።
የግራችሁን ትቢያ አራግፋ።
፲፩ ወፀበለከሙኒ ዘተለወነ እምሀ
ገርከሙ ነገፍነ ለከሙ።
፲፩ ከሀገራችሁ የተጣበቀብንን ት
ቢያ ስንኳን አራገፍንላችሁ
ብላችሁ።
ወባሕቱ ዘንተ አእምሩ ከመ
ቀርበት መንግሥተ እግዚአብ
ሔር ላእሌከሙ።
ነገር ግን የእግዚአብሔር መ
ንግሥት ለናንተ እንደ ቀረበች
ይህንም ዕወቁ።
፲፪ እብለከሙ ሰዶም ትጌይስ ወ
ትረከብ ሣህለ ፈድፋዶ እምዶ
እቲ ሀገር በዕለተ ደይን፤
፲፪ ከዚያችም አገር ይልቅ በፍር
ድ ቀን ሰዶም ትሻላለች ይቅ
ርታንም ታገኛለች ብዬ እነግ
ራችኋለሁ።
፲፫ አሌ ለኪ ኮራዚ። ማቴ ፲፩ ፳፩
፲፫ ኮራዚ ሆይ ወዮልሽ፤
አሌ ለኪ ቤተ ሳይዳ፤
ቤተ ሳይዳ ሆይ ወዮልሽ፤
ሶበስ በጢርስ ወበሲዶና ተገብ
ረ ኃይል ዘተገብረ በውስቴት
ክን እምትከት፤
በናንተ የተደረገው ኃይል በሲ
ዶናና በጢርስ ተደርጎስ ቢሆን

ሠቀ እምለብሱ። ማት በለ
በሱ ነበር።
ወውስተ ሐመድ እምነበሩ፤
ወእምነሥሐ፤
በአመድ በተቀመጡ ንስሐም
በገቡ ነበር፤
፲፬ ወባሕቱ ጢርስ ወሲዶና ይረ
ከባ ሣህለ ፈድፋዶ እምኔክን
በዕለተ ደይን፤
፲፬ ነገር ግን በፍርድ ቀን ከናን
ተ ይልቅ ጢርስና ሲዶና ይቅ
ርታን ያገኛሉ።
፲፭ ወአንተኒ ቅፍርናሆም እመተ
ለዓልኪ እስከ ሰማይ ሀለወኪ
ትረዲ ውስተ ሲኦል።
፲፭ አንች ቅፍርናሆም እስከ ሰማ
ይ ከፍ ከፍ ብትዬ እስከ ሲ
ኦል ትወርጃለሽ።
፲፭ ዘኪያከሙ ሰምዓኪያየ ሰምዓ
ማቴዎስ ፲፱ ዮሐ ፲፫ ፳፤
፲፭ እናንተን የሰማ እኔን ሰማ።
ወዘለከሙ አበየ ሊተ አበየ።
እናንተ እምቢ ያለ እኔን እም
ቢ አለ።
ወዘሊተ አበየ አበየ ለዘፈነ
ወኒ።
እኔን እምቢ ያለ የላከኝን አ
ባቴን እምቢ አለ።
ወዘሊተ ሰምዓ ሰምዖ ለዘፈነ
ወኒ።
እኔን የሰማ የላከኝን አባቴን
ም ሰማ።
ዘከመ ተመይጡ እምዘተፈነዉ
፲፮ ወተመይጡ አልከቱ ሰብእ
እለ ተፈነዉ እንዘ ይትፈ
ሥሐ ወይቤሉ እግዚአ ኢጋን
ንትሂ ገረፋ ለነ በስምከ።
፲፯ አሌሆም ሰብዓ ሁለቱ አርድዕ
ት እቤቱ ኢጋንንት በስምህ ተ

ገዙልን እያሉ ደስ ብኋቸው
ተመለሱ።
፲፰ ወይቤሉሙ ናሁ ርኢከም ለሰ
ይጣን ከመ መብረቅ ወደቀ
እምሰማይ።
፲፰ ሰይጣንን ከሰማይ እንደ ወደ
ተ መብረቅ አየሁት። ሐተታ
መብረቅ ከተበተነ በኋላ ሥራ
እንዳይሠራ ሰይጣንም በገዳም
በሶስቱ አርእስተ ኃጣውእ ድ
ል ከሣሁት በኋላ ሥራ እን
ንዳይሠራ ዓውቃለሁ።
፲፱ ወናሁ ወሀብኩከሙ ሥልጣን
ትኪዱ ዲበ ዓቃርብት ወዲበ
አራዊተ ምድር ወዲበ ነሱ
ኃይል ፀላኒ።
፲፱ በእባብና በጊንጥ በጸላትም ሁ
ሉ ኃይል ላይ ትሔዱ ዘንድ ማ
ለት ሊቃነ ኢጋንንት እኩያት
ፍትወታት ኃጣውእን ድል ት
ነሡ ዘንድ እነሆ ሥልጣን ሰ
ጠኋችሁ።
ወአለቦ ዘይነከየከሙ።
የሚያገኛችሁ ጉዳት የለም።
፳ ወባሕቱ በገሰ ሊትትፈሥሐ
እስመ ኢጋንንት ይገንዩ ለከሙ
ነገር ግን ኢጋንንት ስለተገዙ
ላችሁ ደስ አይበላችሁ።
፳ ሐተታ በዚህ ደስ አይበላችሁ
በእንተ እለ ይመጽኩ ይትፈ
ወሱ። የሚደረግ ተአምራት አ
ለና እስመ ገቢረ ተአምራት
መንከራት ኢይክል ያድገን እ
ምነኔ ገሃንም እንዲል።
ተፈሥሐ በሕቱ እስመ ተጽ
ሕፋ አስማቲከሙ በሰማያት።
ነገር ግን ሰማችሁ በሰማይ ተ
ጽፏልና ማለት በልበ እግዚ
አብሔር ታውቋልና። ስለዚህ
ደስ ይበላችሁ።